

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **26. května 2021** v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Vrbíka a přísedících Jana Hamana a Jitky Bartákové,

takto:

Obžalovaní

1) **V. L.**,

narozen XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX, t. č. ve VTOS XXXX,

2) **M. A.**,

narozen XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

jsou vinni, že

M. A., narozen XXXX, společně s V. L. narozeným XXXX, a právnickou osobou XXXX, IČ: XXXX, jejíž stíhání bylo v mezidobí zastaveno

I.

M. A., v době od 7. 1. 2010 do 22. 3. 2013, jako statutární zástupce společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen „XXXX“), registrované jako plátce daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) se čtvrtletním a poté s měsíčním zdaňovacím obdobím, za aktivní účasti V. L., jako jediného majitele a statutárního zástupce společnosti XXXX s.r.o., IČ: XXXX, se sídlem XXXX, Brno (dále jen „XXXX s.r.o.“), s cílem zkrátit DPH, vyhnout se povinnosti odvodu DPH v souvislosti s dovozem zboží ze zahraničí a jeho prodejem, a zároveň získat nadměrný odpočet DPH z fiktivního vývozu tohoto zboží do dalších států Evropské unie a tím získat pro sebe majetkový prospěch,

v době od **21. 4. 2010 do 25. 10. 2011** M. A. po dohodě s V. L. na tom, že V. L. prostřednictvím společnosti XXXX s.r.o. zařídí vše okolo převozu zboží (oblečení a obuv) z Číny, pořízeného jménem společnosti XXXX, do České republiky včetně proclení, a následně M. A. jako jednatel

22/2018

XXXX, v postavení dovozce předmětného zboží, doloží správci daně, zneužívaje ustanovení § 63 a § 64 o osvobození zdanitelných plnění dle zákona č. 235/2004 Sb., o DPH, že dané zboží společnost XXXX dodala obratem odběratelům do Slovenské republiky, ačkoliv předmětné zboží bylo ve skutečnosti dopraveno a prodáno nezjištěným subjektům v České republice,

V. L. zajistil převoz zboží, původem z Číny, z Hamburku do České republiky, a pomohl zajistit doklady potvrzující dodání zboží mimo území České republiky s cílem tyto doklady předložit v případě kontroly správci daně jako doklady potvrzující, že obchody skutečně proběhly, dále zajistil, případně zprostředkoval odběratele v České republice, kterým bylo zboží dodáváno, přičemž věděl, že bude správci daně prezentováno dodání tohoto zboží do jiného členského státu,

přičemž M. A. do účetnictví XXXX s vědomím V. L. zaevidoval fiktivní doklady potvrzující prodej zboží do zahraničí, následně účetní B.L. sestavila dle údajů poskytnutých M.A., jednotlivá přiznání k DPH, která M. A. podepsal jako statutární zástupce XXXX, a tato přiznání k DPH spolu se souhrnnými hlášeními, ve kterých uvedla nepravdivé údaje o zahraničním odběrateli, počtu plnění v jednotlivých zdaňovacích obdobích a rovněž i celkovou částku, za jakou bylo zboží bez DPH dle faktur prodáno, podala na Finanční úřad Brno I, a to:

1. dne 21. 4. 2010 přiznání k DPH za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2010, ve kterém prezentovali plnění ve výši 4 080 465 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za březen 2010 podaném dne 1. 6. 2010, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
5	XXXXXX, DIČ XXXXXX, IČ XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX, Slovenská republika	1206472	20%	241294,4

nebylo společností XXXXXX dovezeno, čímž zkrátily DPH za 1. čtvrtletí 2010 o částku **241 294,40 Kč**,

2. dne 26. 7. 2010 přiznání k DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2010, ve kterém prezentovali plnění ve výši 50 455 617 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnných hlášeních za duben 2010 podaném dne 10. 6. 2010, za květen 2010 podaném dne 18. 6. 2010 a za červen 2010 podaném dne 22. 7. 2010, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

22/2018

měsíc	počet plnění	odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
duben 2010	22	XXXXX, DIČ XXXXX	6268056	20%	1253611,20
květen 2010	21	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	6003418	20%	1200683,6
	21	XXXXX, DIČ XXXXX	5997426	20%	1199485,20
červen 2010	10	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	3257978	20%	651595,60
	10	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	3073663	20%	614732,60
	11	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem nyní XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	3444857	20%	688971,40
celkem			28045398		5609079,6

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátily DPH za 2. čtvrtletí 2010 o částku **5 609 079,60 Kč**,

3. dne 25. 10. 2010 přiznání k DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2010, ve kterém prezentovali plnění ve výši 83 058 121 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnných hlášeníh za červenec 2010 podaném dne 25. 8. 2010, za srpen 2010 podaném dne 30. 9. 2010 a za září 2010 podaném dne 22. 10. 2010, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

měsíc	počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
červenec 2010	30	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	9707792	20%	1941558,4
	30	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	9597046	20%	1919409,2
	31	XXXXX, DIČ XXXXX,	9374859	20%	1874971,8
srpen 2010	38	XXXXX, DIČ XXXXX,	11440937	20%	2288187,4
	39	XXXXX, DIČ XXXXX,	11704848	20%	2340969,6
	39	XXXXX, DIČ XXXXX	10915583	20%	2183116,6
září 2010	63	XXXXX, DIČ XXXXX	18759024	20%	3751804,8
celkem			81500089		16300017,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátily DPH za 3. čtvrtletí 2010 o částku **16 300 017,80 Kč**,

4. dne 25. 1. 2011 přiznání k DPH za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2010, ve kterém prezentovali plnění ve výši 22 358 327 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali

22/2018

v souhrnných hlášení za říjen 2010 podaném dne 22. 11. 2010, listopad 2010 podaném dne 26. 12. 2010 a prosinec 2010 podaném dne 25. 1. 2011 a následném souhrnném hlášení za říjen 2010 podaném dne 20. 3. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

měsíc	počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
říjen 2010	11	XXXXXX, DIČ XXXXX	3499579	20%	699915,8
následné říjen 2010	13	XXXXXX, DIČ XXXXX	3797403	20%	759480,6
listopad 2010	3	XXXXXX, DIČ XXXXX	1118082	20%	223616,4
	3	XXXXXX, DIČ XXXXX	1076702	20%	215340,4
	4	XXXXXX, DIČ XXXXX	1510303	20%	302060,6
prosinec 2010	15	XXXXXX, DIČ XXXXX	5749143	20%	1149828,6
	14	XXXXXX, DIČ XXXXX	5607118	20%	1121423,6
celkem			22358330		4471666,00

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátily DPH za 4. čtvrtletí 2010 o částku **4 471 666 Kč**,

5. dne **25. 2. 2011** přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 9 121 040 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za leden 2011 podaném dne 25. 2. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
27	XXXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX, IČ XXXXX, nyní se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	9121040	20%	1824208

nebylo společností XXXXX XXXXX, s.r.o., dovezeno, čímž zkrátily DPH za leden 2011 o částku **1 824 208 Kč**

6. dne **21. 3. 2011** přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 10 386 217 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za únor 2011 podaném dne 20. 3. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
28	XXXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	10349907	20%	2069981,4
1	XXXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX	36312	20%	7262,4
celkem		10386219		2077243,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátily DPH za únor 2011 o částku **2 077 234,80 Kč**,

22/2018

7. dne **22. 4. 2011** přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 11 825 176 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za březen 2011 podaném dne 27. 4. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
1	XXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX	6059348	20%	1211869,6

nebylo společnosti XXXXX XXXXX, s.r.o., dovezeno, čímž zkrátily DPH za březen 2011 o částku **1 211 869,64 Kč**,

8. dne **23. 5. 2011** přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 2 192 628 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za duben 2011 podaném dne 23. 5. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
6	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, nyní se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	2192629	20%	438525,8

nebylo společnosti XXXXX, dovezeno, čímž zkrátily DPH za duben 2011 o částku **438 525,80 Kč**,

9. dne **15. 6. 2011** přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 3 614 160 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za květen 2011 podaném dne 27. 6. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
10	XXXXX, DIČ XXXXX	3614160	20%	722832

nebylo společnosti XXXXX, dovezeno, čímž zkrátily DPH za květen 2011 o částku **722 832 Kč**,

10. dne **22. 7. 2011** přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 7 098 421 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za červen 2011 podaném dne 24. 7. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
14	XXXXX, DIČ XXXXX	6159973	20%	1231994,6

nebylo společnosti XXXXX, dovezeno, čímž zkrátily DPH za červen 2011 o částku **1 231 994,60 Kč**,

22/2018

11. dne 24. 8. 2011 přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 5 394 302 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za červenec 2011 podaném dne 29. 8. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
16	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	5394302	20%	1078860,4

nebylo společnosti XXXXX, dovezeno, čímž zkrátily DPH za červenec 2011 o částku **1 078 860,40 Kč**,

12. dne 26. 9. 2011 přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 3 426 891 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za srpen 2011 podaném dne 25. 9. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
14	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	3426891	20%	685378,2

nebylo společnosti XXXXX, dovezeno, čímž zkrátily DPH za srpen 2011 o částku **685 378,20 Kč**,

13. dne 25. 10. 2011 přiznání k DPH za zdaňovací období září 2011, ve kterém prezentovali plnění ve výši 550 663 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizovali v souhrnném hlášení za září 2011 podaném dne 30. 10. 2011, ačkoliv věděli o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
3	XXXXX, DIČ XXXXX	550663	20%	110132,6

nebylo společnosti XXXXX, dovezeno, čímž zkrátily DPH za září 2011 o částku **110 132,60 Kč**,

čímž **M. A. a V. L. zkrátily DPH společnosti XXXX neodvedením DPH z prodaného zboží celkové výši 36 003 102,80 Kč ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I,**

II. a) V. L., narozený XXXX, společně s právnickou osobou XXXX, IČ: XXXX, jejíž stíhání bylo v mezidobí zastaveno,

jako jediný majitel a statutární zástupce společnosti XXXX s.r.o., IČ: XXXX, se sídlem XXXX, Brno (dále jen „XXXX s.r.o.“), v době od 25. 2. 2011 do 25. 4. 2013, registrované jako plátce daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) s měsíčním zdaňovacím obdobím, dovezl z Číny přes přístav v Hamburku v Německé spolkové republice zboží, kterým bylo různé oblečení a obuv, kdy takto dovezené zboží na území České republiky řádně za XXXX s.r.o. proclil a následně s cílem zneužít

22/2018

ustanovení zákona o DPH o osvobození zdanitelných plnění od DPH a tím získat pro sebe majetkový prospěch deklaroval dodání tohoto zboží do dalších států Evropské unie, do účetnictví společnosti XXXX s.r.o. úmyslně zaevidoval daňové doklady potvrzující prodej zboží do zahraničí konkrétním subjektům, kterým ovšem ve skutečnosti zboží nedodával, ale dané zboží prodal dosud nezjištěným subjektům v České republice, následně podával prostřednictvím účetní B. L. jednotlivá daňová přiznání k DPH, které paní L. vyplnila dle údajů poskytnutých V. L., který takto sestavená daňová přiznání jako statutární zástupce XXXX s.r.o. podepsal a nechal předložit správci daně společnosti XXXX s.r.o., kterému nechal předložit i souhrnná hlášení, ve kterých uvedl nepravdivé údaje o zahraničním odběrateli, počtu plnění v jednotlivých zdaňovacích obdobích a rovněž i celkové částce, za jakou bylo zboží bez DPH dle faktur prodáno, konkrétně:

1. dne **25. 2. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 27.753.966 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za leden 2011 podaném dne 15. 3. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
50	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	11989450	20%	2397890
49	XXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, nyní se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	11602464	20%	2320492,8
celkem		23591914		4718382,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za leden 2011 o částku **4 718 382,80 Kč**,

2. dne **21. 3. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 26 502 703 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za únor 2011 podaném dne 25. 3. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
55	XXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX, IČ XXXXX, nyní se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	12281528	20%	2456305,6
54	XXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	12034282	20%	2406856,4
celkem		24315810		4863162

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za únor 2011 o částku **4 863 162 Kč**,

3. dne **26. 4. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 42 333 245 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za březen 2011 podaném dne 30. 4. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

22/2018

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
71	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	15621696	20%	3124339,2
69	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, Slovenská republika	15372987	20%	3074597,4
celkem		30994683		6198936,6

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za březen 2011 o částku **6 198 936,60 Kč**,

4. dne **23. 5. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 15 243 819 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za duben 2011 podaném dne 25. 5. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
34	XXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX, IČ XXXXX	7322606	20%	1464521,2
34	XXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	7431104	20%	1486220,8
celkem		14753710		2950742

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za duben 2011 o částku **2 950 742 Kč**,

5. dne **15. 6. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 21 641 388 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za květen 2011 podaném dne 22. 6. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
44	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	10176950	20%	2035390
44	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	9919027	20%	1983805,4
celkem		20095977		4019195,4

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za květen 2011 o částku **4 019 195,40 Kč**,

6. dne **22. 7. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 20 437 533 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za červen 2011 podaném dne 15. 8. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

22/2018

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
37	XXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX, IČ XXXXX	9351234	20%	1870246,80
38	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	9155650	20%	1831130
Celkem		18506884		3701376,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za červen 2011 o částku **3 701 376,80 Kč**,

7. dne **24. 8. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 38 272 004 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za červenec 2011 podaném dne 23. 8. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
69	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	16316687	20%	3263337,40
69	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	16306873	20%	3261374,60
Celkem		32623560		6524712

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za červenec 2011 o částku **6 524 712 Kč**,

8. dne **26. 9. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 49 849 832 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za srpen 2011 podaném dne 25. 9. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
105	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	24344831	20%	4868966,20
103	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	23688182	20%	4737636,40
Celkem		48033013		9606602,6

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za srpen 2011 o částku **9 606 602,60 Kč**,

9. dne **25. 10. 2011** podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období září 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 46 939 456 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za září 2011 podaném dne 25. 10. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

22/2018

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
103	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	23340389	20%	4668077,80
104	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXX, se sídlem XXXX, XXXXX, Slovenská republika	23599068	20%	4719813,60
Celkem		46939457		9387891,4

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za září 2011 o částku **9 387 891,40 Kč**,

10. dne 25. 11. 2011 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 34 280 974 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za říjen 2011 podaném dne 24. 11. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
64	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	15996151	20%	3199230,20
65	XXXXX XXXXX, s.r.o., DIČ XXXXX, IČ XXXXX	16369501	20%	3273900,20
Celkem		32365652		6473130,4

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za říjen 2011 o částku **6 473 130,40 Kč**,

11. dne 21. 12. 2011 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období listopad 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 10 385 688 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za listopad 2011 podaném dne 22. 12. 2011, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
21	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	5161693	20%	1032338,60
21	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5223996	20%	1044799,20
Celkem		10385689		2077137,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za listopad 2011 o částku **2 077 137,80 Kč**,

12. dne 23. 1. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2011, ve kterém prezentoval plnění ve výši 10 640 756 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za prosinec 2011 podaném dne 26. 1. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
19	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	4734127	20%	946825,40
19	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	4849319	20%	969863,80
Celkem		9583446		1916689,2

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za prosinec 2011 o částku **1 916 689,20 Kč**,

22/2018

13. dne 27. 2. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 23 323 641 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za leden 2012 podaném dne 26. 2. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
34	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX, se sídlem XXXX, XXXXX, Slovenská republika	9128942	20%	1825788,4
33	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, Slovenská republika	9293404	20%	1858680,8
Celkem		18422346		3684469,2

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za leden 2012 o částku **3 684 469,20 Kč**,

14. dne 21. 3. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 37 045 074 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za únor 2012 podaném dne 19. 3. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
47	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	12278132	20%	2455626,40
45	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX, nyní se sídlem XXXX, XXXXX, Slovenská republika	12337261	20%	2467452,20
Celkem		24615393		4923078,6

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za únor 2012 o částku **4 923 078,60 Kč**,

15. dne 18. 4. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 15 283 711 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za březen 2012 podaném dne 25. 4. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
14	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5109410	20%	1021882
14	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5614002	20%	1122800,40
Celkem		10723412		2144682,4

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za březen 2012 o částku **2 144 682,20 Kč**,

16. dne 24. 5. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 19 108 145 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za duben 2012 podaném dne 23. 5. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

22/2018

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
14	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5017868	20%	1003573,60
14	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5737869	20%	1147573,80
Celkem		10755737		2151147,4

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za duben 2012 o částku **2 151 147,40 Kč**,

17. dne 25. 6. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 12 526 040 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za květen 2012 podaném dne 24. 6. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
16	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5462100	20%	1092420
16	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5456111	20%	1091222,20
Celkem		10918211		2183642,2

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za květen 2012 o částku **2 183 642,20 Kč**,

18. dne 25. 7. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 6 835 615 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za červen 2012 podaném dne 25. 7. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
6	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	2328572	20%	465714,40
7	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	2555477	20%	511095,40
Celkem		4884049		976809,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za červen 2012 o částku **976 809,80 Kč**,

19. dne 23. 8. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 38 873 443 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za červenec 2012 podaném dne 24. 8. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
16	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	6428661	20%	1285732,20
15	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5953298	20%	1190659,60
Celkem		12381959		2476391,8

22/2018

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za červenec 2012 o částku **2 476 391,80 Kč**,

20. dne 24. 9. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 25 903 105 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za srpen 2012 podaném dne 24. 9. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
31	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	13183477	20%	2636695,40
32	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	12719629	20%	2543925,80
Celkem		25903106		5180621,2

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za srpen 2012 o částku **5 180 621,20 Kč**,

21. dne 25. 10. 2012 podal na Finanční úřad Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období září 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 16 294 935 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za září 2012 podaném dne 25. 10. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
20	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	8259904	20%	1651980,80
20	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	7447221	20%	1489444,2
Celkem		15707125		3141425

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za září 2012 o částku **3 141 425 Kč**,

22. blíže nezjištěného dne v listopadu 2012 podal přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 7 333 162 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za říjen 2012 podaném dne 25. 11. 2012, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
15	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	5733586	20%	1146717,20

nebylo uvedené společnosti dovezeno, čímž zkrátí DPH za říjen 2012 o částku **1 146 717,20 Kč**,

23. blíže nezjištěného dne v prosinci 2012 podal přiznání k DPH za zdaňovací období listopad 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 4 664 815 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za listopad 2012 podaném dne 12. 1. 2013, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

22/2018

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
13	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	4095936	20%	819187,20

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za listopad 2012 o částku **819 187,20 Kč**,

24. dne 17. 1. 2013 podal na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2012, ve kterém prezentoval plnění ve výši 3.927.944 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za prosinec 2012 podaném dne 18. 1. 2013, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
10	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	3.619.496	20%	723899,20

nebylo uvedené společnosti dovezeno, čímž zkrátí DPH za prosinec 2012 o částku **723 899,20 Kč**,

25. dne 25. 2. 2013 podal na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2013, ve kterém prezentoval plnění ve výši 15 514 819 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za leden 2013 podaném dne 4. 3. 2013, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
32	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, Slovenská republika	12525647	20%	2505129,40
8	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	2989174	20%	597834,80
celkem		15514821		3102964,2

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za leden 2013 o částku **3 102 964,20 Kč**,

26. dne 25. 3. 2013 podal na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2013, ve kterém prezentoval plnění ve výši 18.452.128 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za únor 2013 podaném dne 25. 3. 2013, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
18	XXXX, DIČ XXXX, IČ XXXX	6329768	20%	1265953,60
32	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	12122361	20%	2424472,20
celkem		18452129		3690425,8

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátí DPH za únor 2013 o částku **3 690 425,80 Kč**,

27. dne 24. 4. 2013 podal na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2013, ve kterém prezentoval plnění ve výši 10 926 554 Kč, osvobozená od DPH z důvodu dodání zboží do jiného členského státu, spojená s nárokem na

22/2018

odpočet daně, přičemž osvobozená plnění konkretizoval v souhrnném hlášení za březen 2013 podaném dne 24. 4. 2013, ačkoliv věděl o tom, že zboží níže uvedené v tabulce

počet plnění	Odběratel	cena bez DPH	sazba daně	DPH
34	XXXXX, DIČ XXXXX, IČ XXXXX	10926554	20%	2185310,80

nebylo uvedeným společností dovezeno, čímž zkrátil DPH za březen 2013 o částku **2 185 310,80 Kč**,

což činil s úmyslem vyhnout se povinnosti uhradit DPH a naopak požadovat i nadměrný odpočet DPH z ceny zboží, na základě podaných daňových přiznání k DPH a souhrnných hlášení obsahujících seznamy fiktivních obchodů, **čimž V. L. způsobil České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I, neodvedením DPH z prodaného zboží, škodu v celkové výši 100 968 731 Kč, kdy XXXX s.r.o. se podílela na způsobení škody v celkové výši 39 477 597,40 Kč,**

II. b) V. L., narozený XXXX,

jako jediný majitel a statutární zástupce společnosti XXXX s.r.o., IČ: XXXX, se sídlem XXXX, Brno (dále jen „XXXX s.r.o.“), se po předchozí domluvě s neustanovenými osobami zapojil do vytvoření fiktivního řetězce společností, které mezi sebou navzájem měly nakupovat a prodávat zboží – fotokatalytický nátěr, společnost XXXX s.r.o. měla figurovat jako poslední v řetězci jako vývozce tohoto zboží do zahraničí, přičemž následně V. L. prostřednictvím společnosti XXXX s.r.o. požadoval vyplacení nadměrného odpočtu DPH v přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2012, kdy neustanovené osoby vytvořily fiktivní doklady o prodeji fotokatalytického nátěru od společnosti XXXX, IČ: XXXX, firmě XXXX, IČ: XXXX, a to fakturu č. 117/2012 za údajně dodané množství 5040 kusů za částku 14 605 920 Kč, včetně DPH ze dne 7. 6. 2012, a fakturu č. 122/2012 za údajně dodané množství 4960 kusů za částku 14 374 080 Kč včetně DPH ze dne 27. 6. 2012, i faktury XXXX o prodeji tohoto nátěru společnosti XXXX s.r.o., přičemž následně V. L. nechal do účetnictví XXXX s.r.o. zaevidovat faktury vystavené XXXX, č. 2012011, ze dne 28. 6. 2012 na dodání 4960 kusů balení fotokatalytického nátěru na částku 14 820 480 Kč včetně DPH a dále č. 2012010 ze dne 8. 6. 2012 na dodání 5040 kusů balení stejného zboží znějící na částku 15 059 520 Kč včetně DPH, a následně dne 25. 7. 2012 podal na Finančním úřadu Brno I přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2012 společnosti XXXX s.r.o., ve kterém v rozporu s ustanovením § 63 a § 64 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty uplatnil nárok na odpočet daně z fiktivních faktur č. 2012011 a č. 2012010 v celkové výši 4.980.000 Kč a neoprávněně požadoval vyplacení nadměrného odpočtu DPH ve výši 4.980.000 Kč za takto nakoupené zboží, o kterém v rozporu se skutečností V. L. prezentoval, že společnost XXXX s.r.o. takto nabyté zboží vyvezla do Rumunska společností XXXX, DIČ: XXXX, přičemž za vývoz 10.000 kusů balení fotokatalytického nátěru vystavil dne 30. 7. 2012 fakturu č. 120600333 znějící na částku 25.646.625 Kč bez DPH, kdy tuto fakturu obžalovaný zahrnul do účetnictví společnosti XXXX s.r.o. s vědomím, že obchod ve skutečnosti neproběhl, a pouze z důvodu vzniku pochybností ze strany správce daně společnosti XXXX s.r.o. nebyl nadměrný odpočet ve výši 4.980.000 Kč vyplacen,

čimž se V. L., jednající jménem XXXX s.r.o. pokusil vylákat na České republice, zastoupené Finančním úřadem Brno I, nadměrný odpočet DPH ve výši 4.980.000 Kč,

22/2018

celkem V. L. zkrátil DPH pod skutky č. I. a II. v celkové výši 136.971.833,80 Kč a pokusil se vylákat nadměrný odpočet DPH ve výši 4.980.000 Kč, vše ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem Brno I,

t e d y

V. L. (ad I a II)

dílem ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal takový čin ve velkém rozsahu, dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ve větším rozsahu zkrátí daň a vyláká výhodu na dani a spáchá takový čin ve velkém rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

M. A. (ad I)

ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal takový čin ve velkém rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

V. L. (ad I a II)

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odstavec 3 trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku

M. A. (ad I)

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odstavec 3 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaný V. L.

za tento zločin a sbíhající se zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odstavec 2 písm. a), odstavec 3 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2019, č. j. 3T 12/2015 - 9306 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 12. 2020, sp. zn. 3 To 85/2020.

Podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to: dvou kusů flash disků zn. Sigma, flash disku zn. Scandisk Cruzer Blade, flash disku zn. ADATA C906, flash disku zn. Mitsubishi, flash disku zn. ADATA JOGR 1 GB, mobilního telefonu zn.

22/2018

iPhone 4, mobilního telefonu zn. NOKIA N8, mobilního telefonu zn. Samsung GT-19100, mobilního telefonu zn. NOKIA 701, mobilního telefonu zn. Samsung GT-19300, tabletu Samsung Galaxy Note 10.1, tabletu zn. Ferguson S3, notebooku zn. ACER ASPIRE ONE 753,

osobního počítače č. 120301, 9 kusů nosičů paměti CD-R o 700 MB.

Podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí náhradní hodnoty**, a to:

finanční hotovosti ve výši 337.700 Kč, 10.600 EUR, 1.540 USD, 70 kun a 2.143 Jüanů, zajištěné při domovní prohlídce v bydlišti obžalovaného, a dále finančních prostředků zajištěných na podkladě usnesení PČR, KŘP Ústeckého kraje, OHK, ze dne 14. 10. 2014 č. j. KRPU-190529/TČ-2014-040081-MM na účtech obžalovaného L. č. XXXX/ XXXX, č. XXXX/ XXXX a č. XXXX/ XXXX, vedených u Komerční banky, a.s.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje výrok o trestu** z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 12. 2020, sp. zn. 3 To 85/2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný M. A.

Podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 226 písm. c) tr. řádu se obžalovaný M. O., narozen XXXX, **zprošťuje obžaloby** KSZ v Brně ze dne 3. 8. 2018, sp. zn. 2 KZV 6/2016-302 , pro skutek spočívající v tom, že:

II. b)

V. L., jako jediný majitel a statutární zástupce společnosti XXXX s.r.o., IČ: XXXX, se sídlem XXXX, Brno (dále jen „XXXX s.r.o.“), se spolu s M. O. dohodl na vytvoření fiktivního řetězce společností, které mezi sebou navzájem měli nakupovat a prodávat zboží – fotokatalytický lak, společnost XXXX s.r.o. měla figurovat jako poslední v řetězci jako vývozce tohoto zboží do zahraničí, přičemž následně V. L. prostřednictvím společnosti XXXX s.r.o. požadoval vyplacení nadměrného odpočtu DPH v přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2012 a M. O. po předchozí dohodě s V. L. zajistil vznik dokladů o prodeji fotokatalytického laku od společnosti XXXX, IČ: XXXX, firmě XXXX, IČ: XXXX, a to fakturu č. 117/2012 za údajně dodané množství 5040 kusů za částku 14 605 920 Kč, včetně DPH ze dne 7. 6. 2012, a fakturu č. 122/2012 za údajně dodané množství 4960 kusů za částku 14.374.080 Kč včetně DPH ze dne 27. 6. 2012, i faktur XXXX,

22/2018

příčemž následně V. L. nechal do účetnictví XXXX s.r.o. zaevidovat faktury vystavené XXXX, č. 2012011, ze dne 28. 6. 2012 na dodání 4960 kusů balení fotokatalytického laku za částku 14.820.480 Kč včetně DPH a dále č. 2012010 ze dne 8. 6. 2012 na dodání 5040 kusů balení stejného zboží znějící na částku 15 059 520 Kč včetně DPH, a následně dne 25. 7. 2012 podal na Finančním úřadu Brno I příznání k DPH za zdaňovací období červen 2012 společnosti XXXX s.r.o., ve kterém uplatnil nárok na odpočet daně z fiktivních faktur č. 2012011 a č. 2012010 v celkové výši 4 980 000 Kč a neoprávněně požadoval vyplacení nadměrného odpočtu DPH ve výši 4 980 000 Kč za takto nakoupené zboží, o kterém poté V. L. prezentoval, že společnost XXXX s.r.o. takto nabyté zboží vyvezla do Rumunska společností XXXX, DIČ: XXXX, příčemž za vývoz 10.000 kusů balení fotokatalytického laku vystavil dne 30. 7. 2012 fakturu č. 120600333 znějící na částku 25.646.625 Kč bez DPH, kdy tuto fakturu pan L. zahrnul do účetnictví společnosti XXXX s.r.o. s vědomím, že obchod ve skutečnosti neproběhl, a pouze z důvodu vzniku pochybností ze strany správce daně společnosti XXXX s.r.o. nebyl nadměrný odpočet ve výši 4.980.000 Kč vyplacen, kdy na trestné činnosti se podílela i XXXX s.r.o. tím, že jediný majitel a statutární zástupce společnosti XXXX s.r.o., V. L., po celou dobu jednal s úmyslem předkládat jednotlivá nepravdivá daňová příznání k DPH i souhrnná hlášení s cílem dokladovat nákup a vývoz zboží mimo Českou republiku do dalších států Evropské unie, kdy v takových případech se jedná o osvobozená plnění bez DPH, a tím získat pro sebe majetkový prospěch na úkor České republiky, spočívající v uvedení nepravdivého dodavatele a zahraničního odběratele, počet plnění v jednotlivých zdaňovacích obdobích a rovněž i celkovou částku, za jakou bylo zboží nakoupeno a prodáno, a toto jednání bylo kvalifikováno i v souladu s ustanovením § 8 odst. 1, písm. a) zák. č. 418/2011 Sb., neboť z jejího spáchání je V. L. jako jediný majitel a statutární zástupce této společnosti,

čímž se V. L., jednající jménem XXXX s.r.o. spolu s M. O. pokusili vylákat na České republice, zastoupené Finančním úřadem Brno I, nadměrný odpočet DPH ve výši 4 980 000 Kč.

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a v řízení před soudem, výslechu obžalovaných, svědků a listinných důkazů, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný V. L.** uvedl, že se žádné trestné činnosti nedopustil. U skutku pod bodem I. popřel, že by mezi ním a obžalovaným A. byla dohoda, že společnost B. bude figurovat jako dovozce zboží z Číny do České republiky. Společnost XXXX (jejíž trestní stíhání bylo v mezidobí zastaveno) měla se společností B. uzavřenou smlouvu o přepravě kontejnerů z Hamburku do České republiky. Po příjezdu do České republiky došlo k řádnému proclení zboží. Obžalovaný se nepodílel na zajištění dokladů potvrzujících vývoz zboží, ani se nepodílel na zajišťování odběratelů v České republice. Taktéž se nepodílel na podnikání společnosti B.. Firma A. měla svou autodopravu a měla také uzavřené smlouvy s dalšími dopravci, kteří zboží vyváželi na Slovensko. Případné obchody si dělal obžalovaný A. společně s paní Z., a to bez vědomí obžalovaného L.. Obžalovaný A. pouze plnil funkci jednatele společnosti. Daňové věci tento obžalovaný vyřizoval se společností XXXX.
3. K bodu II.a) uvedl, že vývoz zboží mimo území České republiky nepravdivě nedeklaroval. Veškerý dovoz a prodej zboží byl řádný, zboží bylo řádně zaevidováno na celních úřadech a ve skladové evidenci společnosti XXXX. Obžalovaný podával i hlášení na Intrastat. Veškeré kontroly od roku

22/2018

2014 byly v pořádku. Nechápe vyjádření odběratelů, neví, proč by někdo platil za zboží, které nedostal. Veškeré doklady v podobě originálů faktur a originálů dodacích listů, plateb za zboží, příjem i výdej, byly zaevidovány v účetnictví firmy A.. Evidence v Intrastatu vzájemně prokazovala, zda zboží z České republiky odešlo a zda bylo přiznáno na slovenské straně. Příslušné slovenské společnosti, které zboží odebraly, měly povinnost zavést zboží taktéž do Intrastatu. Pokud by tak neučinily, vyskočil by „červený puntík“ a došlo by ke kontrole ze strany finančního úřadu. ZnA.nalo by to totiž, že zboží Českou republiku neopustilo. Na každý doklad bylo jednoznačně potvrzeno odběratelem, že zboží přijal a odvezl mimo Českou republiku.

4. K bodu II.b) uvedl, že obžalovaného O. nezná a nikdy s ním neobchodoval. Nevytvořil s ním tedy ani údajný řetězec společností v souvislosti s nákupem fotokatalytického laku. Kontrola plnění nebyla ukončena. Po určité době byl vyrozuměn dodavatelem, že pohledávka byla prodána a byl novou společností požádán o splacení celkového dluhu. Uhradil zálohu 100 000 EUR. Pak byla pohledávka opět prodána a on byl vyzván k placení novou společností. Co se týče mýtného systému, policie prověřila pouze vozový park společnosti XXXX, ale nikoli vozidla, která si tato společnost pronajímala. Na finančním úřadě obžalovanému řekli, že jim stačí potvrzení z celního úřadu na hraničním přechodu. Nikdo z celníků nemohl potvrdit zboží, které opouštělo Českou republiku. Co dělali odběratelé na Slovensku nebo v zahraničí se zbožím, které řádně převzali a zaplatili (o čemž svědčí doklady v řádně vedeném účetnictví), to nebyla obžalovaného starost.
5. V rámci pokračování výslechu obžalovaný uvedl, že společnost XXXX zpracovávala účetnictví a předávala jednotlivé platby obžalovanému A. v hotovosti. Účetnictví XXXX zpracovávala firma XXXX, která A. zastupovala na finančním úřadě. Veškeré doklady byly řádně vystaveny, zaúčtovány a zaplacený v hotovosti. Zboží nikdo neprodal českým subjektům. Vše zboží dodal mimo území České republiky. Ačkoliv existují doklady podepsané konkrétními osobami a doklady o provedených platbách, zástupci slovenských firem společnost A. údajně neznají. Naskytá se otázka, zda se nejedná o podvod slovenských společností, které zboží odebrané od XXXX nepřiznaly ve svých dokladech. Ohledně kontroly mýtných bran uvedl, že kontejnery byly dovezeny na celnici a následně byla předána telefonní čísla řidičů kupující straně, ti se domlouvali, kam zboží pojedou na vykládku nebo na překládku. Překládalo se buď v Ústí nad Labem na celnici, nebo v Praze na různých místech, kde se zboží přeložilo na jiné auto a vyvezlo z území České republiky. Vše zajišťovala kupující strana. Doklady se dají dohledat v účetnictví dle jednotlivých faktur. Platby od odběratelů probíhaly v 90 % v hotovosti. Docházelo k tomu v kanceláři firmy A. nebo se s kupujícími sešel na okraji Brna a peníze okamžitě ukládal do banky. Pod bodem II.a) vykonávaly přepravu mnohé společnosti, namátkou jmenoval společnost XXXX. Firma A. měla kanceláře vedle společnosti XXXX, a když odběratelé vozili obžalovanému peníze, vozili peníze i pro obžalovaného A.. Jednalo s o zástupce odběratelských společností. Ti buď přijeli až do brněnské kanceláře, když se jednalo o menší částku, potkali se u Olympie při výpadovce na Slovensko. Peníze odběratelé předávali v hotovosti. To, že odběratelé předávali peníze v kanceláři firmy XXXX obžalovanému A., obžalovaný dovozuje z toho, že tam nikdo jiný nebyl. Odběratelé byli nejprve u něj v kanceláři, poté, co dali obžalovanému peníze, šli do kanceláře za obžalovaným A. a také jemu dali peníze. Byly to propojené kanceláře, obžalovaný to viděl i slyšel. Platby neprobíhaly prostřednictvím bankovních převodů proto, že obžalovaný přišel v minulosti o spoustu peněz a nedůvěřoval lidem, že peníze skutečně pošlou. Společnost A. se zabývala nákupem, prodejem zboží a autodopravou v rámci EU. Obžalovaný neví, kde docházelo k vykládce zboží, jež pro firmu B. zajišťovala firma A.. Ručil za autodopravu, že zboží přivezou na celnici. Poté dostal asi od odběratele pokyn, kam má zboží přivézt. Faktury za dopravy obžalovaný vystavoval. Buď zboží jelo na Slovensko, nebo jelo do Prahy, kde se překládalo do jiných aut. Tato jiná auta už obžalovaný nezajišťoval. Obžalovaný A. za společnost B. hradil přepravu společnosti A. částečně v hotovosti a částečně přes účet. S obžalovaným A. se znají už delší dobu. Odběratelé pod bodem II.a) našel obžalovaný pro společnost A. tak, že si vytvořil svou základnu, která od něj dlouhodobě zboží odebírala. Odběratelé zavolali, poptávali zboží, které buď obžalovaný měl, nebo ne. Byli hlavně ze

22/2018

Slovenska. Nikdy nebyla žádná objednávka, proto veškeré platby probíhaly v hotovosti. Předání dokladů proběhlo tak, že je dostal přímo řidič, vystavená faktura se poslala přímo na celnici, kde byla celní deklarantka (zaměstnankyně firmy A.) a ta těm řidičům doklady předala. Totéž se dělo i ve vztahu ke společnosti B.. S firmou B. měl smlouvu pouze o dopravě, o provádění celních deklarací nikoliv. Tam není třeba žádná smlouva, pouze dohoda o proclení. Zboží společnosti A. bylo překládáno, na území České republiky nedošlo ke skladování. Přepravu i překládku zajišťoval odběratel. Úloha obžalovaného končila okamžikem proclení. Vystavil fakturu a zboží prodal. Řidič dostal avízo od zástupce z celnice, kde se proclívalo. Už dopředu věděli, který kontejner na celnici bude. Překládka probíhala tak, že dvě auta nacouvala k sobě, zboží z auta A.U se dalo na plachtu, protistrana zboží převzala. Faktura za autodopravu zněla Hamburk – Praha – Hamburk. Proclívání probíhalo na celnici v Ústí nad Labem, místo překládky si sám určoval odběratel. Dopravu z Hamburku hradila společnost A. bankovním převodem. Obžalovaný při předání zboží dostal potvrzený „camrák“ (CMR) od dopravce, že zboží předal a obžalovaný měl vystavenou fakturu. Tu odběratel potvrdil, podepsal mu dodací list a poté obdržel obžalovaný výdajové doklady včetně peněz. Obžalovaný předal příjmový doklad, že peníze přijal. Doklady se předávaly záraz s předáváním peněz. Doklady z celního řízení společnosti B. byly většinou předávány buď řidičům, kteří je odevzdali, nebo to obžalovaný vzal do kanceláře do Brna a tam to předal účetní pro společnost B.. Jmenovala se paní L..

6. K bodu II.b) obžalovaný dodal, že se jednalo o jednorázový vývoz do Rumunska, ale platba neproběhla, protože začala probíhat kontrola z finančního úřadu. Obžalovaný proto přes účet zaplatil 100 000 EUR společnosti do Prahy, protože mu začala vyhrožovat. Následně odběratel oznámil, že dokud nebude vyřešena kontrola z finančního úřadu, nebude provedena platba. Neví, kdo byl odběratel, ale byl to někdo mimo území ČR. To, že probíhá kontrola z finančního úřadu, sdělil obžalovaný rumunské firmě. Odběratel začal tvrdit, že náěr není tak kvalitní, jak byl prezentován. Dokud nebude mít provedené testy, odmítá za zboží zaplatit. Obžalovaný tuto skutečnost prezentoval e-mailem společnosti, od které náěr koupil, a oni s tím souhlasili. Dluh 100 000 EUR vznikl tak, že byl kontaktován pražskou společností, která mu sdělila, že odkoupili dluh od společnosti, od které to odkoupil obžalovaný, a žádají po něm, aby zaplatil tuto částku. Obžalovaný totiž koupil na základě faktury náěr a společnost ten obchod poté prodala. Kontaktoval jej člověk, který se prokázal plnou mocí a žádal, aby to obžalovaný zaplatil. Obžalovaný se spojil s advokátem a oznámil i na finančním úřadě, že mu bylo vyhrožováno. Poté zaplatil 100 000 EUR. V roce 2014 byla podepsána smlouva o ukončení dluhu z důvodu nekvalitního materiálu, že nebylo prodáno zboží, které měli dostat. To předával i na finanční úřad. Obžalovaný lak kupoval v Praze, jméno firmy si nepamatuje, je možno ho dohledat v účetnictví. Popřel, že by ve věci figurovaly fiktivní faktury. Pokud byla vystavena faktura, byl to originál, který obžalovaný podepsal. Neví, zda se předmětná firma jmenovala XXXX. Firma XXXX mu nic neříká. Obchod s náěrem mu byl nabídnut majitelem společnosti XXXX. Jednou se sešli a pak dostal zprávu na e-mail, aby tam poslal své auto. Oni to naložili, lidé obžalovaného to převezli k nim, obžalovaný zajistil autodopravu, přeložili to a to auto náěr odvezlo do Rumunska, kam obžalovaný poslal faktury. Vozidlo, které s vozidlem odjíždělo, mělo vyplněné CMR. Obžalovaný od společnosti z Rumunska dostal taktéž potvrzené CMR, že to zboží přijali. Přepravu zboží objednával sám obžalovaný. Obžalovaný o zboží nevěděl nic, pouze na internetu zjistil, že je to zajímavé zboží. Proto udělal nabídku a odběratel z Rumunska se mu ozval. Domlouvali se písemně, komunikovali v českém jazyce. Společnost A. disponovala prostředky na uhrazení uvedeného zboží. K úhradě zboží hned po jeho dodání nedošlo z toho důvodu, že začala probíhat kontrola a měli podezření, že to není ono. Chtěli si udělat rozbor. S majitelem v Praze se obžalovaný domluvil, že dokud nebude mít v ruce potvrzení, že koupil skutečně to zboží, které on nabízel, že mu obžalovaný nezaplatí. Ve společnosti XXXX jednal s jedním člověkem o odstoupení od smlouvy. Bylo to v roce 2014, kdy dostal zprávu z Rumunska, že je náěr nekvalitní. Kontaktoval toho člověka, který ten dluh odkoupil a oznámil mu, že v případě, že se jedná o nekvalitní zboží, žádá o

22/2018

vrácení peněz a upozornil ho, že jej bude žalovat, pokud nepodepíše dohodu o ukončení. K vrácení peněz nedošlo a pohledávku obžalovaný zatím nevymáhal, neboť byl 13 měsíců ve vazbě. S jiným člověkem než s tím pánem ze společnosti XXXX nejednal. S osobou z Rumunska se nikdy neviděl. Ohledně kvality zboží komunikovali e-mailem v českém jazyce.

7. Objednávky na přepravu od společnosti B. většinou nepřijímal, má za to, že komunikoval obžalovaný A. s celní deklarantkou obžalovaného, která fungovala i jako dispečerka. Doklady o přepravě nechával obžalovaný v kanceláři v Brně. Provedení přepravy si s obžalovaným A. odsouhlasili osobně v přítomnosti svědkyně Z.. Dodavatelů z Číny měl obžalovaný hodně, měl tam svého zástupce. Společnosti A. skupovala zboží, které bylo někým odmítnuto, jednalo se o zboží II. jakosti. Zástupce jej informoval a obžalovaný se rozhodoval, zda zboží koupí, nebo ne. Zboží prodával „na kolech“. Jak přijelo, okamžitě ho prodal, aniž ho uskladnil. Už když ho nakupoval, věděl, komu ho prodá. Doprava z Číny trvá poměrně dlouho, tak měl dost času si sehnat kupce.
8. **Obžalovaný M. A.** uvedl, že nejprve pracoval jako jednatel ve firmě XXXX, kde se staral o maloobchod. Tuto firmu posléze koupila svědkyně Z. a stala se z ní firma B. s. r. o. Svědkyně Z. mu nabídla, že v případě, že zachová strukturu maloobchodu, bude obžalovaný ve firmě pracovat dál. Protože jej práce bavila, souhlasil i s jednatelstvím ve firmě. Podmínkou bylo mít pravomoci ohledně maloobchodu. Svědkyně Z. jej požádala, zda by jezdil do Brna s doklady, ke kterým mu vysvětlila, že v rámci maloobchodu se věnují i velkoobchodu. Proto byl požádán, aby spolupracoval s obžalovaným L.. Ten přijel do Žďáru nad Sázavou se představit. Vystupoval vždy solidně a profesionálně. Veškeré doklady byly v pořádku, nikdy nebyl žádný problém. Obžalovaný nikdy nevozil peníze, vždy je obžalovaný L. předával svědkyni Z.. Párkrát se stalo, že od obžalovaného L. převzal peníze i on. Ty pak okamžitě vložil na účet společnosti B.. Statutárním zástupcem firmy B. byl obžalovaný a syn svědkyně Z., pan K.. Firma měla dva jednatele se stejnými pravomocemi. Svědkyně Z. říkala, že má velkou účetní firmu, takže tato bude zpracovávat účetnictví i pro maloobchod. Firma se jmenovala XXXX. Do této firmy nosil doklady, s nikým osobně nejednal. Pouze se představil a doklady nechal na stole. Obžalovaný se zajímal, v jaké branži svědkyně Z. podniká a s čím chce v rámci XXXX dále podnikat. Vysvětlila mu, že spolupracuje s obžalovaným L. ohledně dovozu zboží z Číny a požádala obžalovaného o pomoc, protože její syn onemocněl. Proto se poté setkal s obžalovaným L., který mu vysvětlil, že dováží zboží z Číny, a to dále prodává do EU. Svědkyně Z. ve firmě B. dělala asi to samé, co pan L.. Obžalovaný jí pouze pomáhal. Když měla 15–20 faktur denně, zakládal je do účetnictví. Obžalovaný popřel, že by někdy v kanceláři účetní firmy přebíral nějaké hotovostní platby od odběratelů. Měl za to, že skutečným nákupčím zboží v Číně je firma B.. Společnost A. byla pravděpodobně dopravní společnost, která zboží vozila. Obchodování s Čínou měla na starosti svědkyně Z. se svým synem. Firma B. na zboží z Číny sklad neměla. Obžalovaný neví, jakým způsobem obchodování fyzicky probíhalo. Prošly mu rukama pouze faktury, že přišlo tisíc párů bot, ty se navstupovaly a vše ostatní vyřizovala svědkyně Z.. Říkala, že když se koupí zboží z Číny, už musí být prodáno dál. Obžalovaný zboží nikdy neviděl. Přišla jen faktura, proběhla platba, která šla přes účet B. a hradila se pak do Číny. Byla tam čínská čísla, udělaly se faktury. Neví, kdo zboží dál do EU prodával. Za svou činnost pobíral výplatu ve výši 15 000 Kč měsíčně. S obžalovaným L. neřešil žádné praktické záležitosti. Buď se potkali v Brně v sídle účetní firmy, nebo L. jezdil do Žďáru nad Sázavou za paní Z.. Jednou L. přijel do Žďáru s penězi za zboží z velkoobchodu. Obžalovaný byl pak požádán paní Z., zda by peníze za zboží, které přijede z Číny, mohl uložit do banky. B. platilo firmě A. za dopravu. Pokud L. říkal, že bral peníze v Brně od odběratelů, obžalovaný nesouhlasí s jeho tvrzením, že by od něj dostával peníze. Dostal peníze od obžalovaného L. jen dvakrát až třikrát, ve zbytku peníze brala paní Z.. Peníze od odběratelů, co se dovezly, se daly do banky. Z těch peněz se hradilo do Číny za zboží. Než se platilo do Číny, musely být peníze od odběratelů na účtu. Neví, kdo s odběrateli dohodl, že peníze nebudou placeny bankovními převody, ale budou se vozit fyzicky. Dispoziční právo k účtu B. měl obžalovaný i pan K.. Platby prováděl pan K. s paní Z.. Obžalovaný prováděl platby za zboží v maloobchodu. V rámci velkoobchodu prováděl asi jen jednu platbu. Bylo to na žádost paní Z..

22/2018

Ona neměla přístup k bankovnímu účtu, proto od ní dostal číslo účtu, kam má peníze poslat. Když se zboží prodalo, většinou hotovost přivezla paní Z. nebo L. a peníze se vložily na účet. Neví, od koho paní Z. ty peníze dostávala. Asi dvakrát až třikrát dostal peníze obžalovaný od L., to jej předtím informovala paní Z., že s nimi přijede. S nikým ohledně přepravy nebo celního řízení s firmou A. nejednal. Také nezajišťoval přepravy odběratelů. Nezná ani odběratele společnosti A.. Obžalovaný L. mu obchod popsal úplně stejně, jak sám vypověděl v rámci trestního řízení u soudu. Za společnost B. podepisoval faktury obžalovaný. Existovala pouze přepravní smlouva s firmou A., s odběrateli žádné smlouvy nebyly. Celní řízení řešila paní Z.. Do mailu chodily nějaké dodací listy, které se tiskly k faktuře. Dodací listy a faktury, které přišly v rámci určitého období, se založily do šanonu a odvezly se na účetní firmu. Jednalo se o doklady o prodeji zboží. O nákupu zboží taktéž dostával e-mailem doklady. Příjmové doklady se vystavovaly v té části, co se přijímalo, bankovní příjem s tím musel souhlasit. Peníze v hotovosti vkládal na účet buď pan K., paní Z. nebo obžalovaný. Neví, co se stalo se zbožím po proclení v České republice. Bylo mu řečeno, že se odveze klientům, kteří si za to zaplatili. Mělo se odvézt vždy ten den, kdy se proclilo na celnici. V rámci velkoobchodu zaštiťoval obžalovaný pouze jednatelství, byl k ruce paní Z.. Pomáhal jí s fakturami odvézt je na účetní firmu. Žádného jednání s odběrateli nebo dodavateli se neúčastnil. Každý měl svou kancelář, většinu času trávil na obchodě. Pokud měla paní Z. nějaké návštěvy, neví o tom.

9. **Obžalovaný M. O.**, uvedl, že se k obchodnímu případu pod bodem II.b) dostal v souvislosti se zprostředkováním prodeje pohledávky XXXX s. r. o. za společností XXXX s. r. o. ze dne 3. 5. 2013. Tuto pohledávku mu prodal svědek J., který k němu do kanceláře přicházel s různými obchodními případy. J. měl plnou moc k zastupování XXXX, dvě kopie daňových příznání z let 2010 a 2011. Podpis J. figuroval i na některých dokumentech k obchodnímu vztahu mezi XXXX a XXXX. Na některých dokumentech je podepsán i svědek F.. Poukázal na výpověď svědka F., že razítko s označením č. 2 držel svědek J., zatímco u obžalovaného L. bylo nalezeno razítko XXXX bez čísla. To ovšem nebylo na žádném dokumentu použito. Dne 2. 5. 2013 byla podepsána smlouva o převzetí dluhu společností XXXX vůči společnosti XXXX XXXX, a to společností XXXX Dne 3. 5. 2013 byla jinou smlouvou postoupená pohledávka ze společnosti XXXX na XXXX a tuto pohledávku také převzala společnost XXXX. Dne 7. 5. 2013 společnost XXXX vypravila dokument, že svou pohledávku za XXXX postoupila společnosti XXXX. XXXX tedy dlužil společnosti XXXX, který byl dlužníkem XXXX XXXX Dokument označený jako „Potvrzení existence závazku z obchodního případu – inventarizace“ ze dne 20. 11. 2013 obsahuje smlouvy i faktury, které osvědčovaly vztah mezi společnostmi XXXX a XXXX. Tento dokument vznikl, protože XXXX chtěl prodat tuto pohledávku XXXX. Ve společnosti XXXX pomáhal obžalovaný svědku F. zprocesovat tuto pohledávku. Tuto pohledávku vymáhala právní zástupkyně XXXX, za kterou vystupoval svědek Ř.. Následně mu pan Ř. předložil dokument „Reklamační - odstoupení od smlouvy“ ze dne 21. 6. 2014. Podle tohoto dokumentu bylo zákazníkem zjištěno, že se nátěrový systém nechová podle přiložených atestů a z tohoto důvodu odstupují od smlouvy. Tento dokument je podepsán obžalovaným L. a pravděpodobně svědkem J. za společnost XXXX. Svědek J. osvědčil, že reklamační protokol přijal. V té chvíli přestala tato pohledávka existovat a její vymáhání nemělo cenu. Byl pouze účasten obchodování s pohledávkou, neví, jak by mohl pomoci krátiť daň obžalovanému L., se kterým se nikdy neseťkal, pouze s ním hovořil nanejvýš dvakrát telefonicky. Popřel, že by XXXX nedisponovala dostatečným majetkem k obchodování s pohledávkou, neboť tato společnost se zavázala vůči společnosti XXXX XXXX pouze k tomu, že z částky vymožené od společnosti XXXX zaplatí poměrnou část i XXXX XXXX. XXXX tedy nepotřeboval žádné prostředky. O společnosti XXXX se dozvěděl od svědka J., a to jako dlužníka XXXX. Za společnost XXXX jednal svědek F.. Společnost XXXX XXXX obžalovaný nezná a přistoupení dluhu vůči společnosti XXXX XXXX zařizoval svědek J., který přinesl upravenou smlouvu s podpisy. Svědek J. jednal za společnost XXXX. S jednatelem této společnosti, svědkem F., jednal obžalovaný pouze dvakrát telefonicky. Svědkyni N. nezná, svědkyně P. je účetní svědka

22/2018

S., od ní dostával dokumenty k XXXX. XXXX dlužila peníze svědkovi S., a proto byla použita k řešení pohledávky XXXX. Odměna z vymožené částky od XXXX by náležela panu S.. Obžalovaný založil se svědkem F. korunový a eurový účet u UniCredit Bank, který měl sloužit k výběru plnění obdrženého od XXXX. K tomuto účtu měl dispoziční právo svědek F.. Obžalovaný neobdržel účetnictví společnosti XXXX, pouze opisy účetních závěrek kvůli žádosti o úvěr. Společnost XXXX měla být zákazníkem společnosti XXXX. Svědek J. obžalovaného požádal, zda by pro jeho společnost nedokázal obžalovaný zajistit aplikaci fotokatalytického laku, což obžalovaný kvůli administrativním problémům nedokázal zařídit. Obžalovaný nedisponoval s účtem firmy XXXX. Smlouvy mezi XXXX a XXXX a XXXX XXXX, které mu byly předloženy, byly součástí dokumentace o postoupení pohledávky. Fotokatalytický lak měla být technologická novinka, a proto je obtížné hovořit o konkrétní ceně. Svědek J. mu sdělil, že společnost XXXX reklamaci laku uznalo. Svědek J. se při jedné ze svých návštěv svěřil, že má obchodní vztah se společností z Brna, která mu dluží za úhradu. S obžalovaným se dohodli, že se pokusí pohledávku od něj převzít, zpeněžit a vymoci ji. Obžalovaný našel společnost, která byla ochotná pohledávku převzít a vymáhat, řádově po roce tuto pohledávku převedli na jinou společnost. Obžalovaný požádal svědka Ř., který vlastnil finanční společnost, on pohledávku převzal. V řádu týdnů po převzetí pohledávky přinesl dokument, z něhož vyplývá, že zboží je reklamováno, tudíž se pohledávka zdá být v ohrožení. Svědek J. nebyl jednatelem firmy XXXX, pouze měl plnou moc za tuto firmu jednat. Pohledávka za firmu A. byla z titulu zboží dodaného ve dvou etapách, byly k tomu dva dodací listy, dvě faktury a smlouva. Mělo se jednat o nějaký nátěr. Pohledávka byla ve výši kolem 20 000 000 Kč. Obžalovaný se zavázal pohledávku vymoci, všechna práva přešla na něj a v případě této měl hradit tu část, kterou si s věřitelem domluvil. Byla sepsána smlouva o převzetí pohledávky. Když společnost XXXX tuto pohledávku převzala, informovala o tom dlužníka. Společnost XXXX zastupoval svědek F. a obžalovaný má za to, že patřila svědku S.. Svědku Ř. byla tato pohledávka převedena až poté, co se jí nepodařilo vymoci. On byl posledním držitelem pohledávky předtím, než byla prohlášena za spornou. Společnost XXXX byla v řetězci jako první, svědek Ř. jako poslední. Svědek J. měl malou stavební firmu a měl v plánu aplikovat na budovu Národního divadla fotokatalytický lak. Obžalovaný se pokusil mu tuto činnost zprostředkovat, ale neúspěšně. Reklamační protokol k uvedenému laku přinesl na schůzku svědek Ř. a konstatoval, že tím obchod zřejmě končí. Dodavatelem předmětného laku byla společnost XXXX a jeho odběratelem společnost A.. Předmětný dokument byl opatřen razítky a podpisy svědka J. a dále jednatele společnosti A.. Společnost A. reklamovala společnosti XXXX, že lak nemá deklarované parA.try. Společnost XXXX reklamaci uznala, o čemž svědčí podpis svědka J.. Podle obžalovaného svědek J. věděl, kde lze předmětný lak koupit. Účet se svědkem F. založil obžalovaný proto, že se s panem S. dohodli, že by bylo dobré, aby peníze pro XXXX byly placeny na jeden konkrétní účet. Svědek F. požádal obžalovaného o asistenci v bance, protože on neměl ani soukromý účet a nevěděl, jak se účet zakládá. Účet byl založen na platbu z vymožené pohledávky, kterou měla původně společnost XXXX, kterou pak převzala společnost XXXX a na tento účet šly pak platby z XXXX. Od společnosti XXXX XXXX získal svědek J. pravděpodobně ten materiál, svědek J. byl věřitelem firmy A., ale současně dlužníkem firmy XXXX. Obžalované L. a A. viděl obžalovaný poprvé v soudní síni. S obžalovaným L. v minulosti telefonoval na nátlak svědka S., na jehož popud a v jeho přítomnosti vytočil číslo obžalovaného L., které měl od svědka J.. Obžalovaný L. telefonicky potvrdil, že se k této pohledávce hlásí, ale v současné době nemá prostředky na její uhrazení. Zavázala se platit ji alespoň ve splátkách. Obžalovaný dostal smlouvu týkající se společnosti A. pravděpodobně od společnosti XXXX. Svědek J. tvrdil, že podpisy na uvedené smlouvě jsou v pořádku. XXXX smlouvou osvědčovala, že postoupená pohledávka je v pořádku. Převzetím pohledávky si u společnosti A. postoj k tomuto závazku obžalovaný neověřoval. Na některém z dokumentů je podpis svědka F., což byl jednatel XXXX. Předtím jej obžalovaný neviděl. Obžalovaný v té době neměl žádnou společnost, a proto se rozhodl použít společnost XXXX. Co se týče společnosti XXXX, existovaly dvě smlouvy. Jedna o převzetí závazku společnosti XXXX pravděpodobně XXXX, současně nárok u společnosti A., který měli zaplatit

22/2018

společnosti XXXX. Po převzetí pohledávky informovali společnost A. o jejím postoupení. Tento dokument vypracoval obžalovaný a podepsal jej svědek F. za XXXX, poslali to doporučeným dopisem. Později bylo uhrazeno 100 000 EUR převodem na účet. Listina označená jako „Potvrzení existence závazků z obchodního případu - inventarizace“ byla sepsána proto, že pohledávka měla být předána svědku Ř. a účelem bylo přesně zdokumentovat stav pohledávky. Svědek Ř. pohledávku zkoumal a řekl obžalovanému, že za určitých okolností lze pohledávku převzít, proto se snažil sejít přímo s jednatelem společnosti A.. Později za obžalovaným přijel a řekl, že pohledávka není vymahatelná kvůli namítané nekvalitě zboží. Dostal kopii toho reklamačního zápisu. K převzetí dluhu společnosti XXXX došlo proto, že společnost XXXX od někoho koupila a nezaplatila. Prodala někomu, který má platit. Lze tedy převzít jenom aktivum a pasivum nechat tomu chudákovi. To, že od někoho vymáháte pohledávku, znamená, že z ní dostanete svůj díl. Z toho dílu musíte uspokojit věřitele a ještě něco vydělat. Takže se společností XXXX bylo navrženo, že společnost XXXX z titulu, že chce převzít pohledávku za společností A., je také ochotna přistoupit k dluhu vůči společnosti XXXX. Nebylo by korektní nejprve aktivum vytáhnout smlouvou z firmy XXXX a teprve potom vyjednávat se společností XXXX. Šlo o to, že se nejprve přistoupilo k závazku vůči společnosti XXXX a potom byla ta pohledávka vymáhána ze společnosti A.. Uvedená smlouva se jmenuje „Přistoupení k závazku“ a vyhotovilo jí právní oddělení svědka Ř.. Obžalovaný se nepamatuje, jakou částku společnost XXXX zaplatit společnosti XXXX. Předpoklad, že společnost XXXX splní svůj závazek vůči společnosti XXXX k datu 1. 8. 2013 vycházel z předpokladu, že se společností A. byl uzavřen splátkový kalendář. To, že článek II smlouvy o postoupení pohledávky bude splněn, vycházel z dobré víry. Obžalovaný se domnívá, že smluvní pokuta byla 0 %, takže se jednalo o hru vabank. V případě, že by XXXX do určitého dne neuhradil, pozbývá dokument platnosti bez nároku na smluvní pokutu. K 10. 8. 2013 nebyla pohledávka uhrazena. Závazek ke společnosti XXXX nebyl uhrazen v žádné výši. Pohledávka od smlouvy XXXX byla dále postoupena po uvedeném termínu. Nikdo z nich, ani svědek Ř., si nevšiml, že pohledávka neexistuje. Obžalovaný neví, co se stalo se smlouvou o převzetí dluhu, v podstatě neexistuje protistrana, která má zaplatit. Dokument zvaný „Reklamace, odstoupení od smlouvy“ předložil obžalovaného spolupracovník a byl odeslán svědkem B.em za společnost XXXX na adresu společnosti A.. Přes tyto společnosti přišel zpět doporučeným dopisem inventární záznam s ověřeným podpisem obžalovaného L.. Obžalovaný potvrdil, že na čísle listu 547 se nachází dokument označený „Potvrzení existence závazku z obchodního případu – inventarizace“ a pokud bylo namítnuto, že z textu vyplývá, že je pro potřeby přípravy inventarizace, nikoli pro účely postoupení pohledávky svědka Ř., uvedl, že má za to, že se na dokument nemusí psát, k čemu je určen. Obžalovaný disponoval ještě vyjádřením společnosti A. v tom smyslu, že tato je srozuměna, že společnost XXXX z titulu smlouvy, kterou měla společnost A. za společností XXXX, je nyní dlužníkem společnosti XXXX, nikoli dlužníkem společnosti XXXX. Dokument nazvaný „Reklamace, odstoupení od smlouvy“ předložil obžalovanému svědek Ř. s tím, že ji má od svědka L.. K listině na č. l. 395 uvedl obžalovaný, že zde obžalovaný L. píše, že je zboží v nepořádku a čeká na závěrečnou zprávu o provedené zkoušce. Již je však zřejmé, že zboží nespĺnilo požadavky na kvalitu. Obžalovaný se svědka J. zeptal, zda zboží bylo skutečně reklamováno a zda to znamená, že pohledávka přestává existovat, svědek J. řekl, že se k listině jako společnost XXXX hlásí. Obžalovaný nedokáže časově určit, ve kterém období mělo dojít k nanášení nátěru na památkově chráněnou budovu. Mohlo se jednat o jaro 2013 nebo prosinec 2012. Na schůzku s Památkovým úřadem přišel s CD dokumentací, kterou obdržel od svědka J.. Tomu bylo řečeno, že je třeba předložit určitý certifikát, kterým svědek J. nedisponoval. Dále, že pokud by chtěli zaplatit zkoušky, může je provést Ústav stavební, z časových důvodů by se to do předání budovy nestihlo. Na předmětném CD byl určitý atest, který Památkovému úřadu nestačil. Obžalovaný v letech 2012-2013 pracoval na dohodu o provedení práce na několika projektech, nebyl vyplácen pravidelně, ale měl průměrný příjem cca 40 000 Kč měsíčně. Pracoval mimo jiné pro společnost XXXX v období let 2009-2010. Svědek Z. měl být majitelem této stavební společnosti. Setkal se s ním v souvislosti s aplikací nátěru na Národní divadlo. Domnívá se, že

22/2018

svědek Z. by tu vlastní aplikaci nátěru na budovu provedl. K žádnému uzavření smluvního vztahu nedošlo. Smlouva mohla být uzavřena pouze se společností XXXX jako výrobcem nebo se společností XXXX jako tím, kdo měl v podstatě obchodovat. Svědek B. byl partnerem svědka J., jednou s ním řešil technologie na zpracování plastu. Svědek B. neměl nic společného se svědkem Z.. Svědek Z. zastupoval stavební společnost, kterou přivedl svědek J.. Svědek B. nebyl nijak angažován ve společnosti XXXX. Obžalovaného nezajímalo, kde svědek J. získal CD s certifikáty, které obžalovaný přinesl na Památkový úřad. O připsání částky 100 000 EUR od společnosti A. na účet XXXX byl informován pravděpodobně panem F.. Má za to, že ve smlouvě byl odstavec, že pokud se pohledávka ukáže jako nevyhmatelná, smlouva je od počátku neplatná.

10. **Svědék M. K.**, syn M. Z., uvedl, že se jednatelem společnosti B. s. r. o. stal proto, že chtěl pomoci své matce. Předtím neměl žádné podnikatelské zkušenosti. Společnost B. s. r. o. se měla zabývat proclíváním kamionů. Máma někam jezdila s papíry a byla v kontaktu s obžalovaným L.. Pochopil to tak, že jí obžalovaný L. dohazuje kšefty. Mělo se jednat o kontakty na proclívání kamionů. Určitě podepisoval nějaké doklady při zakládání firmy, a potom podepsal plnou moc své matce. Poté něco podepisoval, když se stal jednatelem obžalovaný A.. Svědkova matka provozovala s obžalovaným A. obchod se smíšeným zbožím. On se chtěl jednatelství zbavit, ale neví, proč obžalovaný A. do firmy vstupoval. Neví, kdo za B. vystupoval, kdo vedl účetnictví, ani kdo sestavoval daňové priznání. Myslí si, že to byla jeho matka, svědkyně Z.. V roce 2010 měl vážnou autonehodu, a když se dal dohromady, začaly mu chodit obsílky kvůli dluhům společnosti B.. Ze společnosti B. žádný prospěch neměl. Jeho matka nějaké peníze vozila. Obžalovaného L. zná z dětství, bydlel ve stejném domě. Společnost B. s. r. o. založila svědkova matka na svědkovo jméno. Byl to nápad jeho matky. Při založení firmy obžalovaný L. nebyl. Svědek firmu prodal v roce 2017 až 2018. Svědkova matka občas vozila nějaké dokumenty do Brna. Také hodně telefonovala, svědek však neví s kým. Pro společnost B. žádnou činnost svědek nevykonával. Společnost pouze založil a už se o ni nestaral. V sídle firmy nebyl.
11. **Svědčyně M. Z.**, matka svědka K. uvedla, že se zhruba v roce 2013 zeptala obžalovaného L. na práci a on jí nabídl, že by mohla připravovat podklady pro účetnictví společností. Vozil jí účetní doklady firmy, ona je třídila a párovala XXXX, faktury a další. Pak si vždy obžalovaný L. pro doklady přijel a odvezl je svědkyni R.. Obžalovaný A. jí nabídl, aby spolu podnikali. Dohodli se, že budou provozovat maloobchod B.. Ona se starala o prodej, obžalovaný A. měl na starosti papírování, měl přístup k datové schránce, internetovému bankovníctví. Její syn ve firmě B. nedělal nic. V maloobchodu převzali kontakty z původní firmy obžalovaného A.. Asi v roce 2009 jí obžalovaný L. nabídl možnost podnikat v maloobchodu a velkoobchodu s textilním zbožím a obuví dováženou z Číny. Ona s tím souhlasila, chtěla finančně zajistit syna. Dohodla se s obžalovaným L., že zařídí založení společnosti, kde bude její syn M. K. majitelem i jednatelem. Vše domlouval obžalovaný L.. Ve firmě B. s. r. o. si chtěl L. ponechat velkoobchod, a za tím účelem udělil její syn obžalovanému L. plné moci. Ona s obžalovaným A. si ponechali maloobchod. Obžalovaného A. taktéž seznámila s obžalovaným L.. Myslela si, že by L. mohl A. radit s obchodem. Obžalovaný L. se nechal písemně zmocnit svědkem K. pro dovoz kontejnerů ze zahraničí, poté si převzal velkoobchodní část. Obžalovaný A. začal L. pomáhat. Po havárii syna (roz. svědka K.) převzal obžalovaný A. i její práci ohledně kompletace dokladů pro obžalovaného L.. Doklady, které obžalovaný L. občas vozil, se týkaly i společnosti B.. Tam byla zaměstnána jako administrativní pracovnice. L. nadále v XXXX dělal velkoobchod. Měl kontrakty s Čínou. Neví, od koho konkrétně B. zboží nakupovalo. Veškeré účetnictví firmy B. za roky 2010 až 2012 vozil obžalovaný A.. Doklady za B. vystavoval obžalovaný A. a obžalovaný L.. Nákup a prodej pro velkoobchod zařizoval obžalovaný L..
12. **Svědčyně B.L.** uvedla, že do společnosti XXXX nastoupila v roce 2009 nebo v roce 2010 na pozici účetní. Vedení XXXX jí předalo účetní agendu společnosti B. s. r. o. a ona pro tuto společnost zpracovávala účetnictví včetně priznání k DPH. Doklady dostávala najednou. Doklady

22/2018

jí předával většinou jednatel obžalovaný A., někdy bylo účetnictví zanecháno na vrátnici. Jednalo se většinou o XXXX, faktury a účtenky za drobné nákupy. Po zpracování zůstávaly doklady u ní v kanceláři. Od roku 2014 o B. už neslyšela. V tom roce se likvidovala kancelář společnosti XXXX. V kontaktu byla pouze s obžalovaným A., a to telefonicky nebo e-mailem. Společnost B. nakupovala zboží ze třetích zemí a prodávala je do jiných zemí EU. Má za to, že se zabývala maloobchodem, měla zaměstnance a provozovala jedno vozidlo. Bankovní účet měla v České republice. Zboží bylo hrazeno při dodávkách v zahraničí, asi v hotovosti. Neví, kdo peníze přebíral, příjmové doklady nevystavovala. Pak jí jednatel říkal, že má nějaké trable a už to nezvládá. V roce 2012 najednou přestaly přicházet od B. daňové doklady. Obžalovaný L. byl jednatelem ve firmě XXXX a současně zaměstnavatelem svědkyně. Společnost se zbývala obchodní činností, dovozem ze třetích zemí a prodejem v rámci EU. Měla vlastní nákladní dopravu. O vztahu obžalovaného L. ke společnosti B. s. r. o. neví. Svědka K. nezná, svědkyni Z. viděla jen jednou. Svědkyně Z. byla v pracovněprávním vztahu k B. s. r. o. a požádala svědkyni o zpracování daňového přiznání za fyzickou osobu. Jako se zástupkyní firmy B. s. r. o. s touto svědkyní nejednala. B. s. r. o. vyvážela zboží na Slovensko, do Polska. Pamatuje si daňové kontroly společnosti XXXX. Na kontroly B. finančním úřadem si nevzpomíná. Účetnictví bylo vedeno v programu Pohoda a myslí si, že by se mohlo nacházet ve firmě XXXX, která se zabývala účetnictvím. Kde se nachází účetnictví B. s. r. o. neví. Kromě ní ještě pomáhala nějaká mladá slečna párovat jednotlivé faktury s dodacími listy a přepravami pro společnost A.. Ke svědkyni se dostávaly připravené doklady pro zpracování DPH. Firma XXXX prováděla i přepravu. V jednom případě se obžalovaný L. zmiňoval, že prodával zboží tzv. „z auta“, tedy že bylo prodáno v České republice a k tomu byly vystaveny doklady. Protože finanční úřad chtěl prokázat dodání zboží do EU, domluvili se s obžalovaným L. na písemném potvrzení od zástupce odběratele o převzetí zboží v případech, kdy neexistoval přepravní list. Prodeje XXXX do jiných členských států EU probíhaly v 80 % v hotovosti. Přepravu zajišťovala buď XXXX svými vozidly, nebo prostřednictvím externích dopravců. V 90 % případů prováděla přepravu externí společnost. Neví, jak byly předávány peníze firmě XXXX, nevzpomíná si na žádného zákazníka, který by přišel do kanceláře. Nevzpomíná si ani na návštěvu nějakého Slováka v kanceláři. Externí dopravce najímali asi zákazníci, protože si nepamatuje, že by XXXX účtovala nějakou dopravu externí firmě.

13. Ve vztahu k trestné činnosti pod bodem I. a II. a) vypovídali následující svědci z řad odběratelů ve Slovenské republice tak, jak vyplývalo ze souhrnných hlášení firem XXXX a B. s. r. o.
14. **Svědék R. L.** uvedl, že společnost XXXX v letech 2010-2013 žádnou ekonomickou činnost nevyvíjela. Proto nebyl důvod vést ani účetnictví. Společnost byla registrována u správce daně a svědek podával čtvrtletní nulová daňová přiznání. Nevlastnil ani razítko. S Českou republikou nikdy neobchodoval, společnosti XXXX s. r. o. ani B. s. r. o. nezná.
15. **Svědék P. K.** uvedl, že byl jednatelem společnosti XXXX. Tato společnost se nezabývala obchodováním s textilem a obuví, ale pronájmy nemovitostí. Společnosti XXXX a B. s. r. o. nezná a neobchodoval s nimi. Společnosti XXXX se týkají fiktivní obchody jak v bodu I., tak v bodu II.a) tohoto rozsudku.
16. **Svědék A. C.** uvedl, že byl v letech 2010 a 2013 jednatelem společností XXXX s. r. o. Pracoval ve filmové branži a na tuto činnost i vystavoval faktury. Určitě neobchodoval s textilem a obuví. Společnosti XXXX a B. s. r. o. nezná a nikdy s nimi neobchodoval. Neměl žádné razítko, na faktury dával pouze podpis.
Tento svědek vypovídal k bodům I. a II.a).
17. **Svědék I. H.**, jednatel firmy XXXX uvedl, že se společnostmi XXXX ani B. s. r. o. nikdy neobchodoval. Jeho firma se zabývá výrobou a distribucí vitamínových doplňků a výživy. S textilem a obuví nikdy neobchodovali. Pokud mu byly předloženy faktury, tyto v účetnictví nemají, razítko na nich uvedené nikdy neměli a je pravděpodobně zfalšované. Svědek popsal vizuální odlišnosti

22/2018

razítka na fakturách a razítka, které jeho společnost ve skutečnosti používala. Svědek vypovídal k trestné činnosti uvedené v bodech I. a II.a) rozsudku.

18. **Svědék T. J.** uvedl, že společnost XXXX, s. r. o. založil v roce 2011. Společnost se zabývala dovozem a prodejem kosmetického zboží, nikoliv obchodem s obuví a textilem. Firmy XXXX a B. s. r. o. nezná a určitě s nimi neobchodoval. Svědek vypovídal k bodu II.a). Obžalované svědek nezná, plnou moc k jednání za společnost nikdy nikomu neudělil.
19. **Svědék L. S.** uvedl, že je jedním ze tří jednatelů společnosti XXXXX, která se zabývá reklamní činností. Obchodování s textilem se věnovali pouze v souvislosti s reklamním oblečením pro farmaceutický byznys, s obuví neobchodovali. Společnost XXXX ani B. nezná a popírá, že by s nimi obchodoval. Jména obžalovaných svědek nezná. Po předložení otisků razítek uvedl, že graficky neodpovídají razítkům, která jejich firma používala. Rozdíl v grafice soudu vysvětlil. Razítko držel vždy pouze svědek, nikoliv zbývající kolegové. Svědek vypovídal k bodům I. a II.a).
20. **Svědčyně A. F.** uvedla, že od roku 2008 působila ve firmě XXXX, ovšem čistě formálně jako společník. Jednalo se o firmu jejího bývalého manžela, který vykonával veškerou činnost. Obchodní činností firmy a její spolupráci se společností B. s. r. o. se nedokáže vyjádřit. Žádnými písemnostmi společnosti nikdy nedisponovala a název společnosti XXXX a B. s. r. o. svědkyni nic neříká, ani jména obžalovaných. Neví, zda někomu exmanžel udělil plnou moc. K razítku na č. l. 1590 svědkyně uvedla, že se jedná o razítko firmy XXXX a manželův podpis. Jeho podpis je pravděpodobně i na č. l. 1591 i 1592. Na č. l. 1593 je adresa na razítku delší, razítko je jiné, podpis manžela určitě není. Na stvrzence k faktuře č. 110600975, kterou předložil obhájce obžalovaného L. uvedla svědkyně, že se 100% nejedná o manželův podpis ani o razítko XXXX. Jedná se o stejnou listinu jako je na č. l. 1593 spisu. Svědkyně vypovíдалa k bodu I.
21. **Svědék P. B.** uvedl, že je jediným jednatelem a společníkem firmy XXXX V letech 2010 – 2013 se firma zabývala výhradně prodejem reklamy telekomunikačním společností přes internet. S obuví ani textilem neobchodovala. Popřel obchody se společností XXXX a B. s. r. o. Svědek předložil otisky razítka a přehled vydaných a přijatých faktur, kde uvedené společnosti nefigurují. Společnost neměla žádný sklad ani kA.nný obchod. Obchodní partnery v České republice neměla. K příjmovému dokladu č. 136056, faktuře stejného čísla, dodacím listu k faktuře, výdejce k faktuře stejného čísla, které svědkovi předložil obhájce obžalovaného L., uvedl, že razítka vypadají podobně, ale jsou odlišná. Popřel, že by listiny obsahovaly jeho podpis. S dámskou ani pánskou obuví neobchodoval. Svědek vypovídal ke skutkům pod bodem I. a II.a).
22. **Svědék M. K.** uvedl, že byl do roku 2012 jednatelem společnosti XXXX, s. r. o., která se zabývala reklamou a organizováním společenských akcí. Obchodem s textilem a obuví se nezabýval. Razítko na rozpisu faktur ani na rámcové smlouvě, která mu bylo předložena, není shodné s razítkem, které společnost používala. Podpisy jsou zfalšované. V roce 2012 prodal společnost osobě jménem R. M. a předal mu veškeré doklady. Svědek vypovídal k bodu I. a II.a). Razítko firmy neztratil ani nikomu nepůjčil.
23. **Svědčyně E. B.** uvedla, že je jednatelkou společnosti XXXX XXXXX s. r. o. Má na starosti mzdy, faktury a finance. V letech 2010 – 2013 společnost obchodovala s cigaretami, tabákem a doplňkovými výrobky. Neobchodovali s obuví, ani s textilem. Se společností XXXX ani B. s. r. o. určitě neobchodovali. Předložila seznam přijatých faktur za rok 2011, z nichž je patrné, že s těmito společnostmi neobchodovali. K faktuře č. 110600540, daňovému dokladu stejného čísla, faktuře stejného čísla, dodacím listu stejného čísla, k výdejce k faktuře stejného čísla předloženým obhájcem obžalovaného L. uvedla, že neobsahují razítko společnosti a podpis na listinách není ani svědkyně ani jejího kolegy. Svědkyně vypovíдалa k bodu I. a II.a).
24. **Svědék J. C.** uvedl, že byl do 12. 5. 2010 jednatelem společnosti XXXX a zabývá se obchodně-stavební činností a velkoobchodní činností. Není si jistý, zda se zabýval i obchodem s obuví a

22/2018

textilem. Po něm se stal jednatelem T. G., kterému předal veškeré doklady. Otisk razítka na soupisu faktur, které mu byly předloženy, odpovídá razítku, které společnosti používala v době, kdy byl jednatelem. Popřel však, že by faktury obsahovaly jeho podpis. Pokud mu byla předložena listina Potvrzení odběru, popřel, že by jí podepsal. Za společnosti neobchodoval, nevystavoval faktury, nenakupoval zboží. Neví, zda u notáře podepsal plnou moc. Svědek vypovídal ke skutku pod bodem I.

25. **Svědék T. G.** uvedl, že v roce 2020 hledal práci v Topolčanech a ozval se mu pan V., který mu řekl, že si musí založit společnost, aby dostal práci. V. ho vzal k notáři a vše zařídil. Svědek podepsal různé listiny. Založená společnost se jmenovala XXXX. Se společností nikdy neobchodoval, faktury nevystavoval, nic nepodepisoval, ani daňová přiznání. Na příložených daňových přiznáních nejsou jeho podpisy, razítko nevlastnil. Neví, kdo společnost řídil. Na listině o potvrzení o odběru zboží není jeho podpis. Žádné zboží nenakupoval, faktury nevystavoval.
26. **Svědék E. B.** uvedl, že došlo ke zneužití společnosti XXXX, když byly jejím jménem vystavovány falešné dokumenty. Byl jednatelem této společnosti, která se zabývala prodejem plastových komorových profilů k výrobě plastových oken a dveří. Společnost řídil pouze on. Obchodovali pouze s Německem. Otisk razítka předložený na policii vizuálně neodpovídá pravému razítku. Podpis na dokladech není jeho. Svědek se před soudem vyjádřil k č. l. 2234 z přílohy č. 3 svazku č. I. Uvedený soupis označil za nesmysl, takových částek v nákupech nikdy nedosahovali. Razítko graficky neodpovídá pravému razítku. Dále mu byly předloženy kopie daňových přiznání společnosti XXXX, kde potvrdil vždy pravost razítka, podpisy byly buď svědka, nebo účetní. Pokud mu byly předloženy obhájcem obžalovaného L. kopie stvrzenky k faktuře č. 5546, výdejka k faktuře č. l. 5547, dodací list k faktuře č. l. 5548 a faktura na č. l. 5540, uvedl, že se nejedná ani o razítko firmy ani o svědkův podpis. Popřel, že by obchodovali s textilem a obuví. Svědek vypovídal k bodům I. a II.a).
27. **Svědék D. B.**, statutární zástupce firmy XXXXXXXXX, která byla právním nástupcem firmy XXXX k věci neuvedl nic podstatného. V rámci videokonference uvedl, že byl v rozhodném období jednatelem XXXXXXXXX, ale nic nevykonával. S textilem neobchodoval, pomáhal sestře ve svatebním salónu.
28. **Svědék Ing. L. B.** uvedl, že je jednatelem společnosti XXXX, která se zabývá strojírenskou výrobou. S obuví ani textilem nikdy neobchodoval. Z vystavených a přijatých faktur, které svědek předložil z účetnictví své společnosti, vyplývá, že se společností XXXX nikdy neobchodoval. Svědek vypovídal k bodu II.a).
29. **Svědék I. B.** uvedl, že je jednatelem společnosti XXXXX Zabýval se obchodem s kA.ny. Se společnostmi z České republiky neobchodoval. Z přehledu vystavených i přijatých faktur za rozhodné období vyplývá, že od firem B. s. r. o. ani XXXX žádné zboží neobdržel. Jména obžalovaných svědkovi nic neříkají. Ke stvrzence k faktuře č. 110600434, výdejce k faktuře, faktuře stejného čísla, které mu byly předloženy obhájcem obžalovaného L., uvedl, že se nejedná ani o jeho podpis ani o razítko jeho firmy. Svědek vypovídal ke skutkům pod bodem I. a II.a).
30. **Svědčyně K. O.** uvedla, že je jednatelkou společnosti XXXX a obchoduje s výrobky z kartonového papíru. Nikdy se nezabývali obchodováním s textilem a obuví. S XXXX a B. s. r. o. neobchodovali. Na předložených listinách týkajících se obchodování obou firem se společností XXXX nejsou podpisy jednatelů společnosti a razítko se dá napodobit. Z předložených listin vyplynulo, že B. s. r. o. ani XXXX nejsou uvedeny na seznamu dodavatelů i odběratelů z České republiky. Stejně tak nefiguruje v předložených fakturách. Svědkyně vypovíдалa k trestné činnosti pod bodem I. a II.a).
31. **Svědék M. K.** uvedl, že byl jednatelem ve společnosti XXXX od 27. 10. 2010. V uvedeném období byl závislý na toluenu.

22/2018

32. **Svědék R. V.** uvedl, že se společností XXXX a společností XXXX obchodoval s různým zbožím včetně textilu a obuvi. Měl obchodní partnery v České republice a skladovací prostory v Bratislavě, Nitrě a Topoľčanech. Jméno B. mu není povědomé, ale název XXXX mu povědomý je. Nedovede se vyjádřit, zda s těmito společnostmi obchodoval. Podpisy na soupisech zboží předložených společností B. s. r. o. budou pravděpodobně jeho, razítko odpovídá. K soupisům se ale nemůže blíže vyjádřit, neboť nemá k dispozici účetnictví. Svědek byl jednatelem i společnosti XXXX, a to do 10. 3. 2010. Jména V. L. a M. A. svědkovi nic neříkají. Plnou moc k jednání za společnosti XXXX a XXXX svědek nikomu neudělil. K listinám, které byly na žádost obhájce obžalovaného L. svědkovi předloženy (č. l. 1639 – 1643, 1644 – 1650) uvedl, že razítka odpovídají originálům, podpisy však nepatří svědkovi. K listinám přílohy č. III svazek 3 č. l. 1098 – daňové přiznání za r. 2010 a č. l. 1268-1277 uvedl, že razítko na č. l. 1098 souhlasí a podpis je podobný podpisu svědka, na daňovém přiznání k DPH za srpen 2010 (č. l. 1268) je podpis podobný podpisu svědka a na listinách na č. l. 1270-1277 je podpis přibližně podobný podpisu svědka. Platby za zboží probíhaly většinou v hotovosti, neví, zda v České republice nebo ve Slovenské republice. K přepravě svědek používal vlastní dodávkové vozidlo. Zboží se přebíralo většinou v sídle společnosti. Pokud bylo zboží více, přepravovala je spediční společnost. Není si jistý, zda v obchodních dokladech potvrzoval převzetí uvedeného zboží. Nepamatuje si, jakým způsobem se vystavovaly doklady o zaplacení. Svědek se v současné době nachází ve výkonu trestu odnětí svobody ve Slovenské republice pro daňovou trestnou činnost.
33. **Svědčyně M. S.** uvedla, že v letech 2010-2013 byla jednatelkou společnosti XXXX Společnost se zbývala koupí a prodejem stavebního materiálu. S XXXX obchodovali v letech 2013-2014. Nikdy neobchodovala s textilem a obuvi. Od XXXX odebírali skleněnou mřížku v letech 2013-2014. Dopravu zabezpečila XXXX. Hrazeno bylo bankovním převodem a vždy s XXXX jednal její tehdejší manžel L. S.. Ani XXXX, ani XXXX, ani XXXX nejsou součástí podané obžaloby.
34. **Svědék L. S.** uvedl, že společnost XXXX spol. s r. o. nikdy neobchodovala s textilem a obuvi. Jednatelkou je od roku 2014. V letech 2010 – 2013 řídila společnost jeho bývalá manželka M. S.. Od společnosti XXXX odebírali skleněnou mřížku v letech 2013 – 2014.
35. **Svědék N. H.** uvedl, že je jednatelem společnosti XXXX, která se zabývá nákupem a prodejem obuvi. S textilem neobchodují. Společnost je plátcem daně z přidané hodnoty. Společnosti XXXX ani B. nezná. Nákupy s českými firmami se týkaly obuvi a pohybovaly v hodnotě 7 000 – 8 000 EUR za jeden nákup. Razítka předložená na policii byla falešná. Jména obžalovaných nezná.
36. **Svědék S. Š.** uvedl, že byl jednatelem společnosti XXXX do dne 16. 11. 2010. Pak ji prodal osobě jménem E. B. včetně účetnictví. Společnost se zabývala i prodejem textilu a obuvi. Měla pronajaté skladové prostory. V. L. nezná. Otisk razítka, který mu byl předložen, může patřit společnosti XXXX. Neví, jak se mohlo razítko objevit u obžalovaného L.. Není si vědom, že by v době jeho jednatelství někomu razítko poskytl. Na společnosti XXXX a B. s. r. o. si nevzpomíná. Svědek vypovídal k bodu I.
37. K bodu II.b) vypovídali níže uvedení svědci:
- Svědčyně D. N.** uvedla, že nikdy v minulosti nepodnikala a nepodniká ani v současné době, je nemajetná. V době výslechu byla 16 let v invalidním důchodu. V roce 2011 se nacházela v tíživé situaci, a proto podepsala nějaké listiny. Nevěděla, že je jednatelkou společnosti XXXX XXXX. Nikomu neudělila plnou moc, neví, kde se nachází účetnictví. Kupní smlouvu ze dne 22. 6. 2012 a následné faktury a předávací listy neviděla, nepodepisovala. Kupní smlouva se týkala prodeje fotokatalytického nátěru NS2 společností XXXX XXXX společnosti XXXX.
38. **Svědék L. F.** uvedl, že společnost XXXX s. r. o. koupil, neboť chtěl podnikat s pohonnými hmotami. Nakonec podnikat nezačal. Později ho oslovil svědek J. a nabídl mu možnost obchodování s barvami. Společnost XXXX měla barvy prodat s provizí, která se svědkovi zdála zajímavá. Vše zařizoval svědek J., kterému svědek udělil plnou moc. Firma nevedla účetnictví,

22/2018

neboť nevykazovala činnost. Podával pouze nulová přiznání k DPH. V důsledku udělené plné moci měl účetnictví firmy XXXX vést pan J.. Později mu J. řekl, že k obchodu nedošlo, že byl stornován. Do obchodu mohla být zapojena společnost XXXX, podrobnosti však neví. Od pana J. se dozvěděl, že finanční úřad nechce uznat storno faktur a po firmě XXXX bude vymáhat asi 6 000 000 Kč. Svědek nechal vyhotovit dvě razítka. Razítko označené č. 1 měl on, razítko označené č. 2 měl svědek J.. Kromě popsaného případu společnost žádnou činnost nevykonává, ke zrušení plné moci nedošlo. Společnost měla kancelář na Praze 1, kvůli obchodu s barvami pronajal svědek J. pozemek v obci XXXX. Společnost XXXX svědek nezná, smlouvy a faktury s A. a s XXXX XXXX jsou opatřeny razítkem, které vypadá jako razítko, které užíval svědek J.. Podpisy na listinách vypadají jako napodobeniny svědkova podpisu. Pan J. svědkovi sdělil, že uvedený obchod nikdy neproběhl. XXXX nedisponovala prostředky, za které by uvedené barvy nakoupila. Pan J. mohl zrealizovat obchod jménem společnosti XXXX, aniž se o tom svědek dozvěděl. Svědek si nevzpomíná, od koho se barva nakupovala a komu měla být následně prodána. Firma XXXX měla bankovní účet, žádný pohyb na něm ale nebyl. J. jej ujišťoval, že peníze na obchod sežene. Měl přístup i k účetnictví. Svědek neví, kolik peněz bylo na obchod potřeba. Obchod měl spočívat čistě v přeprodání barvy. J. svědkovi řekl, že z obchodu sešlo a že finančnímu úřadu předložil storno faktury i doklad o tom, že nebyly provedeny žádné platby. K předloženým listinám na č. l. 386-395 uvedl, že na nich nejsou jeho podpisy a razítko vypadá jako razítko společnosti. Na č. l. 395 se nachází asi podpis svědka J.. Na kupní smlouvě č. l. 586-587 je zřejmě razítko firmy s indexem dvojky, podpis svědkův není. K listině na č. l. 590 uvedl, že ji nezná a obsahuje podpis, který je podobný svědkovu podpisu. Na čísle listu zezadu se svědkův podpis nenachází. Nikoho z obžalovaných svědek nezná. Z doslechu od svědka J. zná název společnosti A.. Svědek popřel, že by někdy podepsal dokumenty týkající se obchodu s barvou. Na dotazy obhájce obžalovaného Ing. O. stran daňových přiznání XXXX použitých v žádosti o úvěr a transakci s diamanty svědek odmítl odpovědět.

39. **Svědék A. J.** uvedl, že v roce 2012 dostal kontakt na obžalovaného O.. V té době svědek zastupoval společnost XXXX Obžalovaný O. mu nabídl obchod v oblasti nanotechnologií na fasády. Při dalších dvou setkáních mu obžalovaný O. vysvětlil podrobnosti. Svědek s plánem seznámil svého společníka D. B. a dospěli k závěru, že jejich firma nemá možnost technologii aplikovat. Rozhodli se však s tímto materiálem obchodovat. Bylo v plánu jednání o možnosti použít tuto nanotechnologii na budově Národního divadla. Měli zajistit firmu, která by aplikaci materiálu provedla. Později se mu ozval obžalovaný O., že je vše na dobré cestě a dotázal se, zda mají sjednanou firmu na provedení práce. Podepsali smlouvu s firmou XXXX s. r. o. svědka Z.. Další společností byla firma, která měla v názvu slovo „XXXX“. Tam figuroval nějaký neznámý muž a obžalovaný O.. Podle pana Z. se čekalo jen na povolení ministerstva k provedení opravy. Týden poté volal obžalovaný O., že je firma připravena vyrobit celou šarži. Svědek namítl, že nemají objednávku od generálního dodavatele rekonstrukce, a proto není co aplikovat. Obžalovaný O. mu na to sdělil, že se materiál již vyrábí a vyváží mimo Českou republiku a přišel s nápadem obchodního řetězce. Celá šarže by se překoupila a dále prodala. Zboží v hodnotě 20 až 30 milionů Kč se mělo hned přefakturovat, nebylo to otázkou peněz. Obžalovaný O. přišel s tím, že zná kamaráda L. F., který má neaktivní společnost XXXX. Pokud by byla použita v rámci obchodu, i jejich firma by z toho měla provizi. Svědek F. bydlel v Mostu a dal proto plnou moc obžalovanému O. k jednání. Poté volal O., že zboží je třeba ihned fakturovat, a to nákup i prodej. Materiál je již vyroben a obžalovaný O. má odběratele. Když svědek namítl, že neviděl zboží ani objednávky, předložil mu obžalovaný O. katalog a faktury od společnosti XXXX. Svědek namítl, že nejsou dohodnuté podmínky ohledně výše provize. Obžalovaný O. ho to nechal spočítat a svědek dospěl k provizi ve výši zhruba 150 000 Kč. Podle obžalovaného O. muselo být více faktur, neboť náklad by se nevešel na jedno vozidlo, mezi dodávkami byl rozestup asi jednoho týdne, dále tam byla faktura za manipulaci. Na uvedených fakturách byla společnost XXXX jako odběratel, ty byly opatřeny podpisy a razítka. Na fakturách, kde byl XXXX označen jako prodejce, razítka ani podpisy

22/2018

nebyly. Tyto doklady svědek neopatřil razítkem ani podpisem. Podepsal a orazítkoval je až dodatečně poté, co byl předvolán na finanční úřad. Vnímá to tak, že obchod skutečně proběhl. Za dva měsíce poté byl pozván na finanční úřad, z čehož vydedukoval, že obchod v pořádku nebyl. Na finančním úřadu potvrdil, že obchod proběhl. Jméno obžalovaného L. je snad uvedeno v nějakých dokladech a obžalovaný O. mu k němu možná řekl, že je jednatelem firmy. Na finančním úřadě vypovídal i muž, který měl nátěr vyvézt do Rumunska, ale zboží mu měli zadržet celníci. Toho člověka nikdy předtím neviděl. Před výslechem na finančním úřadu ho s tímto pánem seznámil obžalovaný O. jako se zástupcem společnosti, která zboží koupila od firmy XXXX. Muž řekl po výslechu obžalovanému O., že chce obchod stornovat a on mu na to řekl, že ho tedy z obchodu vypustí. Později mu předložil stornované, ale nepodepsané faktury. Když je chtěl muž s podpisy, předložil mu je podepsané a orazítkované. Zbývalo stornovat fakturu za transport a manipulaci, ale svědek už nebyl schopen obžalovaného O. sehnat. Obžalovaný O. tvrdil, že zboží bude na dva až tři kamiony a je potřeba sehnat sklad někde v okolí Prahy. Svědek proto kontaktoval M. D., se kterým uzavřel nájemní smlouvu. Uvedený pozemek ale nebyl nikdy využit, a proto smlouvu asi za 14 dní stornovali. Svědek byl přesvědčen, že naletěli a žádný obchod se neuskutečnil. Společnosti XXXX a XXXX XXXX byly společnosti, od kterých nakupovali a prodávali. Jména XXXX a XXXX svědkovi nic neříkají. Společnost XXXX měla vystavit firmě XXXX fakturu za manipulaci. Na finanční úřad přišel asi s 10 listinami, které se vztahovaly k obchodům. Poté je předal svědku F.. Společnost XXXX nevykazovala žádnou činnost. Za dobu, kdy za ni jednal, nic jiného neproběhlo. Přiznání k DPH vyplnil svědek a nechal jej podepsat svědkem F.. Na dokladech viděl jméno L., toho člověka neviděl. Ve firmě bylo jedno razítko, které měl svědek vypůjčené. Kupní smlouvu ze dne 11. 5. 2012, kde je jako prodávající uvedena společnost XXXX, svědek opatřil razítkem a podpisem. Konec podpisu se ale liší. Smlouvu ze dne 22. 6. 2012 dostal společně s fakturami. Liší se od té první smlouvy tak, že podpis přes razítko XXXX není jeho. V rámci dodatku kupní smlouvy ze dne 17. 8. 2012 požádal obžalovaného O. o písemné prodloužení lhůty, aby přešel sporům, neboť zboží nebylo v původním termínu dodáno. Faktury a dodací listy asi vyhotovil svědek a předal je obžalovanému O. bez podpisů a razítek. Nejdříve chtěl, aby smlouvy potvrdil zástupce firmy XXXX, aby měl jistotu, že zboží bylo dodáno. On je poté podepsal, orazítkoval dodatečně před finančním úřadem. Faktury XXXX XXXX obdržel od obžalovaného O. v červnu 2012. O. donesl faktury i kupní smlouvy s XXXX. Po problémech na finančním úřadu mu obžalovaný O. přinesl smlouvu o postoupení pohledávky. Po obžalovaném O. následně žádal, aby byli z obchodu vyškrtnuti. Obžalovanému předal průvodní dopis pro XXXX. Ten jej předal svědku F.. Společnost XXXX s. r. o. měla provádět nátěr na Národní divadlo. Společnost XXXX svědek nezná. Obžalovanému O. přiznání k DPH za roky 2010 až 2011 za společnost XXXX nepředal. Podpisy na těchto přiznáních nezná. Dokument „Reklamace – odstoupení od smlouvy“ vidí poprvé. Nepodepsal ho. K fotokatalytickým nátěrům jej přivedl obžalovaný O.. Nezná nikoho ze společnosti XXXX XXXX. Neví, že by došlo k nějakým právním krokům ze strany společnosti XXXX. XXXX vystupovala pouze jako prostředník, nic neprodávala. Obžalovaného L. nezná. Neví, zda to byl ten člověk, se kterým se setkal na finančním úřadu. Pokud na finančním úřadu uvedl, že k obchodu došlo, uvedl to proto, že jej O. ujišťoval, že obchod bude. Nejprve vznikla dodavatelská faktura za společnost XXXX s tím, že od obžalovaného O. bude vše dodáno. Obžalovaný O. donesl první polovinu, pak už z něj nemohl nic dostat. Svědek F. na obžalovaného O. kontakt neměl a ve věci nejednal. Existenci více verzí smlouvy si svědek neumí vysvětlit. U hlavního líčení svědek dodal, že se v roce 2012 věnoval recyklaci plastů. V té souvislosti se seznámil s obžalovaným O.. Nějakým způsobem bylo svědkovi nabídnuto, že vznikne jakási barva nanotechnologií, která umožňuje na kulturních památkách nástřik, který by mohl smýt prachy, plísně, mechy a holubí trus. Svědek v tom viděl budoucnost. Obžalovaný O. řekl, že nátěr musí mít pod palcem stavební firma, a proto svědek oslovil svého známého pana Z. z firmy XXXX. Toho nabídka zaujala. Se svědkem Z. navštívili obžalovaného O., který řekl, že barvu již vyvážá do A., ale v České republice neexistuje prováděcí firma. Navštívili obžalovaného O. dokonce každý zvlášť. Svědka Z. zajímalo, jakým způsobem se barva nanáší. Obžalovaný O. tvrdil, že by bylo dobré

22/2018

zkontaktovat někoho z památkářského úřadu, že by bylo možno aplikovat nátěr na Národní muzeum nebo na Národní divadlo. Svědek měl představu, že by koupil barvy zhruba za 100 000 Kč, ale obžalovaný O. říkal, že se bere celá šarže. Ubezpečoval je, že na zbytek šarže najde obchodníka a že objem za 100 000 Kč bude stačit na to, aby si nátěr vyzkoušeli. Svědek se bál riskovat, kdyby se to nepovedlo, nebo kdyby neuměli s nátěrem zacházet. Poté dostal od obžalovaného O. letáčky, barva byla balena v různě velkých butylkách. O. tvrdil, že šarže bude stát do 1 000 000 Kč, ale že sežene obchodníka, který by zobchodoval zbytek. Svědek Z. říkal, že má stavební firmu, ale nemá obchod, tak do toho svědek dostal dalšího kamaráda, který měl firmu XXXX s. r. o. Tato firma s ničím neobchodovala, tak říkal, že se to může zobchodovat přes ni, akorát že nemá žádné sklady a jedná se pouze o „papírovou firmu“. Obžalovaný O. tvrdil, že za 1 000 000 Kč se bude jednat o velké množství, které je třeba někde uskladnit. Proto svědek požádal svědka D., kterého znal z dřívějšíka, jehož přítelkyně vlastní statek. V plánu bylo uskladnit barvy na statku do doby, než si pro ně přijede obchodník od O.. Zprostředkoval smlouvu mezi svědkem D. a firmou XXXX asi na 1 až 2 měsíce. Obžalovaný O. volal, že barva je vyrobena a že už má pro svědka fakturaci. Svědek jej upozornil, že zatím nemá firmu, ale podle O. to nevadilo, že sežene ještě známého. Když přijeli za obžalovaným O. do kanceláře, zjistili, že jedna šarže byla téměř za 30 000 000 Kč, svědek si uměl představit, že zaplatí maximálně 100 000 Kč. Začal se bát trestního oznámení, že si nechal vyrobit takové množství barvy, nepodepsali žádnou objednávku. Obžalovaný O. vzápětí řekl, že má společnost XXXX, která to zobchoduje v tom zbytku. Ta to vyváží do A. a do Německa. Svědek tím pádem souhlasil, ať to nafakturují na XXXX a oni ten zbytek nafakturují A.U. Tak se také stalo. Po pár dnech svědek zjišťoval, kde se nátěr nachází. Ve fakturách se psalo o 20 tunách nátěru. Měl obavu, že se kamion k D. nedostane, ale O. jej uklidňoval, že to nějak dopadne a dá jim vědět. Potom přišla výzva od finančního úřadu k doložení tohoto obchodu. Svědek jel za obžalovaným O. mu tuto skutečnost oznámit s tím, že není divu, protože firma, která s ničím neobchodovala, si najednou nechala nafakturovat takový „nesmysl“. Obžalovaný O. jej uklidnil, že zboží je na cestě a on do finančního úřadu pošle zástupce A.U, který potvrdí, že obchod proběhl. Když se v rámci ústního jednání zeptala pracovnice finančního úřadu představitele A.U, kde se nachází uskladněné zboží a zda je může ukázat, uvedl, že už ho vyvezl do Rumunska. Zboží bylo prodáno včetně jejich testovací části za 100 000 Kč. Svědek potom běžel za obžalovaným O., že je asi zatáhl do něčeho špatného. On je uklidňoval, že si z toho nemají nic dělat, protože zboží nedostali a asi ani nedostanou, takže po nich nikdo nebude chtít peníze. Svědek se ještě bál, že do toho uvrtil kamarády z XXXX, že bude mít dluh 30 000 000 Kč a bude se dlužit za pronajaté prostory. Svědek Z. na to také už kupoval výbavu. Obžalovaný O. jej uklidnil, že to bude zobchodované, nikdo po nich peníze chtít nebude, ale nikdo jim také žádné peníze nedá, zboží už asi „přešlo přes vás“. Potom za obžalovaným O. běžel i svědek Z., kterému snad obžalovaný O. dával podepsat nějaké dokumenty kvůli tomu obchodu. Nakonec to dopadlo poměrně dobře, že po XXXX a svědkových kamarádech nikdo nic nechtěl, a tím to skončilo. Svědek potvrdil, že Z. neměl v době, kdy se obchod sjednával, na vyzkoušení nátěru ani technologie ani personál. Na odběru nátěru ve výši 100 000 Kč se s obžalovaným O. domluvil ústně. Když si šel pro objednané zboží, bylo mu najednou řečeno, že musí odebrat zboží za milion. Myslel, že by si to koupili a O. by obratem prodali zbytek za 900 000 Kč. Nevěděl, o jakého obchodníka se jedná, ale souhlasil s tímto postupem. O. měl nějaké smlouvy, říkal, aby šli udělat faktury, protože se to už poveze. Když tam přišli, přišel s částkou 30 000 000 Kč. U liberecké firmy výrobu objednával obžalovaný O.. Se zástupci liberecké firmy vůbec nejednal, neboť je O. k nim nechtěl pustit, aby měl provizi pro sebe. Tvrdil, že za 30 000 000 Kč nátěr neobjednal, ale šarže je takto velká, protože takto je velká spotřeba surovin a museli to proto namíchat ve velkém množství. Svědek s plánem na odkup zboží za 30 000 000 Kč souhlasil, protože se cítil pod obrovským tlakem. Bál se soudu, protože budou dlužit 30 000 000 Kč. Obžalovaný O. tvrdil, že zboží objednali na jméno svědka a firmy XXXX. Současně svědka uklidňoval, že obchodník, který si vezme zbytek barvy, je připraven. Chtěl, aby to vyfakturovali na firmu A. a ta že jim nafakturuje společnost XXXX. Od firmy XXXX měli dostat to zboží. Plán byl, že si nechají nějaké butylky na provádění stavby a zbytek prodají

22/2018

A.U. Faktury A.U vystavil svědek v situaci, když obžalovaný O. řekl, že jsou barvy pro XXXX vyrobené a společnost XXXX je bude dodávat. Ten stejný den, co dostal faktury od XXXX, na základě kterých byl nátěr prodáván firmě XXXX, svědek vystavil faktury pro A.. Na dotaz, zda někdo od A.U potvrdil, že si skutečně odeberou většinu nechtěného množství barvy, svědek uvedl, že ve firmě nechal papíry a za dva nebo tři dny se zastavil u obžalovaného O. a bylo to už podepsané. Na dotaz, jakým způsobem se ujistil, že skutečně z A.U někdo zboží za 29 900 000 Kč odebere, svědek uvedl, že nikoho z A.U neznal, O. mu nedal žádné kontakty. V účetnictví obchod vykázal jako nákup a prodej zboží na XXXX. Na sklad do statku měl přijet pouze zlomek nákladu za 100 000 Kč. Později obžalovaný O. přišel s tím, že to má být objem za 1 000 000 Kč, tak svědkovi D. řekl, že zboží bude víc a bude tam čekat třeba týden, než ho obžalovaný O. zobchoduje. Ale pak přišel objem za 30 000 000 Kč v množství 20 tun. Nato D. řekl, že to není možné, že se zbláznili, ani kamion by tam nedošel. Svědek si myslí, že za XXXX podepsal nějaké faktury, ale předtím vždycky volal svému kamarádovi. Podle faktur byla XXXX dlužníkem společnosti XXXX. Z jednání na finančním úřadu svědek utíkal za O., že se obchod musí zastavit, ale on jej uklidnil, že to stejně prošlo přímo na A. a svědek s tím nemá nic společného. Svědek Z. ještě podepisoval nějaké papíry, ale svědek neví, zda byly k tomuto obchodu. Poté se se svědkem Z. rozešli ve špatném. S reklamačním protokolem svědek asi do styku nepřišel. Žádné vymáhání pohledávky v souvislosti s fakturou, kterou XXXX vystavil firmě XXXX, neproběhlo. Nátěrový materiál by testovala firma XXXX, svědek a pan Z.. Firma XXXX patřila dlouholetému známému. Postup měl být takový, že XXXX by vyfakturoval 100 000 Kč přímo na XXXX, potom přišel obžalovaný O. s tím, že je tam objem za 1 000 000 Kč a v tom okamžiku svědek sehnal firmu XXXX, které měla XXXX nafakturovat a oni by dostali od XXXX vzorky za 100 000 Kč a zbytek někomu prodal. Na dotaz, když by vzorek formálně obdržel XXXX, jak by s materiálem pracovala firma XXXX, svědek uvedl, že O. přišel s objemem 1 000 000 Kč, což byla třeba 1 tuna a XXXX chtěl jen například 20 kg. XXXX jako obchodní firma by prodala 20 kg XXXXU a zbytek někomu, kdo s tím podle O. už obchoduje. Má za to, že je obžalovaný O. uvedl v omyl. Za obchod žádnou odměnu nedostal. Odměnu nedostal ani F., Z., B.. Obžalovaného O. znal v té době asi 1 měsíc. Měl krásnou kancelář, měl představu, že jedná s úspěšným obchodníkem, působil dojmem, že o uvedeném materiálu hodně ví. Ze strany A.U firmě XXXX faktura uhrazena nebyla, oni po A.U ani nic nevymáhali. Nikdy svědek nejednal ani s A.EM ani se XXXX, neměl od O. žádné kontakty. Žádným způsobem si existenci předmětného výrobku neověřil. S žádným dodavatelem stavby Národního divadla, kde měl být nátěr vyzkoušen, svědek kontakt neměl. Toto požadoval po obžalovaném O., ale ten kontakt nepředal. Aplikace nátěru nakonec neproběhla, neboť svědek nedostal žádný materiál a ani nevěděl, jak se to aplikuje. V současnosti neví, zda viděl nějaké certifikáty o funkčnosti materiálu, myslí si, že viděli pár obrázků z katalogu. Nejdříve kvůli obchodu kontaktoval svědka Z.. XXXX nějak později, možná od dvou týdnů. F. sdělil, že potřebují obchodní firmu, protože musí koupit větší množství bravy, než si dovolí spotřebovat. F. se pouze bál, aby na něj nezbyly nějaké dluhy. Svědek je naopak uklidňoval, že tam bude naopak zisk. Obchod mezi XXXX a A. vznikl tak, že obžalovaný O. sehnal kupujícího, což svědek sdělil panu F.. Svědek netušil, že se nakonec A.U prodá všechny materiál. Svědek má za to, že do účetnictví firmy XXXX zařadil faktury č. 117 z roku 2012 a č. 122 z roku 2012 na dodávku 10 000 balení fotokatalytického laku. Zařadil je tam přesto, že tam není uvedeno číslo účtu, na který se má platit, neboť si toho nevšiml. Firma XXXX měla pouze jedno razítko, na kterém byla číslovka 2. Svědek připustil, že razítko měl chvíli ve svém držení. Ve firmě XXXX neměl svědek žádnou funkci. Plnou moc k zastupování dostal až kvůli jednání na finančním úřadu. V rámci obchodu jednal v podstatě za pana Z., se kterým byli kamarádi. Zpočátku nevěděl, že se jedná o transakci v řádech desítek milionů. Svědek popřel, že by na listině o reklamaci laku byl jeho podpis. O reklamaci slyšel poprvé až na policii. Na finančním úřadu tvrdil, že obchod s lakem řádně proběhl proto, že předtím od obžalovaného O. slyšel, že ten obchod proběhne ještě před fyzickou kontrolou, což měl potvrdit nějaký O. známý z firmy a v rámci výpovědi na finančním úřadu. Na finančním řadu se svědek dozvěděl, že obchod proběhl a nátěr byl vyvezen do Rumunska. Na to se pracovnice finančního

22/2018

úřadu ptala přímo zástupce firmy A.. Na finančním úřadu tento člověk řekl, že náklad v Rumunsku zabavili celníci. Skutečnost, že předmětná transakce již proběhla, mu obžalovaný O. sdělil ještě osobně předtím, než navštívil svědek finanční úřad. Obžalovaného O. kontaktoval svědek okamžitě poté, co mu svědek F. řekl, že jsou pozváni na finanční úřad. Protože XXXX jinak s ničím neobchodovala, bylo jim hned jasné, že se jedná o tento obchod.

40. K dotazu obžalovaného O., proč byl svědek J. dne 14. 5. 2013 na daňové kontrole, kde sdělil stejné informace jako při daňové kontrole dne 9. 10. 2012, svědek uvedl, že o druhé finanční kontrole neví, pokud ale podepsal protokol, tak pak tam určitě byl. Dodal, že to obžalovaný O. udělal nějakým šikovným způsobem tak, že po nich nikdo nikdy nechtěl žádné peníze.
41. **Obžalovaný L.** k výpovědi svědka uvedl, že byl kontaktován svědkem F., který jej ubezpečil, že výrobce není z České republiky, ale z Německa. Během týdne dostal CD, kde se nacházely certifikáty a veškeré podklady. Z osob, které svědek uvedl, nikoho nezná, pouze svědka J., a to z finančního úřadu. Neví, jak se obžalovaný O. dozvěděl, že na finančním úřadu obžalovaný bude, byl tam jako zástupce společnosti XXXX a předvolání dostal písemně. Při výpovědi svědka J. na finančním úřadu obžalovaný zjistil, že je nátěr nikoli ze zahraničí, ale vyrobila ho firma XXXX. Sama úřednice řekla, že se asi dozvěděl něco, co se dozvědět neměl. Zboží bylo normálně v Rumunsku zobchodované, J. musel na finančním úřadu vypovídat proto, že jednalo o vratku DPH. Na základě zjištění, že lak nevyrábí zahraniční společnost, požádal obžalovaný svého obchodního partnera, aby podnikl patřičné kroky. Z té části, která mu zůstala, nechal udělat vzorky, a přitom se zjistilo, o jakou látku se jedná, to byl ten reklamační protokol.
42. **Obžalovaný O.** k výpovědi svědka uvedl, že není pravdou, že by připravoval nějaké faktury, nebo by svědka přemlouval k nějakému obchodu, žádné kroky nečinil, žádné faktury nenosil. Angažmá v obchodu začalo až v momentu, kdy svědek J. řekl, že se mu ten obchod nedaří a chce z toho dostat ty peníze.
43. **Svědka J. F.** uvedl, že za ním někdy v roce 2012 až 2014 přišel jeho známý pan S. a nabídl mu podnikání. Jednalo se o společnost XXXX a měla být evidována na svědka. Podnikání ale nezačalo, protože byl pan S. nespolehlivý. Později za ním přišel S. s obžalovaným O., kterému chtěl S. pomoci s vymáháním pohledávky. Podrobnosti k celé akci mu sdělil obžalovaný O., ale později si svědek uvědomil, že mu obžalovaný lhal. Mluvil o nějaké faktuře, že mu někdo z minulosti něco dluží. Obžalovaný O. přišel, dal svědkovi k podpisu listiny s tím, že je to takhle domluveno s panem S.. Ten mu to telefonicky potvrdil, jednalo se o plnou moc, smlouvy o pohledávce. Mělo se jednat o firmu z Brna, která obžalovanému O. dluží, a oni to měli vymáhat. Poté chtěl O. založit účet u UniCredit Bank. Svědek podepsal bance listiny a obžalovaný O. si vzal vše včetně hesel k účtu. Obžalovaný O. uhradil poplatek za založení účtu. Potom přišel O. s tím, že pohledávku nebude řešit XXXX ale nějaká jiná společnost. Tak se dohodli na zrušení účtu a svědek v bance jen podepsal podklady. Vše bylo nachystáno obžalovaným O.. Svědek ve firmě nic nedělal, účetní tam byla M. P.. Jednou si ve společnosti obžalovaného O. prohlížel účetnictví, protože měl zájem na sebe firmu převést. Nakonec se jednatelství předvedlo na pana B.a. Pokud se jedná o listinu „Potvrzení existence závazku z obchodního případu – INVENTARIZACE“, vysvětlil mu to obžalovaný O. tak, že na té listině je vyčíslení částky, kterou mu někdo dluží. Na listině bylo jméno L., svědek s ním ale nikdy nejednal. Smlouvy ze dne 2. 5. 2013 a 3. 5. 2013 svědek asi podepsal, předložil mu je obžalovaný O.. Razítko firmy měl svědek S., svědek ho vůbec neměl k dispozici. Vůbec nerozuměl tomu, co měl obžalovaný O. se S. připraveno, pouze vše slepě podepisoval. O vymáhání pohledávek vůči XXXX nic neví. Žádnou odměnu za své působení v XXXX neobdržel. U hlavního líčení svědek dodal, že XXXX založil na popud R. S.. Byl nápad udělat malou firmičku, která by fungovala třeba jako bezpečnostní služba nebo malá benzinová stanice. S. měl vhodnou s.r.o., kterou na svědka převedl. Tak se stal jednatelem XXXX. V tu chvíli se společnost nezabývala ničím a S. měl plán, že ji přetvoří na bezpečnostní agenturu. Pak 6 až 9 měsíců sháněli pozemek na stavbu čerpací stanice LPG, na které měl svědek pracovat. Časem plány vyšuměly a firma nedělala

22/2018

vůbec nic. V průběhu roku 2012 měl schůzku se svědkem S., že by chtěl něco realizovat přes XXXX, jednalo se o vymáhání peněz pro obžalovaného O.. Svědka navštívil i s obžalovaným O. s tím, že postup mají vymyšlený, že má jen podepsat smlouvu o převzetí pohledávky, že si to zajistí sami. Obsahem smlouvy bylo, že firma XXXX přebírá pohledávky od jiné firmy. S. byl jeho kamarád, který jej ubezpečoval, že je vše v pořádku, a proto listiny podepsal. Bral to jako obchod pana S. s panem O.. Asi po roce za ním S. s O. přišli, že se celá věc neuskuteční a že celou věc převezme nějaká brněnská firma. Dalí mu podepsat nějakou smlouvu o předání či převzetí pohledávky někam do Brna. Na účet, který s O. založil v bance, nikdy nenahlížel, neví, zda tam byl nějaký pohyb. Ve firmě XXXX nikdy nebral žádné peníze. Svědka K. zná, jedná se o přítele pana S., kterého mu S. prezentoval jako velmi slušného a vzdělaného člověka. S. chtěl, aby K.ovi svědek podepsal nějakou plnou moc. Dispoziční právo k účtu společnosti XXXX měl jak svědek, tak obžalovaný O.. Svědek žádné dispozice s účtem neprováděl. Razítko společnosti svědek neměl, to měl u sebe pan S. nebo paní účetní. Ke smlouvě na č. l. 590 svědek uvedl, že mu ji předložil k podpisu obžalovaný O.. Jedná se o vlastnoruční podpis svědka. Razítko společnosti tam už asi bylo. K listině na č. l. 591 uvedl, že mu ji předložil obžalovaný O., podpis je svědkův, razítko a podpis na druhé straně tam už asi byly, svědek tam razítko nedával. K listině na č. l. 547 – Potvrzení existence závazku svědek uvedl, že si ji nevybavuje. S obžalovaným O. se svědek moc často neseťkával. Plné moci, které podepsal, byly pro účetní a pana K.. Bylo mu vysvětleno, že to potřebují k přebírání pošty a komunikaci s úřady. Transakce mu byla vysvětlena tak, že O. nějaká firma dluží peníze a firma XXXX převezme tuto pohledávku, a měla by ji vymáhat. Že postup, jak to bude probíhat, už mají O. se S. vymyšlený a svědek se o to nemusí starat. Pokud by firma z vymáhání pohledávek něco vydělala, S. by to přineslo peníze. Firma XXXX by za vymožení pohledávky něco obdržela.

44. **Svědka R. S.** uvedl, že se s obžalovaným O. zná od roku 1995. V roce 2013 jej O. oslovil, že má pohledávku u nějaké moravské firmy. On se v té souvislosti zmínil obžalovanému O., že vložil do společnosti XXXX 800 000 Kč a teď má vůči společnosti pohledávku, kterou nemůže vymoci, protože firma nevykazuje žádnou činnost. Obžalovaný O. mu sdělil, že on má naopak pohledávku vůči společnosti XXXX a že by mohli pohledávku převést na XXXX. XXXX si pro ten účel měla zvolit bankovní účet, kam bude A. zasílat dlužné peníze. Tuto skutečnost tlumočil S. svědku F.. Obžalovaný O. pak rozdělil úkoly. On sám sloužil k případnému přesvědčování pana F., který dělal to, co mu radil obžalovaný O.. Dal O. i dispoziční práva k účtům XXXX. Obžalovaný O. po svědkovi chtěl, aby volal do společnosti A. a obžalovanému L., což svědek odmítl, ale půjčil obžalovanému telefon. Do majetku společnosti XXXX byl následně vložen dům, který prošel exekucí. Svědek svou pohledávku vůči XXXX převedl na nějakou firmu spojenou s obžalovaným O.. Myslí si, že jeho pohledávky vůči XXXX posloužily k získání domu v Bavorově. Někdy v srpnu nebo září 2014 požádal obžalovaný O. svědka a paní P. o zapůjčení účetnictví společnosti XXXX. Účetnictví mu bylo následně předáno. Jednatel společnosti XXXX se poté stal J. B.. Pokud byly svědkovi předloženy smlouvy, mohlo se jednat o razítko společnosti XXXX a podpis svědka F..
45. **Svědka P. Ř.** uvedl, že byl kontaktován obžalovaným O., který měl nějakou pohledávku ve výši přes 20 000 000 Kč. Chtěl po svědkovi, zda by mu ji nepomohl vymoci. Svědek chtěl předložit doklady a po vymožení částky po odečtení nákladů se rozdělil napůl. Svědek předpokládal, že dojde k nějaké dohodě o narovnání. Pak obžalovaný přinesl nějaké doklady. Původní dodávka, která nebyla uhrazena, byla postoupena na jinou společnost. Na listině byla jména XXXX, XXXX a XXXX. Svědek dokumenty předal právničce, která se spojila s někým s XXXX, který pohledávku popíral. Dvakrát se svědek sešel s jednatelem, který nakonec sdělil, že celou pohledávku popírá. Žádné dohody nebyly uzavřeny a peníze nedostali. Poté přišel obžalovaný O. s nápadem, že XXXX obchoduje s perlinkou a obžalovaný O. navrhl, že by od něj odebrali zboží a pohledávky započítali. S tím svědek nesouhlasil. Pak zjistil, že obžalovaný O. má na svoji osobu vedeny exekuce, a proto nabytí dojmu, že potřebuje peníze. Svědek žádné peníze neobdržel, ačkoliv měl náklady s vymáháním vynaložené na právní pomoc a také vynaložil svůj čas. Co se jmen a názvů společností

22/2018

týče, společnost XXXX XXXX by mohl být výrobce zboží, pan L. jednatele společnosti XXXX, se kterým se dvakrát sešel. Je možné, že před uplynutím termínu záruky na zboží XXXX toto zboží reklamovala.

46. **Svědék D. B.** uvedl, že je dobrým kamarádem svědka J., se kterým podnikal v oblasti recyklace plastů. Společně s ním se zúčastnil schůzky, kde jim obžalovaný O. popisoval, že se zabývá zakázkou pro Národní muzeum a ptal se, zda znají někoho, kdo by mohl provést nástřik laku. Svědku J. řekl, že by firma pana Z. mohla nástřik realizovat. Svědek se určitě neúčastnil jednání na ministerstvu nebo na Ústavu památkové péče. Neví, zda pan J. měl kontakt na výrobce fotokatalytického laku. Věc chápal tak, že je to pro pana J. stejně nové jako pro něj samotného. Kontakt na výrobce laku měl mít obžalovaný O.. Od něj šla také prvotní informace. U hlavního líčení svědek dodal, že se z obžalovaných zná jen s obžalovaným O.. Účastnil se se svědkem J. jedné schůzky, která se měla týkat kogeneračních jednotek. Obžalovaný O. jim měl nabídnout nějaký areál v Liberci za účelem jeho provozování. Ta schůzka se nakonec vůbec kogeneračních jednotek netýkala, ale od O. padla poptávka na firmu, která by prováděla nástřik nějakých barev na bázi nanotechnologií na Národní muzeum. V souvislosti s tím zmínil svědek J. pana Z. se stavební firmou XXXX, který si snad měl vyřizovat licenci na aplikaci nástřiků. Pak bylo řečeno, že žádný nátěr neproběhl. To zjistil jak od svědka J., tak od svědka Z.. Svědek F. mu zprostředkoval kontakt na správce objektu v Mostě, kam měla firma, se kterou svědek spolupracoval, montovat telekomunikační vysílač. Nátěr měl být sehnán od obžalovaného O.. Na popsané schůzce se pouze řešilo, že sháněl prováděcí firmu. Svědek tipuje, že obžalovaný O. nátěr hodlal spíš koupit, než vyrobit. Považoval ho za obchodníka.
47. **Svědčyně K. H.** uvedla, že byla se svým přítelem M. D. kontaktována svědkem J., který měl zájem o pronájem pozemku v katastrálním území obce XXXX. J. požadoval možnost pronájmu DESTY kvůli překládce zboží. Nájemcem byla nějaká společnost, smlouvu předložil svědek J.. Po podpisu smlouvy zůstal pozemek nevyužitý. Jelikož nedostali za pronájem peníze, sepsali odstoupení od smlouvy, které svědku J. osobně předali. Smlouvy, které jí byly předloženy, vlastnoručně podepsala. Za společnost XXXX jednal svědek J.. U hlavního líčení dodala, že se smlouva zrušila během tří následujících týdnů. J. říkal, že mají v úmyslu na pozemku vybudovat sklad. Jméno společnosti XXXX svědkyni nic neříká, ani jména O., F., L., V., A., XXXX, XXXX.
48. **Svědék M. D.**, přítel svědkyně H., uvedl, že se svědkem J. podepsal jednoduchou nájemní smlouvu s cenou pronájmu na 1 000 Kč měsíčně. Ještě než uhradil nájemné, přišel J. za měsíc s tím, že pozemek už nepotřebuje a požádal o ukončení smlouvy. Nájemcem byla nějaká s. r. o. Po dobu trvání nájemní smlouvy na pozemek nepřišel žádný náklad. Také tento svědek potvrdil pravost předložených smluv ze dne 26. 2. 2012 a 15. 5. 2012. U hlavního líčení svědek uvedl, že mu J. sdělil, že chce na pozemku uskladnit nějaké palety z kamionů. Svědek jim nabídl služby s vysokozdvizným vozíkem. Svědek J. není svědkovým kamarádem, pouze obchodním partnerem. O firmě XXXX svědek slyšel. Zbývající osoby a firmy nezná. Svědek J. mu žádný úvěr nenabídl ani neslíbil.
49. **Svědék L. Ž.** předvolaný k návrhu obžalovaného O. uvedl, že jej zná z první poloviny 80. let. Vídají se zhruba 1 x za týden až 14 dnů. Ví, že se mimo jiné podílel na vytváření vědeckotechnického parku, nebo se zapojil do čištění kalové laguny na Mostecku. Svědek dále vysvětlil princip fungování fotokatalytického nátěru a uvedl, že označení „fotokatalytický lak“ není správné. Svědek na vývoji tohoto laku spolupracuje. Obžalovaný O. je součástí skupiny osob, která shání granty a vyvíjí nové materiály. Svědek nezná ani firmu XXXX, ani XXXX XXXX. Předmětný nátěr vyrábí firma AMJTJ, v určitém období měl smlouvu s firmou COLOR LAK na výrobu větších objemů nátěru. Bylo jednáno s Památkovou péčí o možnosti aplikovat předmětný nátěr na Národní muzeum nebo Národní divadlo, stejně tak jako ohledně aplikace na Strahovském klášteře. Za 10 až 12 let bylo vyrobeno 230 000 litrů nátěru, skoro vše se i prodalo. K dotazu obhájce svědek potvrdil, že lze obchodovat s pohledávkami bez toho, aby měl člověk k dispozici finanční prostředky na zakoupení pohledávky, je to však nutné zachytit ve smlouvě. K plnění dojde až

22/2018

v okamžiku, kdy bude dotyčná pohledávka vymožena. Věřitel, který z pohledávky nemá nic, předává bezúplatně nebo za korunu pohledávku druhému subjektu, u kterého se domnívá, že má větší naději k vymožení. Je nutné si ověřit, že pohledávka je reálná a ověřit si tuto skutečnost i u dlužníka. Svědek potvrdil, že se obžalovaný O. setkal s P. Ř.. Pracovali spolu na vývoji multikár. Pan Ř. obchodoval i s pohledávkami za účelem zlepšení pozice vůči společnosti, která multikáry vyráběla. Zda s pohledávkami podnikal i obžalovaný O., svědek neví. Pod značkou NS2 nebyl předmětný nátěr nikdy vyráběn ani nabízen. Prodával se v hranatých litrových lahvích a pěti až desetilitrových kanystrech také hranatého tvaru. Společnost XXXX s. r. o. M. Z. svědek nezná.

50. **Svědék T. T.**, taktéž předvolaný k žádosti obžalovaného O., uvedl, že se s obžalovaným zná asi od roku 2010, tykají si. V té době obžalovaný O. pracoval pro společnost XXXX, která se zabývala vážnými systémy pro vozidla. Poté v roce 2012 za svědkem přišel, že by rád podal projekt financovaný z dotačních titulů. Jednalo se o vědecko-technický park. O. se svědkovi zmínil, že předmětem jeho zájmu jsou i fotokatalytické nátěry a svědek má za to, že se snažil s nimi i obchodovat. Svědka Ž. zná svědek od roku 2015. Společnosti XXXX, XXXX XXXX, XXXX ani XXXX XXXX svědkovi nic neříkají. Není mu známo, odkud obžalovaný O. nátěr případně odebíral, ani zda se zabýval prodejem a nákupem pohledávek.
51. **Svědék M. F.**, předvolaný k žádosti obžalovaného O., uvedl, že je s obžalovaným kamarád a pracovali spolu ve společnosti XXXX. Svědek uvedl, že jej oslovili lidé z firmy, na jejíž název si nevzpomene, aby je propojil se společností XXXX, která měla patent na fotokatalytický nátěr. V době, kdy obchod zprostředkoval, spolupracoval v oblasti zprostředkování úvěrů se svědkem J.. On měl firmu, která prováděla rekonstrukci Národního divadla. Svědek se mu zmínil o předmětném nátěru a on o něj projevil zájem. Svědek se v minulosti zabýval i obchodováním s pohledávkami. Nátěr se vyráběl v baleních po 1 kg, ale i po 25 nebo 50 kg. Jednalo se o čirou tekutinu. Bylo to baleno v plechových i plastových nádobách. Plastová nádoba vypadala jako sud, kilová dávka byla v plechovce. Svědek se dále zabýval zprostředkováním úvěrů a v minulosti zajišťoval úvěr pro firmu, ve které dělal účetního svědek J.. Bylo mu řečeno, že nakupovali s firmou XXXX surové diamanty v Africe, vozili je do Evropy a zde je nechávali brousit. Sháněl této firmě provozní úvěr na nákup diamantů. Jednalo se o úvěr kolem 2 000 000 Kč. Svědkovi bylo předloženo přiznání k dani z příjmů právnické osoby XXXX za rok 2011 a rok 2010 na č. l. 386 – 393. Uvedl, že tyto dokumenty by měly odpovídat podkladům pro Komerční banku k žádosti o úvěr. Úvěr byl poskytnut a čerpán, neboť za zprostředkování fakturoval provizi. Úvěrovou smlouvu podepsal asi jednatel společnosti svědek F., současně Komerční bance podepsal tzv. bianco směnku. Kromě obchodů s diamanty svědek neznal žádné obchodní aktivity společnosti XXXX. Svědek J. kromě toho zprostředkoval klienty na zajištění úvěru. Jednalo se o stavební společnosti, společnost, která se zabývala prací prášky a čisticími prostředky, také autoservis. Obžalovaný O. byl za dobu, co se znají, ředitelem společnosti XXXX, ředitelem společnosti XXXX, podílel se na projektech Karlovarského institutu, dělal obchod s vínem. Svědek využívá jeho znalosti jazyků při zahraničních cestách.
52. **Svědék M. Z.** uvedl, že jej oslovil svědek J., zda jeho společnost XXXX s. r. o. provede nátěr fotokatalytickým lakem na budově Národního divadla v Praze. J. se svědkem zajel do kanceláře v Praze 4, kde se nacházela osoba, se kterou uzavřel smlouvu. Jejím předmětem bylo, že XXXX bude přebírat nátěry z Liberce pro aplikaci na Národní divadlo. Na smlouvě se v době jeho podpisu nacházel podpis a razítko protistrany. Uvedený člověk mu nepopsal, o jakou technologii se jedná, to mu poté vysvětlil svědek J.. Neznámý muž mu předložil vzorek laku v bílém pětilitrovém kanystru. Obžalovaného O. nezná. Nabídku mu učinil svědek J. asi týden před podpisem smlouvy. U hlavního líčení svědek dodal, že jméno žádného z obžalovaných nezná. Fotokatalytickými nátěry se nezabývá. V letech 2012 až 2014 se zabýval stavební činností ve firmě XXXX s. r. o. Byl jednatelem. Kvalifikaci na aplikaci nátěrů z nanotechnologií firma neměla. Při jednání v kanceláři na Praze 4 mu neznámý muž nabídl vykonávat práce s předmětným nátěrem, ale svědek to odmítl.

22/2018

Bylo to z toho důvodu, že aplikovat takový nátěr jako stavební firma neuměli. Svědek J. mu neřekl dopředu, co bude předmětem schůzky. Uvedl pouze, že se jedná o zakázku. Se svědkem J. trvala spolupráce krátkou dobu, nakonec žádnou zakázku nezprostředkoval. Proto mu také odebrali služební vozidlo, pro firmu nepracoval, jak měl. Na schůzce byl dotázán, zda by nechtěl opravovat fasádu Národního divadla, a to odmítl. Na dotaz ohledně rozporu mezi výpovědí z hlavního líčení a přípravného řízení, kdy oproti přípravnému řízení před soudem popřel, že by jakoukoliv smlouvu podepsal, svědek uvedl, že věřil, že by se to mohlo třeba použít. Smlouvu podepsal, ale tím to také skončilo. Musí vědět vždy dopředu, zda akce bude realizovatelná nebo ne, a v tomto případě se to zrušilo v tom jediném dnu, neboť akce realizovatelná nebyla. Pokud se smlouva podepsala, přestala tentýž den platit z důvodu, že tu práci odmítli. Bezprostředně poté, co smlouvu podepsal, odmítl vykonat uvedenou práci proto, že se mu nezdálo pravděpodobné, že to bude vůbec realizovatelné. Potřebnou kvalifikaci na aplikaci nátěru firma neměla ani v den podpisu uvedené smlouvy. To by se řešilo až následně. Za podpis předmětné smlouvy žádnou odměnu nedostal. Smlouvu zrušili v podstatě proto, že se nedohodli s panem J., který tam byl přítomen. Po podpisu smlouvy se měl s J. dohodnout na další spolupráci. Smlouva prostě dál neplatila, dál se nerozvinula. Uvedenou smlouvu svědek nikdy neviděl a nikdy o ní neslyšel, zajímal jej tam pouze pan J. jako spolupracovník. Neví, kdo vystupoval za druhou smluvní stranu. J. chtěl, aby smlouvu podepsal, protože to přinese velké zisky. Smlouvu přinesl pán z vedlejší kanceláře. Smlouva nebyla podepsána protistranou, po podpisu svědkem odešel neznámý muž do kanceláře a přišel s orázkovaným papírem. Poté, co svědek smlouvu podepsal, mu začal J. vysvětlovat, jak bude spolupráce fungovat. Svědkovi došlo, že je to hloupost. Smlouvu podepsal před tím, než mu byla záležitost vysvětlena proto, že se nejednalo o smlouvu o spolupráci, ale o jakousi exkluzivní, předběžnou smlouvu. Neznal ani cenu materiálu, ani techniku, jakou se má nátěr nanášet. Pokud je svědek označen ve smlouvě jako objednatel, jedná se pouze o předběžné slovo. Technologie by zaplatil tak, že by uzavřel smlouvu s investorem a domluvil se s ním na financování. Peníze by investoval investor. Kdo by byl investorem, svědek neví. K předložené smlouvě o zajištění dodávek na č. l. 592-594 svědek uvedl, že v ten okamžik nebylo známo, s čím se bude pracovat. Podpis a razítko patří svědkovi. Neví, s kým měl tuto smlouvu uzavírat a kdo měl být dodavatelem. J. říkal, že si s firmou XXXX, která byla protistranou, sám vyřídí, že spolupráce neproběhne. Že dále nebude spolupracovat, svědek neřekl ani tomu pánovi v kanceláři. Na ukončení smlouvy se s J. dohodl při odchodu z místnosti, ten člověk už tam nebyl. Smlouvu tedy nerušil sám svědek, ale J.. Jak smlouvu J. zrušil, svědek neví. Podle obžalovaného O. je obsahem smlouvy závazek firmy XXXX, že svědku Z. dodá materiály a svědek dodá práci v případě, že se mu povede vstoupit do smlouvy s generálním dodavatelem společnosti OHL ŽS.

53. **Svědék P. V.** uvedl, že v roce 2013 byl majitelem a jediným zaměstnancem firmy XXXX. Firma vlastnila jedno nákladní vozidlo. Prováděl kamionovou přepravu do východní Evropy. Zboží určené do Rumunska naložil někde u Jindřichova Hradce, cílové místo bylo Baia Mare nebo Oradea. Po cestě dostal nové instrukce ohledně vykládky. Nabídku na tuto dopravu dostal od jistého M., se kterým se seznámil v Rumunsku. Podle M. instrukcí měl čekat na čerpací stanici, kam přijeli dva muži osobním autem a navedli ho na místo nakládky, která byla u nějaké haly. Vezl balíky lahví po 6 kusech o obsahu 1,5 až 2 litry s neprůhlednou bílou tekutinou. Podle dokumentů se jednalo asi o 12 tun nákladu. Po naložení vypsál CMR, jiný doklad ke zboží nebyl. Pokračoval přes Slovensko a Maďarsko do Rumunska. Dostal telefonický pokyn jet přes Oradeu a čekat na hranici mezi Maďarskem a Rumunskem na parkovišti. Tam přijelo auto se zástupci firmy a část nákladu přeložili. U této vykládky nic nepotvrzoval, vše potvrdil až při vykládce zbytku. Neví, kde vyložil zbytek nákladu. Po návratu zaslal CMR do XXXX, která zaplatila přepravu. Dopravu dostal zaplacenou v hotovosti již při nakládce. Kromě zboží nic jiného nevezl a nepředával, ani dodací listy, ani certifikáty. Obžalovaného L. viděl možná při nakládce zboží. Setkal se s tím, že doklady k přepravám byly občas zalepené v obálce. Nemůže vyloučit, že tomu tak bylo i v tomto případě. Váha nákladu by odpovídala, pokud by počítal 1 litr jako 1 kg. U hlavního líčení k přepravě zboží

22/2018

do Rumunska uvedl, že bylo auto naplněno tak z poloviny. Část zboží přeložil podle instrukcí, které dostal po cestě, v Maďarsku. Zbytek dovezl na místo. Tuto instrukci dostal od prostředníka, který zastupoval rumunskou společnost, který uvedenou zakázku zajišťoval. Jednalo se o osobu jménem M., který jej doporučil firmě A.. Ta si u něj objednala přepravu a také mu zaplatila. Podle M. instrukce čekal na benzínové pumpě v jižních Čechách, tam přijelo osobní vozidlo, které potom následoval. Přepravu zaplatil někdo z mužů z osobního vozidla, a to v hotovosti. Doklad za přepravu jim vystavil, dále vystavil CMR. Tam se uvádí celková váha, nemusí se přesně psát, co se nachází v lahvičkách. Na přechodu Oradea čekala skupina rumunských lidí a vozidlo asi s bulharskou značkou. Přeložili pouze 2/3 zboží. Lidí z té firmy znal od vidění, neboť byl víckrát v Baia Mare. Třetinu zboží svědek doručil. Kam jelo ze zahraničního přechodu bulharské auto, neví. Do Rumunska odjel dřív, než oni. Když dovezl zbytek zboží na místo v Rumunsku, bylo zřejmé, že odběratel neočekává předání většího množství zboží. Zboží přeložené na hraničním přechodu Oradea tedy nechybělo. Svědkovi potvrdili CMR a on odjel. Zboží pro firmu A. takto přepravoval pouze jednou. Při částečné vykládce v Rumunsku dostal potvrzení, kolik zboží bylo vyloženo. To pak předal v Rumunsku. Společnost A., která přepravu objednala, o částečném vyložení zboží neinformoval.

54. **Svědék V.-G. V.** uvedl, že byl v minulosti vyšetřován rumunskými policejními orgány pro daňovou trestnou činnost. Při té příležitosti zjistil, že je jednatelem společnosti XXXX XXXX. Pro tuto společnost žádnou činnost ovšem nevykonával a nemá k tomu žádné doklady. Připouští, že v roce 2011 za úplatu podepsal nějaké dokumenty osobám, které jej oslovily na ulici, učinil tak kvůli tíživé finanční situaci. Poté šli k právníkovi ve městě Baia Mare, kde podepsal několik dokumentů a v Banca Transilvania otevřel bankovní účet. Pro společnost nevykonával žádnou činnost. Svědek v rámci výsledku prostřednictvím videokonference uvedl, že člověk, který jej na ulici oslovil, se jmenoval V.. Svědek byl v té době bezdomovcem. V sídle společnosti XXXX XXXX nikdy nebyl. Daňové přiznání za společnost nepodával, jménem společnosti nejednal. Neví, zda společnost obchodovala s někým z České republiky. Jména obžalovaných nezná, s nikým z České republiky neobchodoval. Hovoří Rumunsky a Maďarsky. Česky ani anglicky neumí. Platební kartu k účtu, který založil, si vzal ten V.. V době, kdy založil bankovní účet a jednal s mužem jménem V., byl stále opilý.
55. **Svědčyně M. P.** uvedla, že někdy v roce 2013 jí obžalovaný O. přivezl účetní doklady společnosti XXXX Sdělil, že potřebuje zpracovat předložené faktury, které byly na vysoké částky. Poté si všechny doklady obžalovaný zase odvezl. Byli spolu domluveni na odměně, ale nic nedostala. Jednatel společnosti XXXX byl pan F.. Obžalovaný O. požádal o zaevidování dokladů do počítače a zpracování daňového přiznání. Domnívá se, že to bylo za roky 2012 a 2013. Za rok 2013 zpracovala pouze první čtvrtletí. U hlavního líčení dodala, že zpracovávala účetnictví panu S.. Obžalovaný O. za ním asi přijel. Jaký měl vztah O. k firmě XXXX, neví. Obžalovaný O. nefiguroval ve firmě XXXX, jejíž byla původně jednatelkou. Z důvodu nemoci skončila a zůstalo to na pana F.. Sídlo firmy bylo asi v Praze u Havlíčkových sadů. V obci Radič byla asi jen provozovna.
56. **Obžalovaný O.** k výpovědi uvedl, že na návštěvě u svědkyně byl se svědkem F., neboť v té době docházelo k převodu pohledávky ze společnosti A. na společnost XXXX. Byl s F. dohodnutý, že pohledávka bude přebírána společností XXXX, aby nedošlo k nějakému ohrožení firmy z minula, které by zabránilo v případě, že by vymohli peníze, je skutečně také užít. Má tím na mysli vymoci peníze za společností A.. Pokud svědkyně zaúčtovala faktury na vysoké částky, bylo to proto, že firma XXXX převzala pohledávku za společností A. a současně se zavázala jejich dodavateli, společnosti XXXX, že jim uhradí dodávku pro firmu XXXX. Tím pádem vstoupila do vztahu místo XXXX v případě vymožení částky, takže i tyto částky na příjmové i výdajové straně musely být zaúčtovány v účetnictví XXXX.

22/2018

57. Ve věci byly předloženy rozsáhlé **listinné důkazy**. Ve vztahu k trestné činnosti pod bodem I. se jedná především o jednotlivá přiznání k DPH, která se nachází ve svazku 1 přílohy č. 3, kde se nachází doklady finančního úřadu ke společnosti B. s. r. o. Ve vztahu k bodu II.a) se jednotlivá přiznání k DPH nacházejí ve svazku 11 na č. l. 4614-4642. K bodu I. je nutno zmínit č. l. 340, 4859 a 4860, podle výpisu z obchodního rejstříku společnosti B. s. r. o. byl jediným společníkem a jednatelem M. K., druhým jednatelem od 7. 1. 2010 M. A.. Ten byl jmenován dne 7. 1. 2010 jediným společníkem M. K., o čemž svědčí i notářský zápis na č. l. 339-342 ze dne 7. 1. 2010. Z listiny vyplývá, že každý z jednatelů jedná samostatně. Na č. l. 2975-2985 se nachází úvěrová smlouva, kterou za B. s. r. o. podepsal obžalovaný A.. Jako avalista k tomuto úvěru přistoupil M. K.. Tato pohledávka byla následně bankou vymáhána. K bodu I. byla předložena jednotlivá souhrnná hlášení společnosti B. s. r. o. (č. l. 679-688). Byla předložena plná moc M. A. pro B. L. z přílohy č. 3 svazku č. 1 č. l. 172, na č. l. 204-209 přílohy č. l. 3 protokoly sepsané s M.A. na finančním úřadu. Byl předložen seznam odběratelů na č. l. 210 přílohy č. 3 společnosti B. na Slovensku, potvrzení o převzetí zboží a rámcové smlouvy na č. l. 215-224, 262-270 přílohy č. 3. Formuláře SCAC na č. l. 241-261, 364-419, na č. l. 420-498 seznam XXXX a podklady pro souhrnná hlášení (vše svazek 1 příloha č. 3). Ve svazku č. 2 přílohy č. 3 se nacházejí podklady finančního úřadu, zejména v podobě zprávy o daňové kontrole a formulářů SCAC (č. l. 552-787). V příloze č. 3, svazku č. 1 se nachází rámcová smlouva mezi B. a XXXX k přepravě kontejnerů pro rok 2010 z Hamburku do České republiky (č. l. 271-272), doklady k dopravě vystavené společností A. na č. l. 225-240. Dále se zde nacházejí doklady k přepravě a protokoly o výsledku řídičů (č. l. 273-319, 329-360, 726-754, 766-784). Z bankovních informací k účtu B. na č. l. 791-794 přílohy č. 3 svazku č. 1 mj. vyplývá, že jeho disponentem byl M. A.. Přehled vkladů na účet se nachází na č. l. 792-793. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 4856-4858) vyplývá, že jednatelem společnosti XXXX s. r. o. byl obžalovaný V. L.. Doklady k dovozům zboží společnosti XXXX z třetích zemí se nacházejí v příloze č. 1 svazku č. 1 – 5, úřední záznam k uvedeným dokladům se nachází na č. l. 4712. Na č. l. 2993-3008 byla předložena analýza dokladů a identifikace přepravce, který zboží dopravil do České republiky. Jednotliví přepravci, kteří prováděli přepravu zboží dovezeného z Číny z Hamburku do České republiky jsou patrní z přehledu na č. l. 3062-3070 a odpovědí přepravců na č. l. 3850-4360. Odpovědi Slovenské daňové správy k jednotlivým odběratelům XXXX označeným FÚ se nachází na č. l. 4716-4848. Byl předložen seznam zaměstnanců XXXX (č. l. 4850-4851), přiznání k DPH a souhrnná hlášení (č. l. 4612-4697). Seznam přijatých a vydaných faktur společnosti XXXX za rok 2013 č. l. 4698-4710, seznam přijatých a vydaných faktur společnosti XXXX za roky 2010-2012 se nachází na č. l. 3680 – 3848. Tento seznam vystavil účetní společnost XXXX s. r. o. Z bankovních informací k účtu společnosti XXXX u Komerční banky vyplývá, že k němu měl dispoziční právo obžalovaný L., podpisové právo J. Š. (č. l. 455-477). Z výpisu z účtu vyplývá, že přijaté a odeslané platby nepocházejí z obchodu se Slovenskem ani Rumunskem. Z faktur, které XXXX předložila finančnímu úřadu, vyplývá, že účet pro platby měl č. 78-5359850207/0100, na tomto účtu jsou evidovány pouze vklady v hotovosti, z nichž jsou následně hrazeny výdaje na nákup zboží ze zahraničí a jeho přeprava do České republiky. Na tomto bankovním účtu se nenacházejí žádné příchozí platby, a to ani ze zahraničí (č. l. 488-489). Z listin opatřených v rámci trestního stíhání obžalovaného L. pod sp. zn. KRPÚ-19529/TČ-2014-040081 vyplývá, že v rámci domovní prohlídky rodinného domu obžalovaného v Nové Včelnici dne 15. 10. 2014, byla nalezena mimo jiné firemní razítka a další listiny (č. l. 3199-3208, 3215-3239). Údaje ze souhrnných hlášení B. a XXXX jsou analyzovány na č. l. 3076-3083. Vozidla použitá XXXX k dopravě a vyhodnocení jejich pohybu dle mýtného systému se nachází na č. l. 3028-3039, 3084-3092. Předmětná vozidla se podle těchto listin nikdy nepohybovala směrem na Slovensko. Hlavní pohyb je zaznamenán směrem na Německo.
58. Ke skutku I./1 byl předložen výpis z obchodního rejstříku (č. l. 4958-5961), z něhož vyplývá, že jednatelem byl svědek J. C., a to do 19. 5. 2010. V období od 20. 5. 2010 do 30. 11. 2010 byl jednatelem T. G. a od 1. 12. 2010 do 3. 7. 2012 M. C.. Toho se nepodařilo vyslechnout, neboť

22/2018

nebylo zjištěno místo jeho pobytu (šetření č. l. 1959 – 1963). Výsledky právní pomoci se nacházejí na č. l. 1944 – 1984. Podle souhrnných hlášení společnosti B. s. r. o. měla od této společnosti nakoupit společnost XXXX zboží v březnu 2010 v podobě pěti dodávek (bod I./1 rozsudku), 22 plnění v dubnu 2010 a 21 plnění v květnu 2010 (bod I./2 rozsudku). Hodnota plnění včetně sazby daně vyplývají z listin v příloze č. 3 svazku č. 1 a nacházejí odraz v příslušných tabulkách, jež jsou součástí skutkové věty výroku tohoto rozsudku. V tomto směru soud i ve vztahu k dalším bodům výroku rozsudku odkazuje na příslušné tabulky, které jsou jeho součástí. Jak bylo uvedeno výše, J. C. popřel, že za společnost B. obchodoval. K bodu I./2, II.a)/20, 27 byly ve vztahu ke společnosti B. předloženy listiny z přílohy č. 3, svazku č. 1 a ve vztahu ke společnosti XXXX příslušná přiznání a souhrnná hlášení na č. l. 4623, 4683, 4640, 4692, 4642 a 4693. XXXXX byl evidován jako plátce daně do 4. 9. 2012 (č. l. 1965-1984). Přiznání k DPH bylo podáno pouze za březen 2010 až leden 2011. Souhrnný výkaz nebyl podán, takže správce daně neví, zda se uskutečnil nákup zboží v České republice. Z daňových přiznání za 3. až 5. měsíc 2010 vyplývá pořízení zboží z jiného členského státu. Pokud se jedná o řádné daňové přiznání za měsíc březen 2010, je podepsáno svědkem C.. Dodatečné daňové přiznání z března 2010 je podepsáno T. G.. Na č. l. 223 v příloze č. 3, svazku č. 1 je potvrzení ze dne 1. 12. 2010, které předložilo B. opatřené razítkem XXXX Na č. l. 380-384 přílohy č. 3 je formulář SCAC, z něhož vyplývá, že je společnost nekontaktní, výsledek šetření finančního úřadu ke spolupráci s B. s. r. o. se nachází na č. l. 4828-4833. J. C. spolupráci XXXX a B. potvrdil. Na č. l. 705 přílohy č. 3 svazku č. 2 je potvrzení o přijetí zboží firmy společností XXXX od B.. Svědek J. C. ve své výpovědi popřel pravost podpisu na soupisu faktur, který podle jeho vyjádření není jeho. Stejně tak T. G. popřel ve svědecké výpovědi pravost podpisů na listině Potvrzení odběru. Popřel, že by se společností XXXX kdykoli obchodoval. Vše nasvědčuje tomu, že došlo ke zneužití firmy XXXX k páčání trestné činnosti ze strany neustanovené osoby jménem V., případně dalších osob. Z listinných důkazů dále vyplývá, že razítko společnosti XXXX, s. r. o. bylo v rámci domovní prohlídky nalezeno u obžalovaného L. (č. l. 3199-3208).

59. K bodu I./2, 3, a společností XXXX byly předloženy listiny z přílohy č. 3, svazku č. 1. Z nich vyplývá, že tato společnost byla registrována jako plátce daně z přidané hodnoty do 31. 12. 2010, v daňových přiznáních podávaných do 4. čtvrtletí 2010 neuvedla žádná uskutečněná zdanitelná plnění (viz č. l. 1601 – 1625, informace správce daně). Daňová přiznání podávala svědkyně F.. Na daňových přiznáních se nachází otisk jiného razítka, než na potvrzení o převzetí zboží z 1. 12. 2010 a smlouvy z května 2010 (č. l. 1593 a č. l. 221, 268-270 příloha č. 3, svazek č. 1). Ve formuláři SCAC (č. l. 257-261 příloha č. 3, svazek č. 1) popírá XXXX přijetí plnění od společnosti B. (dále i č. l. 385-389). Podle šetření FÚ ke spolupráci se společností B. (č. l. 4785-4801) bylo zjištěno, že společnost XXXX nevykonávala ve II. až III. čtvrtletí 2010 žádnou činnost. To vyplývá i z formuláře SCAC (č. l. 576-580, 624-627, 633-636 přílohy č. 3, svazku č. 2). Ke skutku I/2, 3, II.a)/25 byl ke společnosti XXXX předložen výpis z obchodního rejstříku, podle něhož byl jednatelem společnosti svědek K. a od 22. 3. 2012 R. M. (č. l. 4945). R. M. se nepodařilo vyslechnout, listiny ohledně pátrání po jeho pobytu na území Slovenské republiky se nacházejí na č. l. 1738-1748. Přiznání a souhrnná hlášení týkající se údajných obchodů společnosti XXXX se společností XXXX se nacházejí na č. l. 4640-4692. Listiny k údajnému obchodování společnosti B. s. r. o. s touto společností pak v příloze č. 3, svazku č. 1. Dle informací správce daně byl XXXX registrován k dani od 10. 1. 2007 do 8. 4. 2014. Daňová přiznání podával do 6. měsíce roku 2012. Za celé období vykázal subjekt pořízení daňového plnění z jiného členského státu pouze v měsíci 6/2010, a to v rozsahu 2704,24 EUR. Další zboží z jiného státu nevykázal. To vyplývá i z formuláře SCAC na č. l. 247-251, 397-404 přílohy č. 3, svazku č. 1. Z šetření správce daně z území Slovenské republiky (č. l. 4720-4724, 4754-4766) vyplývá, že jednatel společnosti XXXX popřel spolupráci se společností B.. Rámcová smlouva XXXX a B. se nachází na č. l. 570-572, 658-662 přílohy č. 3, svazek č. 1.
60. K bodu I./2, 3, 4 a II.a)/8 byly ke společnosti XXXX předloženy listinné důkazy v podobě výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 4922-4934), podle něhož byly jednatelem společnosti Z. I., M. S. a K. O..

22/2018

Podle webových stránek se společnost zabývá výrobou šanonů a obalů (č. l. 4935). Šetření právní pomoci k uvedené společnosti se nachází na č. l. 2467-2659. Z listin, které předložila svědkyně O. v podobě otisku razítka na č. l. 2469, seznamu dodavatelů i odběratelů (č. l. 2471-2472), seznamu odběratelských faktur na č. l. 2473-2530, zápisu z jednání u daňového úřadu č. l. 2531-2536 a seznamu dodavatelských faktur na č. l. 2555-2557 vyplývá, že za rok 2010-2011 v nich společnost XXXX ani B. nefiguruje. Z informací správce daně na č. l. 2559-2659 vyplývá, že společnost XXXX byla registrována jako správce daně od 20. 7. 2009. V příloze č. 3, svazku č. 1 se nacházejí listiny předložené společností B. s. r. o., na kterých otiskované razítko se liší od razítka na podaných daňových příznáních (č. l. 214-217). Na č. l. 374-379 v příloze č. 3, svazek č. 1 se nachází formulář SCAC, na č. l. 4814-4821 je výsledek šetření FÚ, z nichž vyplývá, že společnost se společností B. nespolečně pracovala. Na č. l. 553-557, 464-650 v příloze č. 3, svazku č. 2 se nachází formulář SCAC ke spolupráci B. a XXXX, s negativním výsledkem. Na č. l. 680 – 683 se nachází potvrzení o přijetí zboží a smlouva mezi B. a XXXX.

61. Ve vztahu k bodu I./3, 4 a II.a)/7, 26 byly ke společnosti XXXX předloženy listiny, z nichž vyplývá, že jednatelem společnosti je P. B. (výpis z obchodního rejstříku na č. l. 4953). Výsledky právní pomoci k této společnosti se nachází na č. l. 1669-1719. Z přehledu vydaných a přijatých faktur na č. l. 1675 – 1683 předložených svědkem B., je zřejmé, že na nich ani B. ani XXXX nefiguruje. Daňová příznání a souhrnná hlášení ve vztahu ke společnosti XXXX se nacházejí na č. l. 4622, 4682, 4641 a 4692, ve vztahu k B. s. r. o. se ve svazku č. 1, přílohy č. 3 (č. l. 195-196, 195, 197, 199, 202). Podle sdělení správce daně byl XXXX registrován jako plátce daně z přidané hodnoty od 15. 6. 2009 (č. l. 1687-1719). Z daňových příznání vyplývá, že subjekt neobchodoval s jinými členskými státy. Z formuláře SCAC (č. l. 252-256, 413-419 příloha č. 3, svazek č. 1) vyplývá, že společnost popírá přijetí plnění od B. s. r. o. Výsledky šetření finančního úřadu ke spolupráci s XXXX se nacházejí č. l. 4729-4732. Subjekt popřel obchodní vztahy s touto společností. Na č. l. 4767-4770 v rámci šetření správce daně jednatele spolupráci se společností B. popírá. Na č. l. 663-667 přílohy č. 3, svazku č. 1 je v rámci formuláře SCAC popřena spolupráce mezi B. a XXXX
62. Ke skutku pod bodem I./3, 4, II.a)/5, 11 byly ke společnosti XXXX předloženy listinné důkazy, z nich mj. vyplývá, že jednatelem společnosti byli K. M., J. a L. S. (výpis z obchodního rejstříku na č. l. 4926). Výsledky právní pomoci ke společnosti se nacházejí na č. l. 1513 – 1584. Příznání a souhrnná hlášení k údajným obchodům této společnosti se společností XXXX se nacházejí na č. l. 4620, 4681, 4626 a 4685. Ve vztahu k obchodům se společností B. v příloze č. 3, svazku č. 1. Z informací správce daně (č. l. 1527-1584) vyplývá, že subjekt XXXXX byl registrován jako správce daně od 15. 1. 2007. Podle daňových příznání subjekt nepřiznal pořízení zboží v jiném členském státu. Z místního šetření (č. l. 1545-1547) vyplývá, že jednatele popřeli dodávky od společnosti B. ve III. a IV. čtvrtletí roku 2010. Z výsledku šetření FÚ ke spolupráci s XXXX (č. l. 4733 4736) vyplývá, že jednatele spolupráci popírají. V rámci šetření FÚ ke spolupráci se společností B. s. r. o. (č. l. 4771-4784) jednatele spolupráci popřel. V příloze č. 3, svazku č. 2 se nachází formulář SCAC (č. l. 628-632, 641-645), kde jednatele popřel spolupráci s B..
63. K bodu I./5, 6, 7, II.a)/2, 4, 6, 10, byly ke společnosti XXXXX XXXXX, s. r. o. předloženy listiny v podobě výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 4921), z něhož vyplývají jednatele společnosti V. H. a E. B.. Z webových stránek vyplývá, že společnost se zabývá distribucí doutníků (č. l. 4922). Byly předloženy výsledky právní pomoci na č. l. 1811-1943, účetní doklady společnosti v kopii se nacházejí v příloze č. 2, svazek č. 1-3. Daňová příznání a souhrnná hlášení společnosti XXXX ve vztahu k údajným obchodům s XXXXX XXXXX se nacházejí na č. l. 4616, 4679, 4619, 4680, 4621, 4682, 4625, 4684. Ve vztahu ke společnosti B. se daňová příznání a souhrnná hlášení nacházejí v příloze č. 3, svazku č. 1 na č. l. 501-506. Dle informací správce daně byl XXXXX XXXXX registrován jako plátce daně z přidané hodnoty (č. l. 1816-1943). Z daňových příznání vyplývá, že subjekt nakupoval zboží z jiných členských států.

22/2018

64. Ke skutku I./6, 9, II.a)/1, 3, 7, 12, předložené listiny ke společnosti XXXX Jedná se o výpis z obchodního rejstříku na č. l. 4919-4920, z něhož vyplývají dva jednatelé P. K. aj. U.. Výsledky právní pomoci k uvedené společnosti se nachází na č. l. 1042-1119. Souhrnná hlášení a daňová přiznání ve vztahu ke společnosti XXXX se nachází na č. l. 4614-4635, 4678-4679, 4617, 4680, 4622, 4682, 4627, 4685. Ve vztahu ke společnosti B. se nachází na č. l. 503-504 a 509-510 v příloze č. 3, svazku č. 1. Z informací správce daně vyplývá, že XXXX byla v letech 2010-2013 registrována jako plátce daně z přidané hodnoty a podala přiznání (viz č. l. 1072-1119). Pořízení zboží z jiného členského státu uvedený subjekt přiznal pouze v lednu 2011. Na č. l. 4725-4728 se nacházejí výsledky šetření správce daně, kdy subjekt popřel obchody se společností XXXX. Z knihy vydaných a přijatých faktur (č. l. 1046 – 1070), kterou předložil svědek P. K., vyplývá, že zde společnost XXXX ani B. nefiguruje.
65. K bodu I./8, II.a)/1, 2, 4 a společnosti XXXX bylo zjištěno, že jejími jednatelem byli I. B. a E. B. (č. l. 4918). Výsledky právní pomoci se nachází na č. l. 2255 – 2309. Z faktur předložených svědkem B. za období od 1. 2. 2010 až 31. 12. 2013 vyplývá, že nepřijal faktury od společnosti B. s. r. o. ani XXXX s. r. o. Daňová přiznání a souhrnná hlášení ve vztahu ke společnosti XXXX se nachází na č. l. 4614-4615, 4678-4679, 4619, 4680. Ve vztahu ke společnosti B. s. r. o. v příloze č. 3, svazku č. 1 na č. l. 507-509. Podle správce daně byl XXXX registrován jako plátce daně z přidané hodnoty od 1. 1. 2005. V I. ani II. čtvrtletí roku 2011 nepřiznal pořízení zboží z jiného členského státu (č. l. 2274-2309).
66. K bodu I./10, II.a)/9, byly ke společnosti XXXXX zjištěno, že jejím jednatelem byl A. C. (výpis z obchodního rejstříku č. l. 4936). Výsledky právní pomoci k této společnosti se nacházejí na č. l. 1120-1142. Souhrnná hlášení ke společnosti XXXX a daňové přiznání se nachází na č. l. 4624, 4683 – 4684. Ve vztahu ke společnosti B. s. r. o. na č. l. 511 – 512 v příloze č. 3, svazku č. 1. Z informace správce daně vyplývá, že subjekt byl registrován jako plátce daně z přidané hodnoty. Ani v jednom daňovém přiznání ve sledovaném období nepřiznal pořízení zboží v jiném členském státu (viz č. l. 1124-1142).
67. K bodu I./11, II.a)/5, 9, 10 bylo ke společnosti XXXXX zjištěno, že jejím jednatelem byl R. L. (výpis z OR na č. l. 4955). Výsledky právní pomoci se nacházejí na č. l. 1018-1041. Daňová přiznání a souhrnná hlášení ke společnosti B. na č. l. 513-514 v příloze č. 3, svazku č. 1, ve vztahu ke společnosti XXXX na č. l. 4620, 4681, 4624, 4683 a 4684, 4625, 4684.
68. K bodu I./12, 13, II.a)/6, 12 bylo ke společnosti XXXXX bylo zjištěno, že jejím jednatelem byl Z. M. (viz výpis z OR č. l. 4927-4928). Společnost poskytovala restaurační služby (č. l. 4929-4930). Výsledky právní pomoci se nacházejí na č. l. 2310-2408. Daňová přiznání a souhrnná hlášení ve vztahu ke společnosti XXXX na č. l. 4621, 4682, 4627, 4685, ve vztahu ke společnosti B. s. r. o. na č. l. 515-516, 524-555 v příloze č. 3, svazku č. 1. Podle správce daně byla společnost registrována jako plátce daně z přidané hodnoty (č. l. 2318-2408). Podle daňových přiznání subjekt v daných obdobích přiznal pořízení zboží v jiném členském státu, ale v daleko nižším objemu.
69. K bodu II.a)/3 z listinných důkazů ke společnosti XXXX zjištěno, že jednatelem společnosti byl L. B. (výpis z OR na č. l. 4923). Z webových stránek společnosti vyplývá, že se společnost zabývá výrobou náhradních dílů (č. l. 4924-4925). Výsledky právní pomoci se nacházejí na č. l. 2198-2254. Z vystavených a přijatých faktur (č. l. 2201a) vyplývá, že mezi dodavateli společnosti nefigurovala společnost XXXX. Přiznání a hlášení se nacházejí na č. l. 4617, 4680 4626, 4685. Podle informací správce daně byl v období duben 2010 až prosinec 2013 registrován jako plátce DPH a podával přiznání (č. l. 2205-2254). Společnost nepřiznala nákup jakéhokoliv zboží v České republice. To vyplývá i z daňových přiznání k DPH za 3. měsíc roku 2011 a 11. měsíc roku 2011. Podle zápisu o místním šetření ze dne 4. 8. 2011 jednatel společnosti prohlásil, že se společností XXXX neobchodoval.

22/2018

70. K bodu II.a)/13, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 26 z listinných důkazů vyplývá, že jednatelem společnosti XXXX byl J. J. (č. l. 4916-4917). Z listin zaslaných slovenskou stranou vyplývá, že se dotýčného nepodařilo vyslechnout, výsledky právní pomoci jsou na č. l. 2750-2752, 2660-2733. Přiznání a souhrnná hlášení se nachází na č. l. 4628, 4685, 4630, 4687, 4631, 4687, 4633, 4688, 4634, 4689, 4635, 4689, 4637, 4690, 4641, 4692. Z informací správce daně na č. l. 2661-2733 vyplývá, že byl daňový subjekt registrován jako plátce daně z přidané hodnoty od 20. 5. 1998. Za I. čtvrtletí 2012 a I. čtvrtletí 2013 nepřiznal subjekt pořízení zboží v jiném členském státu. V daňovém přiznání z II. čtvrtletí 2012 až IV. čtvrtletí 2012 přiznal pořízení zboží za 617 EUR, 965,20 EUR a 7 EUR. Z výsledku šetření FÚ ke spolupráci s XXXX na č. l. 4737-4740 vyplývá, že J. provozoval oční optiku, společnost XXXX nezná. Na č. l. 67-68 je potvrzení předložené XXXX, kde se nachází otisk razítka XXXX týkající se obchodu v červnu a červenci roku 2012. Na č. l. 181-183 se nacházejí vystavené faktury. Na č. l. 3493-3558 jsou faktury vystavené XXXX ve prospěch XXXX s. r. o. včetně otisku razítek, které byly nalezeny v rámci domovní prohlídky u obžalovaného L.. V rámci stejné domovní prohlídky byly nalezeny i doklady vystavené XXXX ve prospěch XXXX s. r. o. (č. l. 3559-3637).
71. K bodu II.a)/13, 14, 15, 17, 18, 21, 23 byly předloženy listinné důkazy ke společnosti XXXX, z nichž vyplývá, že jednatelem společnosti byl L. H. (č. l. 4915). Výsledky právní pomoci se nacházejí na č. l. 1143-1461. Přiznání a souhrnná hlášení se nacházejí na č. l. 4628-4691. Z informací od správce daně vyplývá, že subjekt přiznával pořízení zboží z jiných členských států (č. l. 1184-1191). Na č. l. 66-67 se nachází potvrzení předložené XXXX, kterým XXXX s. r. o. potvrzuje dodávky z června a července 2017. Z formuláře SCAC na č. l. 120-123 vyplývá, že XXXX spolupráci s XXXX popírá. Na č. l. 177-1180 se nacházejí vystavené faktury. Na č. l. 3242-3492 se nacházejí kopie faktur vystavených XXXX pro odběratele XXXX opatřené otiskem razítka XXXX včetně dokladu o platbách.
72. K bodu II.a)/14, 16, 17, 20, 21, 24 vyplývá z listin ke společnosti XXXX s. r. o., že jejím jednatelem byl T. J. (č. l. 4942). Podle webových stránek společnosti se tato zabývá distribucí bio kosmetiky (č. l. 4943-4944). Výsledky právní pomoci se nacházejí na č. l. 1462-1512. Ze seznamu pohledávek a závazků ve sledovaném období, které předložil svědek J., vyplývá, že v nich společnost XXXX nefiguruje (č. l. 1466, 1469-1480). Souhrnná hlášení a daňová přiznání jsou na č. l. 4629 – 4691. Z informací správce daně vyplývá, že společnost XXXX byla registrována jako plátce DPH od 5. 4. 2011. Z daňových přiznání je zřejmé, že společnost pořídila zboží z jiného členského státu, nicméně je zřejmé, že se nejedná o dodávky od firmy XXXX. Z výsledku šetření FÚ vyplývá, že jednatel společnosti XXXX popřel spolupráci se společností XXXX (č. l. 4741-4744).
73. K bodům I./2, 4, II.a)/8, 25, 27- společnost XXXX Dle informací správce daně byl subjekt registrován jako plátce DPH v letech 2010-2013, poslední daňové přiznání podal za IV. čtvrtletí 2012 (č. l. 2173 – 2197). Dle daňových přiznání ve II. čtvrtletí 2010 přiznal subjekt trojstranný obchod v hodnotě 55 354 EUR. Ve IV. čtvrtletí 2010 nepřiznal pořízení zboží z jiného členského státu. Ve III. čtvrtletí 2011 přiznal pořízení zboží z jiného členského státu za 19 615,59 EUR. Potvrzení vystavené XXXX o převzetí zboží od B. se nachází na č. l. 224 v příloze č. 3, svazek č. 1, přičemž razítka na tomto dokumentu se zjevně liší od razítka na daňových přiznáních. Na č. l. 390-396 přílohy č. 3 se nachází formulář SCAC, kde nedošlo k potvrzení odběru zboží od B.. Na č. l. 4745-4749 je výsledek šetření správce daně ke společnosti XXXX, kdy se nepodařilo předvolat nástupce společnosti XXXXXXXXX a nebylo možno potvrdit plnění. Na č. l. 4802-4813 je šetření finančního úřadu ke spolupráci s B., kdy subjekt spolupráci popřel. Na č. l. 706 v příloze č. 3, svazek č. 2 je potvrzení o přijetí zboží XXXX od B.. I zde je zřejmé, že obsah daňových přiznání stejně jako vzhled razítka, kterými jsou daňová přiznání opatřena, je odlišný od razítka, které se nachází na potvrzení o převzetí zboží od B.. Navíc zboží údajně obchodované s B. co do objemu peněžních prostředků neodpovídá daňovému přiznání. Z výpovědi E. B. a D. B. lze dovodit, že k žádné spolupráci s A. ani B. nedošlo. K bodu II.a) byly k důkazu dále předloženy listiny dodané

22/2018

obžalovaným L., které se vztahovaly k některým z obchodů údajně uskutečněným se slovenskými partnery. Tyto listiny byly taktéž ukázány svědkům (jednotlivým zástupcům dotčených společností), kteří jejich pravost vždy popřeli.

74. Byl předložen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 14/2014 (č. l. 4409-4442), kterým byl P. J., narozený XXXX, uznán zločinem zkrácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jenž spočívá ve stejné trestné činnosti, jako v nyní projednávané věci. Z rozsudku mimo jiné vyplývá, že odběrateli v rámci fiktivních vývozu zboží na Slovensko byly některé ze společností, kterým údajně v této trestní věci dodávaly zboží XXXX a B. s. r. o. Jednalo se o společnosti XXXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX s. r. o., XXXXX, dále se zde vyskytují společnosti XXXX a XXXX, které taktéž procházely souhrnnými hlášeními firmy B. a XXXX. Jednou z firem, která prováděla v citované trestní věci přepravu zboží z Hamburku do České republiky byla XXXX. Trestná činnost proběhla téměř identicky jako v této trestní věci v bodech I. a IIa).
75. **K bodu II.b)** byly předloženy následující listiny. Z faktur na č. l. 528-529 č. 117/2012 a č. 122/2012 vyplývá, že tyto vystavila společnost XXXX XXXX společnosti XXXX s. r. o. a týkaly se dodávky celkem 10 000 balení fotokatalytického nátěru NS2 a ačkoli je stanoven způsob platby převodem, číslo účtu zde chybí. Předávací list se stejným datem jako faktury (7. 6. 2012, resp. 27. 6. 2012) jsou opatřeny razítkem „XXXX s. r. o. 2“ a podpisem, který se jeví jako „F.“. Na č. l. 587 byla předložena kupní smlouva mezi XXXX XXXX jako prodávajícím a XXXX s. r. o. jako kupujícím datovaná dnem 22. 6. 2012. Kupní cena je stanovena na částku 24 150 000 Kč bez DPH. Týká se prodeje fotokatalytického nátěrového systému NS2 v balení 1 litr a 5 litrů v celkovém množství 100 000 kg v ceně 2415 Kč/kg. Dále byla předložena kupní smlouva na č. l. 589, na základě které XXXX s. r. o. prodává XXXX s. r. o. dne 11. 5. 2012 totéž zboží za jednotkovou cenu 2 490 Kč, celkem 24 900 000 Kč. Zástupcem společnosti XXXX je dle smlouvy L. F., zástupcem kupujícího je obžalovaný L.. Co se týče razítka XXXX, je totožné jako na výše citovaných fakturách, podpis shodný není, mohl by patřit svědku J.. Za XXXX je u razítka čitelný podpis „L.“. Na č. l. 586 se nachází kupní smlouva mezi XXXX s. r. o. a XXXX s. r. o. na stejné zboží, je datována dnem 22. 6. 2012, opatřena shodným razítkem „XXXX 2“ a podpisem, který se jeví patřit svědku F.. Není na ní razítko firmy XXXX a podpis „L.“ je odlišný od podpisu na č. l. 589 (kupní smlouva z 11. 5. 2012). Na č. l. 588 se nachází dodatek ke kupní smlouvě č. 1 mezi XXXX s. r. o. a XXXX s odkazem na kupní smlouvu ze dne 22. 6. 2012 a týká se termínu splatnosti faktur, který je stanoven na 28. 10. 2012. Je datován dnem 17. 8. 2012, opatřen stejným razítkem „XXXX 2“ a podpisem, který se jeví být podpisem svědka F. a podpisem „L.“, který je odlišný od toho na kupní smlouvě č. l. 589. Je taktéž bez razítka. Na č. l. 584 – 585 se nachází faktury/dodací listy opatřené razítkem obou firem a podpisy, které se jeví býti pravými podpisy obžalovaného L. a svědka J.. Pro úhradu převodem je uvedeno č. účtu: 251648071/0300, které dle šetření na č. l. 481-487 patří společnosti XXXX a byl u ČSOB zřízen dne 18. 4. 2012. Dne 29. 11. 2012 byl účet zrušen, dispoziční právo k němu měl svědek J. a svědek F.. Platba odpovídající zdokladované transakci zde není zaznamenána. Na č. l. 386 – 393 byla předložena příznání k dani z příjmů z právnických osob za zdaňovací období 2010 a 2011, která předložil obžalovaný O.. Jsou opatřena podpisy, které se jeví jako „F.“. V roce 2011 byla společnosti vyměřena daň 219 260 Kč, v roce 2010 daň 216 790 Kč. Dále byla předložena listina označená jako „Reklamace – odstoupení od smlouvy“ (č. l. 395) ze dne 20. 6. 2014, která je opatřena razítkem XXXX a podpisem „L.“, dále razítkem XXXX s. r. o. bez číselného indexu a podpisem, který se jeví být podpisem svědka J.. Dále bylo předloženo č. l. 4871-4872, na kterém se nachází výpis z obchodního rejstříku společnosti XXXX XXXX, z něhož vyplývá, že od 30. 8. 2011 byla jednatelkou svědkyně N.. Ta aktivní účast ve společnosti popřela. Ze zprávy likvidátora XXXX XXXX na č. l. 436 vyplývá, že se účetní dokumentaci nepodařilo zajistit. Ze zprávy správce daně na č. l. 4540-4543 vyplývá, že XXXX XXXX podala příznání k DPH naposledy za II. čtvrtletí 2011 a dne 21. 11. 2012 jí byla zrušena registrace k DPH, tedy obchod z daňového hlediska nedeklaroval. Na č. l. 4869 – 4870 se nachází výpis z obchodního rejstříku společnosti XXXX s. r.

22/2018

o., z něhož vyplývá, že jednatelem společnosti byl od 16. 2. 2010 svědek F.. Z výsledků domovní prohlídky na č. l. 3207 vyplývá, že razítko XXXX bylo nalezeno u obžalovaného L.. Byla předložena informace správce daně XXXX (č. l. 4547-4573), který podal přiznání za I. a II. čtvrtletí roku 2012, přičemž k II. čtvrtletí 2012 byl zahájen postup k odstranění pochybností, kdy došlo k vyměření daně, neboť správce daně neuznal nárok na odpočet daně z přijatých plnění od XXXX XXXX a neprokázal ani, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění XXXX s. r. o. Z vyjádření finančního úřadu k přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti XXXX (č. l. 4574-4608) předloženého obžalovaným O. vyplývá, že řádně podaná přiznání za zdaňovací období roku 2010 a 2011 jsou odlišná oproti kopiím, které byly předloženy, neboť se liší v datu na podacím razítku a v uvedených údajích. Na č. l. 522 byla předložena smlouva o nájmu pozemku č. 35/4 v katastrálním území XXXX ze dne 26. 2. 2012, kterou uzavřela svědkyně H. se společností XXXX. Na č. l. 151 je ukončení nájmu pozemku dohodou ze dne 15. 5. 2012, s termínem zániku nájmu do 15. 4. 2012. Na č. l. 2987–2990 bylo předloženo šetření k předmětnému pozemku. Na č. l. 592 byla předložena smlouva o zajištění dodávek mezi společnostmi XXXX s. r. o. zastoupené M. Z. jako odběratelem a společností XXXX s. r. o. zastoupené J. D. jako dodavatelem datovaná 20. 7. 2012. Zní na odběr 2 000 kg fotokatalytického nátěru s podmínkou, pokud odběratel (XXXX) vstoupí do smluvního vztahu s generálním dodavatelem díla „Rekonstrukce objektu Národního divadla“ a současně získá certifikáty od Ministerstva kultury a MPÚ Praha. Na č. l. 68 – 71 se nacházejí listiny předložené XXXX ve vztahu k nákupu předmětného nátěru. Jedná se o listiny popisující vlastnosti a účinnost předmětného nátěru, stavební technické osvědčení vydané Technickým a zkušebním ústavem stavebním Praha (č. l. 71-73), Certifikát č. l. 74, Zpráva o dohledu č. l. 75, vše vystaveno pro společnost XXXXX s. r. o. Potvrzení pravosti od Technického a zkušebního ústavu stavebního Praha, s. p. se nachází na č. l. 90 – 91. Tyto listiny byly skutečně předmětným ústavem vystaveny pro společnost XXXXX s. r. o. Z vyjádření společnosti XXXXX s. r. o. (č. l. 93) vyplývá, že uvedený nátěr vyrábí pod označením FN (pozn. nikoli NS), objem roční výroby a vyskladněných balení 1 litr činí cca 2 000 kusů. O žádných dodávkách se společnostmi XXXX XXXX, XXXX a XXXX tato společnost nejednala. Uzavřela smlouvu o licenci se společností XXXX a. s. na období od 14. 5. 2010 do roku 2012. Listiny ke spolupráci se nachází na č. l. 93-96. Cena za 1 litr činila s DPH pro maloobchod maximálně částku 1 589 Kč, v případě velkoobchodu činila při odběru 5 000 litrů částku 595 Kč / litr bez DPH (ceník č. l. 96). Podle vyjádření společnosti XXXX a. s. (č. l. 101-103) vyráběla firma předmětný nátěr ve verzi FN1 a FN2 v období od 28. 7. 2010 do 22. 11. 2011. Nátěry distribuovala v období od 4. 8. 2010 do 29. 1. 2012. Doložila i celkový objem prodeje, cena FN2 byla stanovena na 1 250 Kč. V rámci kampaně na uvedení výrobku na trh byla oslovena společnost XXXX XXXX, XXXX a XXXX, obchodní spolupráce s nimi však není v evidenci. Na č. l. 104-115 se nachází mimo jiné seznam prodejů předmětného nátěru včetně počtu kusů. Další vyjádření firmy XXXX a. s. se nachází na č. l. 4364-4371, je zde uveden i prodej konkrétního typu a ceny dle jednotlivých odběratelů. Na č. l. 124-138 se nacházejí listiny dodané Finančním úřadem pro Hlavní město Praha ve vztahu k přeprodávání fotokatalytického nátěru, na č. l. 184-192 jsou listiny vztahující se k prodeji fotokatalytického nátěru společností XXXX společností XXXX XXXX s. r. o. Konečná částka k úhradě činí 25 646 625 Kč. Přílohou je kupní smlouva ze dne 25. 5. 2012, jedná se o 10 000 balení nátěru. Ze zprávy o daňové kontrole XXXX za červen 2012 (č. l. 11-22) a červenec 2012 (č. l. 23-29), platební výměr červen (č. l. 32-33), přiznání k DPH XXXX ze dne 24. 7. 2012 (č. l. 34) a přiznání k DPH za červenec 2012 včetně souhrnného hlášení (č. l. 36-37) vyplývá uplatnění osvobození od DPH z důvodu dodání zboží do Rumunska ve výši 25 646 625 Kč. Na č. l. 57-64 se nacházejí doklady k dané obchodní transakci, na č. l. 170-171 se nacházejí podklady k DPH za měsíc červen 2012, z nichž vyplývá uplatnění nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění na základě dvou faktur s nárokem na odpočty ve výši 2 509 920 Kč a 2 470 080 Kč. Prodej nátěru společností XXXX společností XXXX XXXX vyplývá z č. l. 797-805, kde se nacházejí listiny k dodávce uvedeného nátěru do Rumunska. Konkrétně poptávka XXXX XXXX ze dne 23. 2. 2012, nabídka XXXX bez uvedení ceny s termínem dodání od 30. 5. 2012 do 31. 7. 2012, objednávka z 28. 3. 2012 na 10 000 kg s jednotkovou cenou 101,25 EUR s termínem

22/2018

dodání do 3. 8. 2018, kupní smlouva ze dne 25. 5. 2012 podepsaná za XXXX obžalovaným L. a za XXXX XXXX osobou V. V.-G.. Dále faktura, výdejka, dodací list a CMR list přepravce XXXX s. r. o. Přeprava měla proběhnout z Nové Včelnice do Bukurešti. Podle faktury mělo být placeno převodem na účet. Razítko společnosti XXXX XXXX bylo taktéž zajištěno v rámci domovní prohlídky u obžalovaného L. (viz Seznam na č. l. 3207). Na č. l. 4873 se nachází výpis z obchodního rejstříku, podle něž byl jednatelem společnosti XXXX s. r. o. svědek P. V.. Na č. l. 155-169 byly předloženy listiny vztahující se k přepravě zboží do Rumunska. Cena přepravy činila 54 000 Kč s daní na vrub společnosti XXXX. Na č. l. 754-772 se nachází účetní deník XXXX s. r. o. a kniha vydaných faktur včetně faktury pro XXXX č. 10812 na přepravu do Rumunska. Z lustrace v mýtném systému (č. l. 3017-3027) vyplývá, že vozidlo společnosti XXXX RZ 3M5 8714 bylo zachyceno na pohybu na území České republiky i Slovenské republiky po trase odpovídající cestě do Rumunska, a to v době od 20. 8. 2012 do 22. 8. 2012. Výsledky právní pomoci za účelem ověření dodávky zboží do Rumunska se nachází na č. l. 815 – 961. Na č. l. 949-959 se nachází výpis z obchodního rejstříku společnosti XXXX XXXX. Ta byla založena 7. 12. 2009 a z obchodního rejstříku vyškrtnuta dne 15. 10. 2013. V.-G. V. se stal jednatelem dne 22. 12. 2011. Z přehledu zaměstnanců společnosti XXXX XXXX (č. l. 839, 931) vyplývá, že v době kontraktu se společností XXXX neměla žádné zaměstnance. Podle zprávy Ministerstva veřejných financí (č. l. 933) společnost v období od 1. 2. 2012 do 30. 8. 2012 nepodala hlášení týkající se DPH ani hlášení týkající se obchodování v rámci EU. Plátcem DPH byla společnost od 1. 2. 2013 a od 15. 10. 2015 je v likvidaci. Na č. l. 936-943 se nacházejí listiny k šetření předmětné dodávky rumunským státním zastupitelstvím, na č. l. 946-947 výsledky šetření finanční správy. Postoupení pohledávky za společností XXXX z titulu dvou nezaplacených faktur č. 201 2010 ze dne 8. 6. 2012 se splatností 22. 8. 2012 na částku 15 052 520 Kč a faktury č. 201 2011 ze dne 28. 6. 2012 se splatností 28. 8. 2012 na částku 14 820 480 Kč v celkové výši 29 880 000 vyplývá z č. l. 590. Smlouva je datována dnem 3. 5. 2013, je opatřena razítkem „XXXX 2“, podpis se zdá být podpisem svědka F.. Dále je opatřena razítkem XXXX Na č. l. 591 se nachází smlouva o převzetí dluhu datovaná 2. 5. 2013, kterou společnost XXXX přebírá dluh společnosti XXXX s. r. o. vůči společnosti XXXX XXXX z titulu nezaplacených faktur č. 117/2012 ze dne 7. 6. 2012 splatné ke dni 7. 9. 2012 na částku 14 605 920 Kč a z faktury č. 122/2012 ze dne 27. 6. 2012 splatné ke dni 27. 9. 2012 na částku 14 374 080 Kč. Celková výše dluhu činí 28 980 000 Kč. Z výpisu z obchodního rejstříku na č. l. 4878-4880 vyplývá, že jednatelem společnosti XXXX byl J. F.. Na č. l. 547 byla předložena listiny „Potvrzení existence závazku z obchodního případu – INVENTARIZACE“ podepsaná obžalovaným L. ze dne 20. 11. 2012, kde je potvrzen dluh XXXX ve výši 29 880 000 Kč – částka 100 000 EUR uhrazená dne 1. 6. 2013. Na č. l. 548-551 se nachází notářský zápis ze dne 11. 8. 2014, kterým byl jmenován do funkce jednatele společnosti XXXX J. B.. Z „Potvrzení existence závazku“ vyplývá, že V. L. jako statutární zástupce firmy XXXX potvrzuje realizaci obchodního případu mezi XXXX a XXXX na základě kupní smlouvy ze dne 11. 5. 2012, potvrzuje vystavení dvou faktur firmou XXXX na celkovou částku 29 880 000 Kč. Listina je sepsána v Nové Včelnici dne 20. 11. 2013 a podepsána obžalovaným L. včetně razítka XXXX. Na č. l. 731-740 byly předloženy listiny, které pocházely od R. S. v podobě návrhu změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku společnosti XXXX Na č. l. 4447-4515 je sdělení správce daně společnosti XXXX o tom, že byla v daném období ve ztrátě. V rámci řízení před soudem byl spisový materiál doplněn o následující listinné důkazy. Jedná se zejména o četná vyjádření obžalovaného O. k podané obžalobě (č. l. 5240, 5319, 5493). Dále se jedná o listiny vztahující se k fotokatalytickým nátěrům (č. l. 5338 a násl.), listiny vztahující se k údajným obchodům mezi XXXX a XXXX (č. l. 5391 a násl.), výsledky pátrání po osobách K. O. a T. G. (č. l. 5477), listiny k údajným obchodům mezi XXXX a XXXX (č. l. 5530 a násl.), mezi XXXX a XXXX s. r. o. (č. l. 5534 a násl.), listiny k údajným obchodům s XXXX, s XXXXX XXXXX s. r. o., s XXXX, s XXXX, XXXX, XXXX, XXXX spol. s r. o., XXXXae s. r. o. (č. l. 5538 – 5594). Dále byl předložen rozsudek Krajského soud v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2019 č. j. 3 T 12/2015-9306 (č. l. 5404 – 5434), kterým byli obžalovaný L. a právnická osoba XXXX, s. r. o. uznáni vinnými zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné

22/2018

povinné platby podle § 204 odst. 1, odst. 2 písm. a) odst. 3 tr. zákoníku a zločinem účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea první trestního zákoníku (příčemž obžalovanému L. byl mimo jiné uložen nepodmíněný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 roků, obžalovaná XXXX byla odsouzena k trestu zrušení právnické osoby. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 85/2020 ze dne 11. 12. 2020 (č. l. 5680 – 5695) vyplývá, že k odvolání obžalovaného L. byl citovaný rozsudek zrušen ve výroku o trestu a obžalovanému byl trest odnětí svobody zmírněn na úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 roků a dále mu byl uložen trest propadnutí věci a trest propadnutí náhradní hodnoty. Trestná činnost, pro kterou byl obžalovaný V. L. odsouzen, ve stručnosti spočívala ve výrobě falešných dokumentů, které deklarovaly nižší kupní cenu zboží dováženého ze zahraničí, než která byla ve skutečnosti zaplacená, za pomoci kterých bylo následně podvodně kráceno clo, antidumpingové clo a daň z přidané hodnoty. Obžalovaný L. byl řídicím článkem organizované zločinecké skupiny, přičemž trestná činnost byla páchána prostřednictvím společnosti XXXX s. r. o. Dále bylo předloženo usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 110/2019 (č. l. 5714), kterým byla zamítnuta stížnost Krajského státního zástupce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. 10. 2019 č. j. 62 T 6/2019-2213, kterým bylo dle § 188 odst. 2 trestního řádu z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastaveno trestní stíhání obžalovaného L. pro zločin zkrácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016. Dále usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 50 T 5/2017-3957, kterým bylo zastaveno trestní stíhání obžalovaného L. a společnosti XXXX, s. r. o. z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu, a to pro zločin zkrácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 204 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. V neposlední řadě byly předloženy osobní výkazy všech obžalovaných a usnesení tohoto soudu o zastavení trestního stíhání právnické osoby XXXX s. r. o.

76. Na základě **důkazů**, jež jsou vyjmenovány výše a jejich **vyhodnocení** jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou prezentována ve výrokové části tohoto rozsudku.
77. Obhajoba **obžalovaného L.** spočívá v tvrzení, že pokud bylo vůbec prokázáno, že k nějakému krácení daně došlo, chybí prokázání subjektivní stránky jeho jednání. Je zpochybňována i její nedbalostní forma, natož pak úmysl. Pokud se týká obchodů společnosti B., obžalovaný zajišťoval nějakou dopravu či dovoz zboží z celní ciziny a nemá to žádnou souvislost s následným prodejem zboží v rámci členských zemí EU. Nebylo prokázáno, že zboží bylo prodáno v České republice, stejně tak nebylo prokázáno, že bylo zboží vyvezeno do zahraničí, což neznamená, že bylo ponecháno v České republice. Ve vztahu k obchodním případům společnosti XXXX, obžalovaný prokázal, že zboží řádně nakoupil a proclil v cizině a následně prodal do jiného členského státu EU. Daňové kontroly DPH prováděné každé čtvrtletí nezjistily pochybení, neboť tzv. kontrolní hlášení se eviduje právě proto, aby se zjistilo, zda příjemce zboží v jiném členském státu EU zboží daňově zaeviduje. Pokud tak protistrana neučinila, mělo daňovým orgánům svitnout „červené světélko“. To se však nestalo, neboť daňové kontroly proběhly v pořádku. Obžalovaný nevěděl, že slovenští partneři jsou nespolehliví a zboží nepřiznají. Pokud sami v tomto směru porušovali slovenské zákony, je logické, že obchodování s obžalovaným popřeli. Poukazuje na výpověď manželů S., kteří obchodování s XXXX potvrdili. Obhajoba obžalovaného k bodu I. a II.a) je však bezpečně vyvrácena výpověďmi zástupců všech slovenských společností, kterým mělo být podle daňových dokladů uplatněných obžalovaným v rámci daňového řízení dodáno zboží. Ti v podstatě shodně potvrdili, že žádné obchody s obžalovaným L., firmou XXXX ani s firmou B. neuskutečnili. Je nutno zdůraznit, že většina subjektů, jejichž jménem svědci vypovídali, s obuví a textilem vůbec neobchoduje. Zástupci těchto firem navíc ve valné většině zcela kategoricky popřeli, že by razítka na listinách, které předložil obžalovaný L., patřila jejich firmám a podpisy jim osobně. Soud má za prokázané, že zboží bylo společností A. a B. zakoupeno v Číně a dopraveno lodí do

22/2018

Hamburku. Zboží bylo následně z Hamburku přepraveno do České republiky. Potud se soud shoduje s tvrzeními obžalovaného. Následná přeprava do zahraničí byla údajně v dispozici odběratelů. Pro zboží do České republiky údajně jezdila auta jednotlivých odběratelů a za zboží bylo placeno v hotovosti na území České republiky. I pokud by se takový nestandardní postup zakládal na pravdě, obžalovaní se takto zbavili možnosti se zbožím nakládat, nemohli ovlivnit, zda bude skutečně vyvezeno na Slovensko ani si ověřit, zda se tak skutečně stalo. Tuto skutečnost však deklarovali správci daně. Je současně prokázáno, že příjemcům, kteří byli uvedeni v rámci daňových řízení (a následně ve výroku tohoto rozsudku), zboží nikdy dodáno nebylo. Soud nevidí důvodu, proč by společnosti, které zcela objektivně obchodovaly s jiným zbožím (jak vyplývá z výpisů z obchodních rejstříků Slovenské republiky), kupovaly od obžalovaných textil, následně se z pohledu zákonů Slovenské republiky dopouštěly daňové trestné činnosti a v rámci trestního řízení v pozici svědků trestného činu křivá výpověď. Většina svědků přitom vypovídala zcela přesvědčivě a ve shodě s tím, co uvedli v rámci přípravného řízení. Soud proto neshledal žádného důvodu, proč jejich výpovědím neuvěřit. U některých svědků bylo navíc prokázáno, že ve společnostech, které byly uvedeny jako odběratelé zboží, figurovali jako tzv. „bílí koně“. Celou věc je nutno posuzovat i v kontextu jiné trestné činnosti obžalovaného L., které se dopustil v časově souvisejícím období (věc Krajského soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 3T 12/2015). Tato trestná činnost spočívala mj. v krácení cla za pomoci fiktivních faktur a listin prokazujících dovoz ze zahraničí. Podle výsledků trestního řízení falešné listiny vyráběl sám obžalovaný L. a spoluobžalovaný R. T.. V rámci domovní prohlídky byla u obžalovaného nalezena i razítka některých údajných odběratelů zboží z území Slovenské republiky. Konkrétně se jednalo o razítko společnosti XXXX, s. r. o. Dále byly u obžalovaného nalezeny doklady vystavené společností XXXX ve prospěch XXXX s. r. o., ačkoliv obžalovaný ani v jedné z těchto společností nefiguroval. Bez povšimnutí nelze ponechat ani skutečnost, že většina společností, s nimiž mělo být údajně v této věci obchodováno, figuruje i v trestní věci Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 14/2014, kde jsou sice stíhány jiné osoby, nicméně jedná se o zcela identickou trestnou činnost. Byť v nyní projednávané věci není zcela zřejmé, jak bylo se zbožím dovezeným do České republiky naloženo, pokud obžalovaní zboží prodali tzv. „na auto“, zbavili se tím možnosti s tímto zbožím nakládat jako s vlastním a ztratili tak možnost ovlivnění, resp. naplnění jimi převzatého zásadního závazku (resp. v daňových přiznáních deklarovanému tvrzení), že zboží bude (resp. bylo) vyvezeno do členského státu EU. Tyto závěry je nutno dát do souvislosti s tím, že deklarovaným konkrétním příjemcům v zahraničí zboží nikdy dodáno nebylo. To plyne z šetření, jež byla k jednotlivým odběratelům provedena na území Slovenské republiky a výčtu důkazů, které pro tyto závěry soudu svědčí. Pokud obhajoba spočívá v tom, že zboží bylo v České republice naloženo na automobily odběratelů a do zahraničí bylo vyvezeno, označuje soud tuto obhajobu za nevěrohodnou. Ani jeden z obžalovaných nedokázal uvést bližší detaily k místům údajného překládání zboží z vozidel A. na vozidla odběratelů. Nebyli schopni uvést ani jména řidičů A., kteří by museli logicky poskytovat u takových překládek součinnost. Je navíc těžko představitelné, že překládání uvedených objemů zboží, které bylo z Číny importováno v lodních kontejnerech, by probíhalo bez mechanizace. Tou však většinou disponují sklady, nikoli samotná nákladní auta. Obžalovaný L. (i obžalovaný A.) navíc údajný prodej zboží na Slovensko deklarovali zjevně nepravdivými listinami. Je zřejmé, že ve Slovenské republice ani v tuzemsku daň z přidané hodnoty odvedena nebyla. Do oběhu se tak dostalo nezdaněné zboží ideální k prodeji s velkým ziskem, neboť DPH nebylo promítnuto do prodejní ceny. Je tedy nerozhodné, zda takové zboží bylo nakonec opravdu prodáno na Slovensku či jinde v EU. Podstatou trestní odpovědnosti obžalovaných je to, že zboží bylo nezdaněné. Skutečnost, že údajní odběratelé zboží platili v hotovosti v brněnském sídle firmy, považuje soud taktéž za nevěrohodnou. Obžalovaní netvrdí, že k překládání zboží docházelo v Brně a platba v hotovosti na místě odlišném od místa převzetí zboží se jeví být krajně nepraktickou a nepravděpodobnou. K údajným platbám v hotovosti soud podotýká, že v době údajných obchodů se zcela běžně platilo bankovním převodem a hotovostní platby byly raritní. Hotovostní platby jsou navíc hůře dohledatelné, lze se na ně tedy v rámci vyšetřování podobné

22/2018

trestné činnosti lépe odvolávat.. Firma XXXX s. r. o. ani firma B. neměly žádné sklady. Vozidla firmy XXXX se pohybovala výlučně po trase Česká republika – Německo, což logicky souviselo s přepravou zboží z hamburského přístavu do České republiky. Pokud obžalovaný L. v bodu II.a) jednal jako jediný majitel a statutární zástupce společnosti XXXX, kterému byla známa podstata fiktivního vývozu zboží do Slovenské republiky, poskytl svojí účetní příslušné fiktivní daňové doklady a následně jménem společnosti XXXX podal jednotlivá nepravdivá daňová přiznání k DPH a souhrnná hlášení s uvedenými nepravdivými zahraničními odběrateli, počty plnění a celkovou částkou, za jakou bylo zboží bez DPH dle fiktivních faktur prodáno, je nutno bezpečně dospět k závěru o jeho trestní odpovědnosti. S ohledem na jinou trestnou činnost, které se obžalovaný prokazatelně dopustil, resp. další trestní věc, kde vypovídal jako svědek (Krajský soud v Hradci Králové sp. zn. 4 T 14/2014, kde se fiktivní odběratelé zboží na Slovensku částečně kryjí s fiktivními odběrateli v této trestní věci a zboží prokazatelně končilo v České republice), se lze důvodně domnívat, že zboží i v této trestní věci neopustilo hranice České republiky a bylo dodáno nezjištěnými odběratelům obžalovaného L.. Trestní odpovědnost obžalovaného L. soud dovozuje i z výpovědi svědka K., syna svědkyně Z.. Ten rámcově zmínil, že obžalovaný jeho matce dohazoval „kšefty“ a že jeho máma někam vozila „papíry“. Sám svědek byl jednatelem společnosti před obžalovaným A.. Podle výpovědi svědkyně Z. obžalovaný L. zařídil a zorganizoval vše v souvislosti se založením B., kde si chtěl ponechat její velkoobchodní část. Její syn K. mu pro ten účel udělil i plné moci. Po těžkém úrazu syna převzal velkoobchodní část XXXX obžalovaný A., který začal pomáhat obžalovanému L. i s velkoobchodem. Oba obžalované spolu svědkyně i seznámila. V kontextu páčání trestné činnosti obžalovaného L. v rámci bodu II.a) výroku tohoto rozsudku lze dospět ke spolehlivému závěru, že obžalovaný L. si za účelem páčání trestné činnosti „pořídil“ i společnost B., kdy předmětnou společnost fakticky řídil a trestnou činnost organizoval. Obžalovaný L. má prokazatelné zkušenosti s obstaráváním či výrobou falešných listin sloužících k páčání tohoto typu trestné činnosti, dlouhodobě se pohyboval v oblasti dovozu uvedeného zboží z Číny do Evropy a jeho další distribuci. Ve vztahu k bodu II.a), kde soud dovodil výlučnou odpovědnost obžalovaného L., vycházel při hodnocení skutkové situace nejen z výpovědi svědků (zástupců slovenských společností, s nimiž mělo být obchodováno), ale taktéž z výpovědi svědkyně L., která popsala způsob, kterým byly shromažďovány podklady pro jednotlivá daňová přiznání a souhrnná hlášení.

78. Z trestné činnosti pod bodem I. a II.a) jsou obžalovaní L. a A. navíc usvědčováni výpověďmi svědků ze Slovenské republiky (L., K., C., H.h, J., S., F., B., K., B., C., G., B., B., B., I. B., M., O., J.). Co se týče výpovědi svědků manželů S., soud konstatuje, že společnost XXXX jednak nefiguruje ve výrokové části tohoto rozsudku a s firmou XXXX připustila spolupráci pouze v oblasti stavebního materiálu. Stejně tak společnost XXXX, za kterou vypovídal svědek N. H., není předmětem této trestní věci. Za společnost XXXX, které mělo být dodáno zboží společnosti B. s. r. o. podle seznamu zboží ze dne 1. 12. 2010, který sepsala společnost XXXXX a je opatřený razítkem společnosti XXXXX, kdy tato listina byla v daňovém řízení předložena společností B. s. r. o., svědek Ing. Š. spolupráci popřel. Navíc razítko společnosti XXXX bylo nalezeno v rámci domovní prohlídky v domě obžalovaného L.. I výsledek předmětné domovní prohlídky tudíž prokazuje spojení obžalovaného L. s daňovou trestnou činností společnosti B., s. r. o.
79. **Obžalovaný M. A.** se hájí tím, že se trestné činnosti nemohl dopustit, neboť mu o ní nebylo nic známo a oblastí velkoobchodu se v rámci společnosti B. nezabýval. Hájí se tím, že jednatelem byl fakticky jen ve vztahu k maloobchodnímu prodeji a pokud jezdil s fakturami do Brna k účetní firmě, ve dvou až třech případech převzal finanční hotovost od obžalovaného L., kterou hned vložil na účet firmy a několikrát evidoval nákupy kontejnerů do počítačového systému, nelze z toho dovodit jeho trestní odpovědnost. Současně tvrdí, že velkoobchodní činnost v rámci B. prováděla svědkyně Z. ve spolupráci s obžalovaným L.. Pokud podepisoval daňová přiznání, tato nekontroloval. Obhajoba obžalovaného se jeví být nepřesvědčivou z následujících důvodů. Sám obžalovaný A. před tím, než vstoupil do společnosti B., měl zkušenosti s maloobchodem, s čímž

22/2018

logicky souvisí i daňové záležitosti. Sám uvedl, že jeho podmínkou vstupu do společnosti B. bylo pokračování v maloobchodním prodeji. Jako jednatelem společnosti B. mu tedy byly známy okolnosti, za kterých je možno po státu požadovat osvobození zboží od DPH, nelze jej tedy z tohoto důvodu považovat za klasického „bílého koně“, tedy osobou zpravidla závislou na alkoholu a bez domova, která za drobnou úplatu pouze podepisuje nastrčené listiny. Obžalovaný podepisoval za společnost B. listiny, které deklarovaly vývozy poměrně velkých objemů zboží různým odběratelům na Slovensko, aniž by měl jistotu, že toto zboží skutečně existuje a předmětné obchody probíhají. I pokud by mu soud uvěřil, že reálnost deklarovaných obchodů nikterak neověřoval, musel si být vědom konsekvencí plynoucích z podepisování příslušných listin, kterými společnost B., s. r. o. uplatňovala vysoké položky k osvobození od DPH. Pokud obžalovaný poukazuje na roli svědkyně Z. v páčání trestné činnosti, její případná trestní spoluodpovědnost nemůže mít vliv na závěry soudu ohledně trestní odpovědnosti samotného obžalovaného A.. Trestní odpovědnost svědkyně není předmětem tohoto trestního řízení, nicméně její výpověď v kombinaci s tím, jak nevěrohodně obžalovaný A. popisuje svoji roli ve společnosti B., tohoto obžalovaného bezpečně usvědčuje. I z výpovědi svědkyně L. vyplývá, že za společnost B. výlučně jednal obžalovaný A.. Je dokonce usvědčován i obžalovaným L., jehož výpověď je však nutno hodnotit současně v tom směru, že se od trestné činnosti společnosti B. snaží distancovat. Pokud byl obžalovaný podle svého vyjádření zcela lhostejný k činnosti firmy B. v oblasti velkoobchodu, lze jeho postoj považovat za srozumění s tím, že firmu ovládají jiné osoby a mohou jménem obžalovaného A. provádět i protiprávní činnost. Nicméně je nutno opětovně zdůraznit, že daňová trestná činnost ze strany jiných osob by nebyla možná bez aktivní součinnosti obžalovaného, který ani nerozporuje, že uplatňoval po státu v případech vymezených obžalobou nárok na osvobození zboží od DPH. Není přitom nutné, aby byl obeznámen detailně s podstatou trestné činnosti zbývajících aktérů, neboť dle judikatury (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2008, sp. zn. 7 Tdo 1396/2008), i rámcová představa, co se s „neřízenou“ firmou bude dít, postačí k vyvození trestní odpovědnosti. Obžalovaný přitom věděl, že společnost B. nemá finanční prostředky na úhradu velkých objemů zboží, které se prokazatelně vozily z ciziny, ani nedisponovala žádnými sklady. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že se vůbec nezajímal o obchody, které firma B. vykazovala v daňových přiznáních a nárokovala odpočet DPH v řádu desítek milionů korun. Oba dva obžalovaní se z trestné činnosti pod bodem I. usvědčují vzájemně, kdy vypovídají proti sobě evidentně s cílem zbavit se vlastní trestní odpovědnosti. Nicméně i svědkyně Z. popsala roli spoluobžalovaného L. jako mnohem aktivnější, než jakou on sám prezentuje. Podle obžalovaného A. dokonce od odběratelů obžalovaný L. přebíral finanční hotovost. V tomto směru lze uzavřít, že motivace jednotlivých aktérů svalovat vinu jeden na druhého je zřejmá a pochopitelná, nicméně po vyhodnocení všech důkazů má soud za prokázané bez důvodných pochybností o stavu věci, že deklarované vývozy zboží popsané v bodě I. a II.a) vůbec neproběhly, doklady, které byly uplatněny v rámci daňových řízení, byly falešné a tudíž nárok na osvobození deklarovaného zboží od DPH společností B. a XXXX nikdy nemohl vzniknout. Jako nejpravděpodobnější se soudu jeví varianta, že zboží (stejně jako v rámci jiné trestní věci, kde obžalovaný L. figuruje toliko v pozici svědka) vůbec neopustilo území České republiky. Pokud ano, nedošlo v jiné zemi k jeho řádnému zdanění a trestní odpovědnost obžalovaných je i za této varianty dána v plném rozsahu. Skutečnost, že se na trestné činnosti společnosti B. aktivně podílel obžalovaný L., který nebyl pouhým dodavatelem přepravy a celních služeb (jak sám tvrdí), ostatně dosvědčuje i skutečnost, že fiktivními odběrateli zboží firmy B. ve Slovenské republice byly stejné firmy, jako v bodě II.a), kde tyto fiktivní obchody provozoval obžalovaný L. sám prostřednictvím společnosti XXXX.

80. Co se týče **bodu II.b)** pro zpřehlednění situace je nutno zdůraznit několik základních skutečností. Společnost XXXXX s.r.o., měla běžný objem roční výroby zhruba 2000 balení předmětného laku (2000 litrů). O dodávkách se společnostmi XXXX XXXX, XXXX a XXXX nikdy nejednala. Firma XXXX a. s. předmětný nátěr vyráběla v licenci v období od 14. 5. 2010 do roku 2012. Podle dodané

22/2018

tabulky s přehledem prodeje fotokatalytických nátěrů v letech 2010 – 2012 společnost XXXX a. s. prodala celkem 3505 litrů tohoto materiálu. Mezi odběrateli nefiguruje žádná ze společností fakturačního řetězce v této trestní věci. Kromě toho, že zmíněné společnosti označovaly fotokatalytický nátěr kódem FN1, FN2 a FN3 (ve fakturách a dalších listinách použitých v rámci trestné činnosti je tento materiál označován jako NS2), je zřejmé, že ani součet produkce obou společností nedosahoval množství materiálu, se kterým se mělo obchodovat. Konečný údajný příjemce v Rumunsku deklarovaný v rámci daňového řízení není funkční společností, ale skořápkou evidovanou na bezdomovce jménem V. G.-V.. Jinými slovy - materiál, se kterým mělo být obchodováno, se v takovém množství na území České republiky vůbec nevyskytoval, nemohl pocházet z deklarovaných zdrojů (XXXX s. r. o. a XXXX a. s.) a nebyl dodán deklarovanému odběrateli v jiné zemi EU. Za situace, kdy jsou takto bezpečně identifikovány „vstupní“ a „výstupní“ parA.try celé obchodní transakce, je celé množství listin prokazujících údajné obchodování s předmětným materiálem nutno považovat za balast účelově vytvořených dokumentů s konečným cílem neoprávněně požadovat od státu vyplacení nadměrného odpočtu DPH. Pro tento závěr soudu svědčí i jednotlivé dokumenty, kterými bylo prokazováno údajné obchodování a přeprodávání deklarovaného materiálu. Nutno zmínit smlouvu mezi společností XXXX a společností XXXX ze dne 22. 6. 2012, na zboží v objemu 10 000 kg a kupní cenu 24 150 000 Kč, kde na faktuře není uvedeno číslo účtu, na které má být placeno, smlouvu mezi XXXX a společností XXXX ze dne 11. 5. 2012, kterou se stejné zboží prodává společnosti A. za 24 900 000 Kč, obsahově stejnou smlouvu ze dne 22. 6. 2012 mezi XXXX a XXXX na stejné zboží s daní za částku 29 880 000 Kč. Soud podotýká, že ani jedna z kupujících společností za zboží nezaplatila. Dne 3. 5. 2013 postupuje společnost XXXX na společnost XXXX pohledávku za společností XXXX z titulu nezaplaceného nákupu předmětného nátěru, smlouvou ze dne 2. 5. 2013 přebírá společnost XXXX dluh XXXX vůči společnosti XXXX, který vznikl společnosti XXXX z titulu první jmenovaného obchodu ze dne 22. 6. 2012. Dluh je vyčíslen na částku 28 980 000 Kč. Na tomto místě je nutno upozornit, že cena v rámci prvního přeprdeje mezi XXXX a XXXX se od ceny, za kterou materiál údajně nabyla společnost XXXX, liší poměrně nepatrně, kdy na marži v rámci reálného obchodu je nutno očekávat nárůst ceny minimálně o 8 %. Kromě toho je nutné povšimnout si dramatického rozdílu v cenách, za které je podobný materiál v daném období skutečně prodáván jeho výrobcí a který je v rámci fakturačního řetězce zhruba čtyřnásobně vyšší. Skutečnost, že nákladní vozidlo svědka V. bylo skutečně zaznamenáno na trase Česká republika – Rumunsko, nemůže být důkazem takové povahy, který by dokázal zvrátit shora naznačené základní předpoklady, z nichž soud vycházel. Je nutno podotknout, že ve věci nebyly předloženy výsledky žádné oficiální kontroly provedené celními úřady ohledně materiálu, který svědek V. vezl. Skutečnost, že za dopravu mělo být údajně svědkovi placeno „z ruky do ruky“ v částce 54 000 Kč, taktéž znemožňuje objektivizovat tuto platbu a ověřit, zda skutečně proběhla. Naprosto standardním a všeobecně rozšířeným způsobem placení v obchodním styku je přitom placení převodem na účet. Není úkolem tohoto trestního řízení za dané důkazní situace zkoumat, co skutečně vozidlo svědka V. zachycené na dané trase do Rumunska vezlo, neboť by tím zcela zbytečně docházelo k zastírání podstaty celé věci, tedy prokázané neexistence daného materiálu v deklarovaném množství, skutečnosti, že v účetnictví daných výrobců a distributorů materiálu nefiguruje ani jedna z fakturačních společností a že zahraniční odběratel deklarovaný v daňovém řízení zboží nepřevzal. Co se týká svědků, kteří se snažili vysvětlit svou účast v daných fakturačních machinacích a fiktivních právních úkonech s nimi souvisejících, jedná se o osoby veskrze nevěrohodné, které se evidentně snažily především chránit před hrozícím trestním stíháním. Svědek F. údajně společnost XXXX vůbec neovládal a podle něj tak činil svědek J.. Svědci H. a D. vypovídají k údajnému pronájmu pozemku na základě požadavku svědka J., na kterém nakonec nebylo nic uskladněno a smlouva byla zrušena. Svědek B. popisoval schůzku, kde svědek J. s obžalovaným O. plánoval získat zakázku pro opravu Národního muzea s tím, že kontakt na výrobce měl mít obžalovaný O., který podle všeho přišel s uvedeným nápadem. Svědek Z., jehož firma XXXX s. r. o. měla nátěr provádět, podle své výpovědi zcela nepochopitelně podepsal

22/2018

„exkluzivní smlouvu“ za podmínek, které nedokáže logicky vysvětlit. Uvedenou smlouvu údajně ještě téhož dne obratem zrušil, aniž by k tomu existoval písemný záznam. Svědek pro provedení prací, k nimž se zavázal, neměl příslušné atesty, technologie, ani zaměstnance. Z uvedených svědeckých výpovědí se nepodává žádná souvislost mezi projednávaným fakturačním řetězcem a údajným vývozem nátěru obžalovaným L. a jeho firmou do Rumunska. Fotokatalytický nátěr měl být do Rumunska dodán buď v období od 30. 5. 2012 do 31. 7. 2012, nebo do 3. 8. 2012 dle kupní smlouvy ze dne 25. 5. 2012. Ze smlouvy mezi XXXX s. r. o. svědka Z. a společností XXXX, ze dne 20. 7. 2012 vyplývá odběr 2000 kg tohoto nátěru. Jedná se o zmiňovanou „exkluzivní smlouvu“. Z důkazů, které mají prokázat přípravy na obchod s daným materiálem v rámci opravy Národního divadla, nevyplývá žádná souvislost s obžalovaným L., ani s firmami, které figurují v rámci daňového řízení. Tyto důkazy je tedy možno uzavřít i v tom smyslu, že skutečně existovalo určité (podstatně menší) množství fotokatalytického nátěru, se kterým v reálu hodlal obžalovaný O. obchodovat se zapojením zmiňovaných svědků. Z tohoto plánu ostatně mohly pocházet i četné listinné materiály vztahující se k předmětnému laku v podobě nejrůznějších atestů, technických listů apod., které byly následně použity i v rámci daňové trestné činnosti. Všichni svědci v pozici jednatele společností zapojených v předmětném řetězci popírají, že by s předmětným nátěrem kdy obchodovali, předmětné zboží viděli a na jeho nákup měli finanční prostředky (svědci N., F., J., V.). Jak vyplývá z šetření, i první článek řetězce – společnost XXXX XXXX je evidována na tzv. „bílého koně“ (svědkyně N.). Toliko obžalovaný L., který předmětné fiktivní listiny uplatnil v rámci daňového řízení, údajný obchod popisuje. Kromě toho, že údajní obchodní partneri v rámci zmiňovaného řetězce si vzájemně za zboží nezaplátili, nebyly tyto pohledávky ani vymáhány a vzápětí bylo vše převedeno na společnost XXXX a vymáhání bylo ukončeno. Nelze ani nezmínit kriminální aktivity obžalovaného L., pro které byl již odsouzen, které spočívaly ve vytváření nepravdivých podkladů pro celní řízení v jiné trestní věci, kdy bylo u obžalovaného v rámci domovní prohlídky nalezeno i razítko fiktivního konečného odběratele zboží - společnosti XXXX XXXX. Naskytá se logická otázka, z jakého důvodu by měl obžalovaný L. ve svém držení razítko svého obchodního partnera z Rumunska, se kterým dle svého vyjádření ani osobně nejednal. Jedinou logickou odpovědí se jeví závěr, že toto razítko bylo (stejně jako jiná razítka u jiných listin) použito k vytvoření fiktivních podkladů pro daňové řízení. Kromě tohoto razítka bylo u obžalovaného L. nalezeno i razítko jeho údajného dodavatele nátěru (XXXX). I tento nálezný nedává jiný logický smysl, než výše uvedený. Podle vyjádření obžalovaného L. i podle svědka F. spolu tyto osoby nikdy osobně nejednaly. Za XXXX ostatně jednal fakticky svědek J.. Další ve věci vyslechnutí svědci se v podstatě snažili vysvětlit, z jakého důvodu figurují jejich jména ve společnostech zapojených do fakturačního řetězce, potažmo na listinách s tím souvisejících. Svědek F. vysvětlil svou roli ve společnosti XXXX, kam byl údajně vmanipulován svědkem S.. Taktéž se zmínil o vymáhání jisté pohledávky ze strany společnosti XXXX, přičemž listiny, které v té souvislosti podepsal, mu předložil obžalovaný O.. Taktéž uvedl, že mu O. vysvětlil, že listina „Potvrzení existence závazku z obchodního případu – INVENTARIZACE“ potvrzuje vyčíslení dluhu, který vůči O. někdo má. Tato listina byla za XXXX podepsána obžalovaným L.. Svědkyně P., účetní, potvrdila, že jí obžalovaný O. přivezl účetní doklady XXXX, ona zpracovala faktury na vysoké částky a poté si vše obžalovaný O. zase odvezl. Svědek S. byl mj. obžalovaným O. požádán, aby zatelefonoval do společnosti XXXX obžalovanému L., protože vůči XXXX obžalovaný O. vymáhal pohledávku a přišel s nápadem, že tuto pohledávku převedou na společnost XXXX. Na účet této společnosti, který obžalovaný O. založil, měla XXXX posílat dlužné peníze. Svědek Ing. Ř. popsal jednání s obžalovaným O., který po něm chtěl pomoc s vymáháním pohledávky. Dvakrát se sešel s jednatelem firmy XXXX obžalovaným L., který pohledávku popřel. Svědek J. popisoval plány, které měl s obžalovaným O., svým společníkem B. a firmou XXXX svědka Z. na aplikaci fotokatalytického nátěru na budovu Národního divadla. Popisuje, že obžalovaný O. přišel s nápadem v rámci obchodního řetězce překoupit a dále prodat nátěr a pro tento účel nabídl neaktivní společnost XXXX svědka F.. Měl zájem o provizi, pokud by se obchod povedl. Obžalovaný O. byl údajně v kontaktu s dodavatelskou firmou, která je připravena vyrobit

22/2018

požadovanou šarží. Cena měla být 20 až 30 milionů. Podle pokynu obžalovaného O. vystavoval faktury, přičemž mezi dodávkami měla být mezera asi jeden týden. Na fakturách byla společnost XXXX označena jako odběratel, na dalších fakturách jako prodejce. Tyto listiny podepsal a orazítkoval až po předvolání na finanční úřad. Měl za to, že obchod skutečně proběhl. Na pokyn obžalovaného O. sehnal sklad poblíž Prahy, zboží mělo v být množství dva až tři kamiony. Po výsledku na finančním úřadě požádal obžalovaného O., aby obchod stornoval. Později mu O. předložil stornované faktury. Chyběla stornovat faktura za transport a manipulaci, ale obžalovaného O. už nesehnal. Svědek potvrdil, že obchod ze strany XXXX nikdy neproběhl. Co se týče trestní odpovědnosti obžalovaného **L., je ve vztahu k bodu II.a)** zcela jednoznačná. Z provedených důkazů se nepodává, že by tento obžalovaný byl někým podveden a nakoupil neznámou látku, která byla za fotokatalytický nátěr pouze vydávána. Obžalovaný předmětný nátěr neměl nikdy fyzicky k dispozici, za nátěr nikomu neplatil a prodal jej neexistující firmě, jejíž razítko měl ve svém držení. Na tomto místě je vhodné osvěžit informaci, že obžalovaný měl vyvézt nátěr v množství, které v České republice prokazatelně nebylo vyrobeno ani prodáno „papírově“ zapojeným společností. Alibi, které obžalovanému poskytl svědek V., mohlo vzniknout dodatečně v souvislosti s tímto trestním řízením, kdy svědek V. mohl pro tento účel použít záchyt svého vozidla mýtnými branami na dané trase, který ve skutečnosti pocházel z jiné přepravy, případně mohli s obžalovaným L. fingovat vývoz imaginárního zboží v reálném čase tak, aby odpovídal smluvenému datu dodání do zahraničí. Skutečnost, že obžalovaný L. v rámci svých kriminálních aktivit používá padělané listiny, má soud za prokázanou, jak bylo uvedeno výše, přičemž tyto doklady buď sám vyrábí, případně si je dokáže opatřit. Tento závěr pak lze vztáhnout na veškeré listiny týkající se přepravy údajného zboží firmou XXXX neexistujícímu zákazníkovi v Rumunsku. Ostatně i způsob předání tak drahého nákladu, jak popisuje svědek V., se soudu jeví jako nevěrohodný a neodpovídající běžné praxi dopravců. Koneckonců i vysvětlení obžalovaného L., že mu tento (pro něj dosud neznámý materiál) přišel obchodně zajímavý, takže se rozhodl jej za desítky milionů koupit a dále prodat, se nejvíce věrohodným.

81. Obhájce obžalovaného L. navrhl soudu vyčkat ukončení zvláštního režimu ve věznicích kvůli pandemické situaci a od obžalovaného vyžádat další doklady o prodeji zboží na Slovensko i dalším firmám figurujícím v obžalobě, soud však tento důkaz zamítl. Činil tak za situace, kdy trestná činnost obžalovaného (potažmo nepravdivost jiných podobných listin) byla prokázána shora vyjmenovanými důkazy. Stejný závěr lze učinit i ve vztahu k navrhovanému výsledku účetní firem B. a XXXX R.. Lze očekávat, že tato svědkyně ve vztahu k listinám zahrnutým do účetnictví těchto firem neuvede nic zásadního. Buď z důvodu, že je považovala za pravé, nebo proto, aby nebyla sama trestně stíhána. Údajné návštěvy slovenských zákazníků jsou ve světle prokázaných skutečností taktéž nerozhodné. Lze si stěží představit, že by svědkyně věděla, zda údajní návštěvníci (pokud by je byla vůbec schopna zmínit) byli zástupci právě těch firem, které obžalovaný obviňuje z daňové trestné činnosti na Slovensku a kteří proti němu v této věci údajně křivě svědčí. Pokud nějaké osoby skutečně jezdily do sídla A.u platit zboží v hotovosti, mohlo se spíše jednat o zástupce firem, které od obžalovaného výhodně kupovaly nezdaněné zboží. Tomu by ostatně odpovídal i způsob platby mimo bankovní evidenci. Proto byl i tento důkaz pro nadbytečnost soudem zamítnut.
82. Obžalovaný **M. O.** popřel, že by se s obžalovaným L. někdy fyzicky setkal a připustil s ním pouze dva telefonické hovory. Ani obžalovaný L. podle svého vyjádření obžalovaného O. nezná a neobchodoval s ním. Podle obžaloby se měli společně dohodnout na vytvoření fiktivního řetězce společností, O. měl na základě této dohody opatřit doklady o prodeji nátěru od společnosti XXXX XXXX na XXXX, tyto měl obžalovaný L. zanést do účetnictví XXXX a následně fingovat vývoz předmětného zboží do Rumunska a požádat finanční úřad o vyplacení nadměrného odpočtu DPH. Soud má za prokázané, že společnost XXXX XXXX byla pouhou skořápkou s „bílým koněm“ ve funkci jednatelky (svědkyně N.). Byť není známo, kdo prostřednictvím svědkyně N. XXXX XXXX

22/2018

ovládal, další společností v řetězci, která imaginární zboží od XXXX XXXX koupila, byla XXXX s. r. o., která byla fakticky ovládaná svědkem J.. Je taktéž prokázáno, že obžalovaný O. disponoval dvěma daňovými příznámi společnosti XXXX s. r. o. v kopiích, a to za roky 2010 a 2011 včetně razítek. Jedná se o příznání k dani z příjmů právnických osob, která se dle vyjádření příslušného finančního úřadu liší od daňových příznání, které má tento orgán k dispozici. Listina nazvaná „Reklamace – odstoupení od smlouvy“, která byla vyhotovena dne 21. 6. 2014, se v kontextu neexistujícího zboží dodaného neexistujícímu rumunskému zákazníkovi, jeví být zjevně nepravdivou a vyhotovenou pouze s cílem uzavřít pohledávku společnosti XXXX vůči firmě XXXX. Na uvedeném dokumentu je použito razítko bez indexu „2“, tedy totožné s razítkem, které bylo nalezeno u obžalovaného L.. Je tedy možné, že předmětnou listinu vyrobil sám obžalovaný L. a sám ji i opatřil razítkem XXXX s. r. o. Soud má za prokázané, že se obžalovaný L. se svědkem J. znali a spolupracovali spolu přinejmenším při vzniku dokumentů, kterými byl dokladován prodej fotokatalytického nátěru společností XXXX společností XXXX. Na kupní smlouvě ze dne 11. 5. 2012 se nachází podpis svědka J., který měl plnou moc jednat za společnost XXXX. Zatímco jednatel společnosti XXXX svědek F. se o obžalovaném O. vůbec nezmiňuje, svědek J. oproti tomu tvrdí, že mu obžalovaný O. nabídl realizovat transakci s nátěrem prostřednictvím svého kamaráda L. F. s neaktivní společností XXXX. V tomto ohledu zde tedy stojí tvrzení svědka J. proti tvrzením svědka F. i obžalovaného O.. Oba posledně jmenovaní se shodují v tom, že firmu XXXX fakticky ovládal svědek J.. Svědka F. v tomto ohledu považuje soud za osobu věrohodnou, neboť má za prokázané, že byl jednou z mnoha nastrčených osob jednatelů zúčastněných společností a nepatřil mezi osoby, které se na trestné činnosti aktivně podílely. Co se výše tvrzené role obžalovaného O. v rámci „zajištění vzniku dokladů o prodeji fotokatalytického laku od společnosti XXXX XXXX“, jak je psáno v obžalobě, není k dispozici žádný důkaz, který by toto tvrzení obžaloby prokázal. Formální jednatelkou XXXX XXXX byla svědkyně N., a ta se o nikom z obžalovaných nezmiňuje. Není také prokázáno (kromě tvrzení svědka J.), že by svědek F. dal obžalovanému O. plnou moc k jednání. Svědek F. se soudu jeví jako další z „loutkových jednatelů“ a to ve vztahu ke společnosti XXXX. Ten vypovídal vůči obžalovanému O. ohledně kroků k vymáhání pohledávky za společností XXXX. Taktéž svědek Rudolf S. popisoval aktivity obžalovaného O. toliko ve vztahu k převedení pohledávky na společnost XXXX. Tuto pohledávku obžalovaný O. prezentoval jako svoji pohledávku za společností XXXX. I svědek Ř. popisoval aktivitu obžalovaného O. k vymáhání pohledávky za společností XXXX. Svědek B. popsal okolnosti plánování podnikání s nástřikem fotokatalytického nátěru, který prezentoval obžalovaný O.. Svědek Ž. popsal aktivity O. v oblasti shánění grantů a vývoje nových materiálů a popsal princip obchodování s pohledávkami. Podle svědka T. se obžalovaný O. v minulosti snažil obchodovat s fotokatalytickými nátěry. Svědek F. uvedl, že pro svědka J. zprostředkoval úvěr pro nákup diamantů. Měla je nakupovat firma XXXX a výše úvěru byla kolem 2 000 000 Kč. Příznání k dani z příjmů XXXX, které vykazuje vyšší příjmy společnosti, než byly příznány v originále daňového příznání, bylo svědkovi předloženo v rámci podkladů k žádosti o úvěr. Potvrdil čerpání úvěru. J. podle svědka projevil zájem o fotokatalytický nátěr, neboť svědek měl kontakt na společnost XXXX. J. měl firmu, která prováděla rekonstrukci Národního divadla. Svědek Z. popsal spolupráci se svědkem J. ohledně připravované zakázky na budově Národního divadla. Obžalovaného O. nezná. Podle svědkyně P. jí obžalovaný O. přivezl v roce 2013 účetní doklady společnosti XXXX. Z výpovědí svědků i z výpovědi obžalovaného O. lze dovodit, že se v určité době zabýval možnostmi podnikání v oblasti použití fotokatalytického nátěru v praxi. Je taktéž prokázáno, že tyto aktivity plánoval se svědkem J.. Ve svých skutkových závěrech ohledně daňové trestné činnosti obžaloba vychází v podstatě výlučně z výpovědi svědka J., kdy některé jeho naivní a stěží pochopitelné kroky, které ve své výpovědi popisuje, vysvětluje dobrými přesvědčovacími schopnostmi obžalovaného O.. K výpovědi svědka J. coby jedinému přímému důkazu proti obžalovanému O., je tedy nutno přistoupit velmi obezřetně a podrobit ji důkladnému rozboru. Ohledně zapojení svědka F. je nutno v pochybnostech věřit tomuto svědkovi, neboť je na věci zcela zjevně nejméně zainteresován a tento svědek podporuje verzi obžalovaného O.. Lze mít tedy

22/2018

za to, že společností XXXX disponoval svědek J., nikoliv obžalovaný O.. Tento svědek údajně souhlasil s plánem obžalovaného O. koupit celou šarži v hodnotě 20 až 30 milionů Kč, aniž by disponoval financemi a měl smlouvu na použití tohoto nátěru s tím, že se transakce pouze přefakturuje. Svědek současně tvrdil, že měl zájem koupit materiál maximálně za 100 000 Kč. Pak se údajně začal bát soudního sporu, pokud by neodebral celou šarži za téměř 30 000 000 Kč. Za těchto podmínek souhlasil s fakturací nákupu na XXXX, který zbytek nátěru následně nafakturuje XXXX. Ačkoli si byl vědom podstaty předvolání své osoby na finanční úřad, zde v rozporu se skutečností tvrdil, že předmětný obchod proběhl. Podle svého vyjádření to tak skutečně „vnímal“. Svědek J. navíc vyplnil přiznání k DPH jménem společnosti XXXX, které dal podepsat jednatelem F.. Společnost XXXX přitom kromě předmětného „obchodu“ nevykazovala žádnou činnost. Na finančním úřadu sdělil, že k obchodu došlo. Činil tak prý z důvodu, že jej O. ujistíval, že „obchod bude“. Svědek zcela zjevně nevyovídá pravdu. Nelze se spokojit s vysvětlením, že měl zájem koupit a použít nátěr v hodnotě 100 000 Kč a z obavy před žalobou nakonec souhlasil s odběrem materiálu za 30 000 000 Kč. Svědek J. rozhodně nelze považovat za „bílého koně“ či nezkušeného obchodníka a v situaci, kdy neexistoval žádný písemný závazek k odběru takového množství nátěru, se jeho tvrzení jeví nepravdivým. Pokud svědek souhlasil s tím, že obchod proběhne pouze „papírově“ prostřednictvím firmy XXXX a dokonce na finančním úřadu tvrdil, že obchod proběhl, zcela zjevně se dopustil daňové trestné činnosti, protože předmětem daňového řízení může být pouze obchod skutečný (jedna strana poskytne plnění v podobě zboží a druhá protiplnění v podobě peněz). Ačkoliv zboží fyzicky neviděl a firma XXXX jej fyzicky neprodala společnosti XXXX, v rámci podání vysvětlení na finančním úřadě vypovídal obsahově shodně s obžalovaným L.. Současně svědek F. potvrdil, že daňová přiznání, která svědek J. tomuto svědkovi předal v rámci vyřizování úvěru pro XXXX (kterou svědek J. ovládal), vykazovala vyšší zisk, než daňová přiznání, která XXXX podala na finanční úřad a byla použita při posuzování a následném poskytnutí úvěru na obchod s diamanty. Svědek J. je tudíž důvodně podezřelý i ze spáchání úvěrového podvodu vůči bance. Svědek sám přiznal, že ten samý den, co dostal faktury od XXXX (na základě kterých byl nátěr prodáván firmě XXXX), vystavil jménem XXXX faktury pro společnost XXXX. Neměl však potvrzeno, že si firma A. skutečně odebere většinu nechtěného množství nátěru, protože v tomto ohledu s nikým nejednal. Ačkoliv svědek údajně chtěl s nátěrem podnikat v oblasti jeho aplikace, místo aby se spojil s firmou XXXX, která podle dokladů nátěrem disponovala a vyjednal příslušné množství a cenu, nechal se údajně vtáhnout obžalovaným O. do celého řetězce účetních transakcí. Dokonce údajně poté, kdy v rozporu se skutečností potvrdil obchodování se společností XXXX na finančním úřadu, běžel za obžalovaným O., aby celou záležitost zastavil. Na celou zmatečnou transakci přistoupil údajně poté, co znal obžalovaného O. teprve měsíc. Ani tento svědek však nepopisuje kontakty obžalovaného O. s obžalovaným L.. Svědek údajně obžalovanému O. zanechal v kanceláři bílé dokumenty, které on následně nechal opatřit razítky a podpisy za XXXX. Je evidentní, že svědek J. sehrál aktivní úlohu za společnost XXXX v rámci projednávaného fakturačního řetězce. Nepodařilo se však bez důvodných pochybností rozkrýt, zda se obžalovaný O. nesnažil po vlastní linii pouze kapitalizovat pohledávky vzniklé v rámci jednotlivých závazkových vztahů daného řetězce a zda to nebyl naopak svědek J., který aktivně působil v rámci toliko účetně fingovaného obchodu s nátěrem mezi společnostmi XXXX a XXXX. Svědek J. nakonec přijal za společnost XXXX údajnou reklamaci nátěrů ze strany údajného zahraničního zákazníka, disponoval falzy daňových přiznání XXXX, předložil finančnímu úřadu dokument označený jako „Stavebně-technické osvědčení“. Ten je totožný s dokumentem „Stavebně-technické osvědčení“, který předložil soudu obžalovaný L.. Obžalovaný L. disponoval razítkem společnosti XXXX. Faktury, které společnost XXXX vystavila společnosti XXXX, jsou vyhotoveny v účetním systému Pohoda a jsou podepsány svědkem J. včetně razítka společnosti XXXX s. r. o. Totéž lze vztáhnout k dodacím listům, které jsou podepsány svědkem J. a obžalovaným L.. I obžalovaný L. tvrdí, že se při nakládce zboží setkal se zástupcem XXXX a listiny podepsal. Osobu obžalovaného O. v této souvislosti nikdo nezmiňuje. Obžalovaný L. při jednání na finančním úřadu tvrdil, že zboží fyzicky nakládal u dodavatele XXXX u Benešova (jednání na

22/2018

FÚ dne 12. 12. 2012). Stejně skutečnosti vypověděl svědek J. na finančním úřadu již dne 9. 10. 2012 a zopakoval dne 14. 5. 2013. I podle obžalovaného L. obdržel certifikát od náteru od zástupce XXXX s. r. o. Výpověď svědka J. se tudíž soudu jeví jako nekonzistentní, nelogická a nepravdivá. Nelze tudíž přisvědčit tvrzení obžaloby, že této výpovědi je nutno zejména v částech popisujících účast obžalovaného O. na trestné činnosti bezvýhradně věřit proto, že svědek J. byl tímto obžalovaným zmanipulován. I z vystupování tohoto svědka před soudem je zřejmé, že má bohaté zkušenosti s nejrůznějšími druhy obchodních aktivit. Za situace, kdy je tento svědek sám důvodně podezřelý z aktivní účasti na projednávané trestné činnosti nelze vyloučit, že se svojí výpovědí (která jeho osobu v podstatě stylizuje do pozice loutky zmanipulované obžalovaným O.) snaží odvrátit pozornost orgánů činných v trestním řízení od vlastní osoby. Pokud zbývající svědci skutková tvrzení obžaloby nepotvrzují, pouze popisují aktivity obžalovaného O. v rámci obchodování s pohledávkami, nelze na osamocené výpovědi svědka (navíc důvodně podezřelého ze stejné trestné činnosti) bezpečně vystavět závěry o vině tohoto obžalovaného. Soudu proto nezbylo, než obžalovaného M. O. podle § 226 písm. c) trestního řádu zprostit obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

83. **Co se týká právní kvalifikace**, ze shora provedených důkazů vyplývá, že obžalovaní V. L. a M. A. zkrátili v období od 7. 1. 2010 do 22. 3. 2013 (obžalovaný A.) a od 7. 1. 2010 do 24. 4. 2013 (obžalovaný L.) DPH na výstupu tím, že v příznácních k DPH a v souhrnných hlášeních uplatnili na základě fiktivních dokladů nárok na osvobození od DPH z důvodu deklarovaného dodání zboží do jiného členského státu EU, kam ovšem zboží nikdy nebylo dodáno a bylo s ním naloženo blíže nezjištěným způsobem pravděpodobně na území České republiky. Tím obžalovaný A. zkrátil v bodu I. DPH u společnosti B. o částku 36 003 102,80 Kč, V. L. zkrátil v bodu I. DPH jako spolupachatel u B. ve výše zmíněné výši a dále v bodu II.a) u XXXX o částku 100 968 731 Kč. V daném případě se u obou obžalovaných jedná o překročení hranice škody velkého rozsahu stanovené ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný L. dále v bodu II.b) uplatnil nárok na nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 4 980 000 Kč na základě předstírání vývozu fotokatalytického náteru do jiného členského státu EU, ten mu však vyplacen nebyl. S ohledem na to, že se jednání pod body I., II.a) a II.b), časově prolínají, bylo možno u obžalovaného vzniklou škodu na zkráceném DPH sečíst, když soud dospěl k celkové částce 136 971 833,08 Kč, nedokonaná ve stádiu pokusu pak zůstala škoda ve výši 4 980 000 Kč v podobě nadměrného odpočtu DPH. Oba obžalovaní tedy neoprávněně zkrátili daň z přidané hodnoty, pokud si v bodě I. a II.b) (obžalovaný L. sám) uplatnili nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného členského státu EU, aniž by k tomu došlo, obžalovaný L. se dále pokusil vylákat částku 4 980 000 Kč od státu, kdy fingoval nárok na vyplacení nadměrného odpočtu DPH. Soud ve vztahu k bodu I. zvažoval i skutečnost, zda jednání obžalovaného L. hodnotit jako spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, či jako některou z forem účastenství dle § 24 trestního zákoníku. Vycházel přitom ze skutečnosti, že nebyl statutárním zástupcem společnosti B. s. r. o., která v rámci tohoto skutku podávala jednotlivá daňová příznání a souhrnná hlášení. Z pohledu posuzování eventuálního souběhu trestné činnosti dospěl soud k závěru, že se ze strany obžalovaného L. jedná o jeden pokračující trestný čin. Pachatelem i spolupachatelem stíhaného trestného činu může být nejen subjekt daně, ale kdokoli, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla jemu, anebo jinému subjektu vyměřena buď vůbec, anebo ne v zákonné výši, a daň tak byla zkrácena ve větším rozsahu, anebo byla v tomto rozsahu vylákána výhoda na dani nebo jiné povinné platbě. U spolupachatelství je lhostejné, zda subjektem daně byli všichni spolupachatelé či jen někteří z nich, anebo zda subjektem daně byla osoba rozdílná od spolupachatelů. Vzhledem k uvedenému může být pachatelem tohoto trestného činu například i daňový poradce podnikatele, kterého podnikatel zmocní ke zpracování a odevzdání daňového příznání, pokud by daňový poradce v daňovém příznání úmyslně zkreslil výši daňové povinnosti ve smyslu příslušné trestněprávní kvalifikace. Podle konstantní judikatury záleží na míře aktivity daného spolupachatele. Z dokazování vyplývá, že statutárním orgánem, tedy

22/2018

osobou oprávněnou jednat za subjekt daně, byl obžalovaný A.. Z dokazování současně nevyplývá žádná skutečnost, která by svědčila pro závěr, že to byl on, kdo předmětné podklady pro fiktivní vývozy zboží do zahraničí opatroval. Není ani prokázáno, že předmětným zbožím společnost B. disponovala, ani že z následného nezdaněného prodeje zboží na území České republiky (eventuálně jiným než v daňových přiznáních uvedeným odběratelům do zahraničí) měla tato společnost nějaký profit. Stejný závěr ohledně profitu lze učinit i vůči samotnému obžalovanému A.. Tomu se nepodařilo prokázat větší zapojení do trestné činnosti, než lhotejné podepisování dokumentů nutných pro daňové řízení, případně další dílčí úkony, k nimž jej instruoval obžalovaný L.. Byť obžalovaný L. formálně nevykonával funkci statutárního orgánu v právnické osobě B., ve vztahu k předmětné trestné činnosti za tuto společnost fakticky jednal, kdy obžalovaný A. pouze plnil jeho pokyny. Ze shora uvedených důvodů je soudem proto součinnost obžalovaného L. na trestné činnosti hodnocena jako spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku. Obžalovaný V. L. tedy svým jednáním naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku v bodu I. coby spolupachatel obžalovaného M. A., v bodu II.a) a II.b) jako samostatný pachatel, přičemž jeho jednání pod bodem II.b) zůstalo nedokonaným ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný M. A. se v bodě I. dopustil zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství s obžalovaným L. ve smyslu § 23 trestního zákoníku. Obžalovaný V. L. ve vztahu k veškeré spáchané trestné činnosti jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl svým jednáním porušit zájem chráněný zákonem, obžalovaný M. A. přinejmenším ve formě srozumění ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy v úmyslu nepřímém. Srozuměním se ve smyslu § 15 odst. 2 trestního zákoníku rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Obžalovaný A. si přitom byl dobře vědom svých povinností jednatele a stejně tak i skutečnosti, že v rámci daňových přiznání požaduje po státu snížení daňové povinnosti společnosti B., aniž podklady předkládané v daňovém řízení zkoumal z pohledu jejich reálnosti, a to i v tom kontextu, že dané zboží nikdy neviděl, s údajnými odběrateli tohoto zboží nejednal, peníze od nich neinkasoval a o velkoobchodní činnost společnosti B. se nezajímal. Oba obžalovaní svým jednáním porušili důležitý zájem společnosti na správném a řádném vyměření daně a na ochraně fiskálních zájmů České republiky. Míra společenské škodlivosti jejich jednání je natolik vysoká, že nepostačí uplatnění jejich odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Oba obžalovaní byli s ohledem na svůj věk i duševní stav v době spáchání trestné činnosti plně trestně odpovědní, tuto skutečnost ostatně ani jeden z nich nezpochybňoval. Co se týče společnosti XXXX s. r. o., její trestní stíhání bylo usnesením č. j. 11 T 22/2018-5766 ze dne 17. 3. 2021 pravomocně zastaveno z důvodu tzv. neúčelnosti, neboť této právnické osobě byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze (specifikovanými ve výroku o sbíhající se trestné činnosti tohoto rozsudku) uložen trest zrušení právnické osoby, který v intencích ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku není možno v rámci ukládání souhrnného trestu již zpřísnit a další trestní řízení proti této právnické osobě by bylo v rozporu se zásadou ekonomie trestního řízení.

84. **Při úvahách o druhu a výši trestu** hodnotil soud veškerá zákonná kritéria uvedená v § 39 trestního zákoníku. K soukromí osoby **V. L.** nebylo zjištěno bližších údajů. V současně době vykonává trest odnětí svobody v trvání 6 let z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, k němuž je v nyní projednávané věci nutno ukládat souhrnný trest. Soud hodnotil zejména roli obžalovaného v rámci páchaní celé trestné činnosti, kdy tento uplatnil svoje zkušenosti z oblasti trestné činnosti související s dovozem a vývozem zboží a patrně i kontakty na osoby, které dovedou vytvořit fiktivní dokumenty pro daňová řízení, potažmo takové listiny dokázal zhotovit sám (viz razítka jiných společností v jeho držení), považuje jej tedy za osobu více narušenou, než obžalovaného A.. Jako polehčující okolnost hodnotil soud skutečnost, že obžalovaný nebyl soudně

22/2018

trestán před tím, než byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 3 T 12/2015 odsouzen pro sbíhající se trestnou činnost. Soud však nemohl odhlédnout ani od dalších dvou trestních stíhání pro stejnou trestnou činnost, která byla v mezidobí zastavena pro tzv. neúčelnost. Obžalovanému přitěžuje skutečnost, že je mu trest ukládán za více úmyslných trestných činů stejné povahy, stejně jako výše škody v této trestní věci, která 14x převyšuje kvalifikační hranici způsobené škody. Škoda, kterou obžalovaný státu způsobil v trestní věci Krajského soudu Ústí nad Labem, činila 20 380 909 Kč, což je řádově 7x méně, než v nyní projednávané věci. Nabízí se logická úvaha, že i výše souhrnného trestu by s tímto poměrem měla korelovat. Obžalovaný je ohrožen trestní sazbou 5 až 10 roků v sazbě ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku. Je mu nutno ukládat trest souhrnný k rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2019, sp. zn. 3 T 12/2015 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 12. 2020, sp. zn., 3 To 85/2020, neboť se trestné činnosti dopustil ještě před tím, než došlo k vyhlášení prvně citovaného z nich. S ohledem na naznačené propočty by připadalo v úvahu ukládat obžalovanému trest na samé horní hranici předmětné trestní sazby, pokud má soud zpřísnit trest odnětí svobody ve výměře 6 roků, který mu již byl uložen za způsobenou škodu nesrovnatelně nižší, než v této trestní věci. Soud na druhou stranu musel přihlídnout i k době, která od spáchání projednávané trestné činnosti uplynula. Při zvážení všech těchto kritérií dospěl soud k závěru, že nejnižším spravedlivým trestem, který je možno si za daných okolností představit, je souhrnný trest odnětí svobody v celkové výměře 8 roků. Současně soud zopakoval výrok dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a obžalovanému uložil trest propadnutí věci výslovně vyjmenovaných ve výrokové části tohoto rozsudku. Stejně tak ve smyslu § 71 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému uložil trest propadnutí náhradních hodnot, a to finanční hotovosti, jež je přesně specifikována ve výrokové části tohoto rozsudku. Tyto dva výroky byly učiněny již v rámci rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 85/2020 a bylo tedy nutno je pojmout do výroku o souhrnném trestu v nyní projednávané věci. Obžalovaný byl dle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest za zvlášť závažný zločin ve výměře nejméně 8 let. Současně soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 12. 2020 sp. zn. 3 To 85/2020, jakožto i všechna další na tento výrok obsahově navazující rozhodnutí.

85. Co se týče obžalovaného **M. A.**, ani k jeho osobě soud nezjistil bližších okolností z jeho soukromého života. Na straně polehčujících okolností konstatuje soud jeho dosavadní trestní i občanskou bezúhonnost. Lze konstatovat, že obžalovanému polehčuje i jeho doznání, neboť trestnou činnost, která je mu kladena za vinu, nikterak nerozporoval, pouze se snažil vyvinut poukazem na zavinění ve formě nedbalosti, která nepostačuje k uplatnění trestní odpovědnosti. Soud přihlížel i k polehčujícím okolnostem, které nejsou zákonem výslovně stanoveny. Mezi ně patří pasivní úloha obžalovaného v rámci páčání trestné činnosti, kdy plnil pokyny jiných osob. Soud taktéž nezjistil, že by obžalovaný z trestné činnosti zásadním způsobem profitoval. Na druhou stranu nebylo možno odhlédnout od celkové výše způsobené škody, která zhruba trojnásobně převyšuje kvalifikační znak příslušného zákonného ustanovení. Po zvážení všech okolností dospěl soud k závěru, že na straně tohoto obžalovaného došlo k naplnění okolností předvídaných v ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku a lze mu uložit trest pod spodní hranicí zákonné trestní sazby § 240 odst. 3 trestního zákoníku, která činí od 5 do 10 roků. Trest uložený byť na samé spodní hranici trestní sazby se ve vztahu k bezúhonnému obžalovanému jevil nepřiměřeně přísným. Současně bylo nutno nalézt i určitou relaci mezi tresty ukládanými oběma obžalovaným z pohledu jejich zapojení do trestné činnosti. S přihlídnutím k množství dílčích útoků, jimiž se obžalovaný trestné činnosti dopustil a k celkové výši škody má soud za to, že k nápravě obžalovaného a k naplnění účelu trestního řízení postačí uložení trestu odnětí svobody ve výměře 4 roků, který je ze zákona trestem nepodmíněným. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku soud zařadil obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou, neboť nebyly naplněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

22/2018

86. **Ke zproštění výroku** vůči obžalovanému **O.** dodává soud následující. Jak již bylo výše podrobně rozebráno, svědka J. soud shledává nevěrohodným. Navíc ani on nevypovídá tak, že by z toho bylo možno bezpečně dovodit tvrzenou součinnost mezi obžalovaným O. a obžalovaným L.. Ve věci neexistuje žádný další soudu známý důkaz svědčící proti tomuto obžalovanému. Důkazní hodnota výpovědi svědka J. byla výrazně oslabena jeho vystoupením před zdejším soudem a zpochybněna dotazy kladenými stranami. Výpověď tohoto svědka proti obžalovanému O. lze označit za osamocený důkaz, když jméno tohoto obžalovaného nefiguruje na žádné z předložených listin, nefiguruje ve statutárních orgánech společností zapojených do fakturačního řetězce, nefiguruje na žádné plné moci udělené statutárním orgánem některé z těchto společností. Není ani zachycena žádná komunikace mezi nimi, nikdo je pohromadě neviděl. Již vůbec nelze tvrdit, že je prokázán plán obžalovaných L. a O. podat fiktivní daňové přiznání a následně se obohatit z částky na vráceném DPH. Za tohoto stavu soudu nezbylo, než obžalovaného O. zprostit obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchaný v obžalobě, spáchal právě tento obžalovaný, a to bez důvodných pochybností ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 26. května 2021

Mgr. Martin Vrbík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Galochová

22/2018

61

11

T